

Onsdag den 14. november 2012 (D)

1

19. møde

Onsdag den 14. november 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener statsministeren, det er sundt for den demokratiske debat, at regeringen udelukkende ønsker at diskutere Danmarks og EU's fremtid med de EU-positive partier i Folketinget, som statsministeren gav udtryk for på Europaudvalgets møde den 25. oktober 2012? (Spm. nr. S 366).

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når regeringen øremærker midler til kommunerne til bestemte formål, som det f.eks. er sket på daginstitutionsområdet, i stedet for at give et generelt tilskud? (Spm. nr. S 316).

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til en sag fra Kalundborg, hvor en borger tre gange har fået medhold i en klage ved Det Sociale Nævn, uden at kommunen efterfølgende har foretaget sig noget i sagen, og vil ministeren med udgangspunkt i den konkrete sag se på, hvorvidt det eksisterende klagesystem fungerer tilfredsstillende? (Spm. nr. S 441, skr. begr.).

4) Til finansministeren af:

Anders Samuelsen (LA):

Er ministeren enig i vismændenes konklusion, der går på, at effekten af erhvervsinvesteringer, herunder en nedsættelse af selskabsskatten, er langt større end effekten af offentlige investeringer? (Spm. nr. S 432).

5) Til finansministeren af:

Anders Samuelsen (LA):

Hvad er ministerens reaktion på vismændenes forventninger om, at det offentlige underskud i alle år efter 2020 vil overskride de gældende krav om et maksimalt underskud på 0,5 pct. af BNP? (Spm. nr. S 433).

6) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Er ministeren enig i, at det i aftalen om kriminalforsorgen kunne være gavnligt med et reelt måltal for hjemsendelse til afsoning af udvisningsdømte? (Spm. nr. S 412).

7) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, hvad der præcis menes, når det af aftalen om kriminalforsorgens økonomi fremgår, at et »markant større antal indsatte end i dag vil blive overført til afsoning i deres hjemland«, og vil ministeren herunder oplyse, hvad ministeren forstår ved ordet markant? (Spm. nr. S 413).

8) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at medlemmer af serbiske asylansøgerfamilier går under jorden og dermed forhaler hjemsendelsesprocessen efter endt sagsbehandling, som beskrevet i Politiken den 9. november 2012? (Spm. nr. S 430).

9) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Vil ministeren – som beskrevet i Politiken den 9. november 2012 – i lighed med en række andre EU-lande kræve visumfriheden suspenderet for Serbien? (Spm. nr. S 431).

10) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en stor andel af de voldtægtsforbrydelser, der pådømmes i de danske retssale, begås af mænd med indvandrerbaggrund? (Spm. nr. S 439).

11) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til udfordringen med det stigende antal asylsøgere, der søger mod Danmark? (Spm. nr. S 440).

12) Til skatteministerens af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig med sundhedsministeren i, at skatteaftalen fra juni 2012 isoleret set ikke er socialt afbalanceret, som sundhedsministeren udtrykte det i programmet »Hos Clement« den 9. oktober 2012? (Spm. nr. S 434).

13) Til skatteministerens af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at Ginikoefficienten er et brugbart instrument til at beskrive ulighed?
(Spm. nr. S 435).

14) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvad er ministerens holdning til, at personer med fysisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund, altid har ret til at holde servicehund i en almen bolig, uanset bestemmelserne i husordenen, når personer med psykisk funktionsnedsættelse ikke har?
(Spm. nr. S 416).

15) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil ministeren tage initiativ til, at der i boliglovgivningen ikke diskrimineres mellem personer med fysisk og personer med psykisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund?
(Spm. nr. S 417).

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvilket signal mener ministeren det sender, når regeringens mandlige ministre ikke afholder barsel i minimum 3 måneder, sådan som regeringen ellers ønsker at alle øvrige danske fædre skal?
(Spm. nr. S 421).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med videnskabsministeren, som har udtalt til Ekstra Bladet den 4. november i år, at »ministerhvervet er lidt specielt«, og at »man ansætter jo ikke lige sådan en barselsvikar«, og at dette derfor skulle være grunden til, at ministre ikke skal følge samme barselsregler som resten af befolkningen?
(Spm. nr. S 422).

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Agter ministeren at rette henvendelse til statsministeren med henblik på at sikre, at mandlige ministre også bliver omfattet af en fremtidig ordning om øremærket barsel i barselslovgivningen?
(Spm. nr. S 425).

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Anerkender ministeren, at østarbejdere og andre udenlandske arbejdstagere bidrager positivt til væksten og velstanden i Danmark?
(Spm. nr. S 437).

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at det skaber mere eller mindre lighed og sundhed for patienterne at fjerne tilskuddet til forebyggende tandbehandling?
(Spm. nr. S 407).

21) Til forsvarsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen ikke er af den opfattelse, at den danske stat burde have benyttet de eksisterende muligheder for at fravige kravet om sikkerhedsstillelse og muligheden for ikke at nedlægge påstand om forældelse i forbindelse med 11 irakeres civile søgsmål mod den danske stat?
(Spm. nr. S 378, skr. begr.).

22) Til europaministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Er det ministerens vurdering, at han er lykkedes med at give øget vægt til de vækst- og beskæftigelsesorienterede politikker i EU's flerårige budget?
(Spm. nr. S 423).

23) Til europaministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Mener ministeren, at det ultimative danske rabatkrav, og herunder statsministerens vetotrussel, fremmer regeringens andre prioriteter i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle rammer (MFF), deriblandt de vækstfremmende elementer i kategori 1A?
(Spm. nr. S 424).

24) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danskerne frit kan fejre den kristne jul i kvarterer som Egedalsvænge uden at blive diskrimineret og undertrykt, jf. § 67 i grundloven om religionsfrihed?
(Spm. nr. S 436).

25) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at stiftsråd og provstiudvalg skal kunne lukke kirker hen over hovedet på de enkelte menighedsråd, sådan som det er blevet forslået?
(Spm. nr. S 438).

26) Til kulturministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Mener ministeren, at det er udtryk for kulturel udvikling, når en boligforening med muslimsk flertal i bestyrelsen vedtager at afskaffe julen i et bestemt boligområde, fastholder ministeren, at danske traditioner, herunder julen, er til forhandling, og hvilke grupper og personer mener ministeren at danskerne skal forhandle med?
(Spm. nr. S 414).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 58 (Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. (Udstedelse af forsyningspligtbevillinger)).

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lovforslag nr. L 59 (Forslag til lov om ændring af lov om social service og sundhedsloven. (Samling af høreapparatområdet i sundhedsloven og ændret tilskud til høreapparater)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 60 (Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner og lov om naturbeskyttelse. (Etablering af yderligere forsøgs- muligheder for frikommunerne)).

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af lov om tolkning til personer med hørehandicap. (Bemyndigelse til at udstede regler om tolkning begrænset af bevilling og ændrede regler for udpegning af medlemmer af Tolkerådet)).

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhed ved reparation af havarerende køretøjer på motorvej m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 63 (Forslag til lov om ophævelse af lov om hjemmeservice og ændring af ligningsloven. (Ophævelse af hjemmeserviceordningen)).

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Lovforslag nr. L 64 (Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale),

Lovforslag nr. L 65 (Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet),

Lovforslag nr. L 66 (Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina) og

Lovforslag nr. L 67 (Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven, kildeskatteloven og forskellige andre love. (Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.)).

Jacob Jensen (V) og Mike Legarth (KF):

Beslutningsforslag nr. B 25 (Forslag til folketingsbeslutning om oplysninger i udbudsmateriale ved offentlige udbud).

Kristian Pihl Lorentzen (V), Kim Christiansen (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF):

Beslutningsforslag nr. B 26 (Forslag til folketingsbeslutning om for-søgsordning med kørekort til 17-årige).

Martin Henriksen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 27 (Forslag til folketingsbeslutning om at genindføre starthjælp og introduktionsydelse).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 28 (Forslag til folketingsbeslutning om indføjeelse af kategorien kønsidentitet i al ligestillingslovgivning og anti-diskriminatorisk lovgivning).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget skatteministeren og social- og integrationsministeren. Desværre er social- og integrationsministeren blevet forhindret i at give møde i dag på grund af sygdom, og der vil således kun være mulighed for at stille spørgsmål til skatteministeren.

Jeg har noteret foreløbig seks spørgsmål til skatteministeren, og jeg læser dem for god ordens skyld op:

Torsten Schack Pedersen

Ole Birk Olesen

Simon Emil Ammitzbøll

Dennis Flydtkjær

Hans Kristian Skibby

Gitte Lillelund Bech

Er der andre, der ønsker at melde sig som spørger, så er der stadig mulighed for det?

Det ser ikke ud til at være tilfældet, og derfor skynder vi os at gå til den første spørger. Hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre, værsgo.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 33

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det er jo meget passende, at det er skatteministeren, der er i spørgetimen i dag, for efter at have læst Jyllands-Postens artikel fra i dag om effekten af den skattestigning, som regeringen og Enhedslisten har aftalt, og som danskerne oplever, ved at regeringen og Enhedslisten hæver bundskatten, kan man rolig sige, at der er grund til at spørge mere ind til det forløb og resultat.

Det er jo i dag kommet frem, at man, i forbindelse med at man hæver niveauet for bundskatten, også hæver det skrå skatteloft. Det er altså ikke noget, der fremgår af den aftale, der er blevet offentliggjort. Man kan sågar forstå, at Enhedslistens forhandler i finanslovforhandlingerne, hr. Frank Aaen, i dagens udgave af Jyllands-Posten virker overrasket over, at aftalen, der er blevet indgået, også betyder, at det skrå skatteloft forhøjes.

Det vil selvfølgelig være et brud med nyere dansk skattepolitik. Jeg tror, at der har været en fælles forståelse de sidste 30 år i Folketinget blandt i hvert fald størstedelen af partierne om, at skatten på arbejde skulle ned, hvad der er god økonomisk og politisk grund til at sørge for. Danskerne skal betale mindre i skat, når de arbejder, og derfor har man vel uden undtagelse de sidste 25-30 år sænket skatten på arbejde. Man har sænket marginalskeatterne, fjernet mellemskatten og gjort det sådan, at færre skulle betale de højeste marginalskeatter.

Den tradition bryder man med nu. Vi oplever så, at marginalskeatten skal stige for alle danskere. Den skal endda stige, således at de personer, der i dag bliver hjulpet af det skrå skatteloft der, hvor kommuneskeatterne er højest, hvilket vel at mærke mest er i vores yderområder, ikke længere skal nyde den beskyttelse, der er i det skrå skatteloft.

Det synes jeg da at skatteministeren skal have lejlighed til at forklare og uddybe, så vi får at vide, hvorfor regeringen nu mener, at stigende marginalskeatter er en god idé, og at det er fremmende for dansk økonomi, at danskerne skal opleve, at skatten på den sidste tjente krone sættes op. Jeg synes, det vil være befriende, hvis skatteministeren kunne forklare, hvorfor regeringen har sadlet om i forhold til det, der har været den fælles tankegang i skattepolitikken herinde i mange år.

Kl. 13:05

Kl. 13:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Skatteministeren.

Kl. 13:05

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet. Som bekendt har ikke mindst Venstre været meget optaget af, at vi skulle af med den såkaldte fedtafgift og sukerafgiften. De er også meget optaget af, at vi skulle genindføre den såkaldte § 33 A i ligningsloven, hvilket betyder skattefrihed for mennesker, der er udstationeret. Det havde min forgænger en stor debat om, ikke mindst med hr. Torsten Schack Pedersen. Der var mange argumenter for det, og regeringen lytter jo altid til argumenter, der kommer udefra. Derfor besluttede vi, at vi ville afskaffe fedt- og sukerafgiften og genindføre ligningslovens § 33 A.

Sagen var så bare den, at vi var nødt til at finansiere det. Vi gjorde det på den måde, at vi fandt en model, efter hvilken bundskatten hæves en smule, vi sænker personfradraget en smule, hvilket samlet set betyder, at vi kan finansiere afskaffelsen af fedt- og sukerafgiften og genindførelsen af § 33 A på en efter min opfattelse overordentlig elegant måde. Modellen er også blevet rost uden for det her hus for at være meget elegant. Det er den, fordi vi har en positiv fordelingsprofil i den løsning, vi fandt. Virkningen på arbejdsudbuddet er neutral.

Så kommer spørgsmålet om det skrå skatteloft. Det er kommet op i dag. Tilsyneladende er det en overraskelse. Det fremgår faktisk af aftalen, at vi hæver det skrå skatteloft. Hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi det jo er logisk, det er en logisk konsekvens af, at vi hæver bundskatten. Hvis vi ikke gjorde det, var der nogle, der, om jeg så må sige, ikke ville skulle betale til afskaffelsen af fedt- og sukerafgiften. Vi fandt det faktisk meget rimeligt, at det måtte være sådan.

Kl. 13:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Spørgeren, og så er der efterfølgende 1 minut til både spørgeren og ministeren. Værsgo.

Kl. 13:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg må for god ordens skyld sige, at selv hvis man er ramt af det skrå skatteloft, vil man jo blive ramt af en stigende bundskat, indtil det skrå skatteloft træder hjælpende til.

Det her er jo interessant af flere grunde. Det er jo interessant, særlig når det er en SF-skatteminister, som gik til valg på, at hvis der sker stigninger i kommuneskatterne, ja, så skal borgerne kompenseres. Det lød i »En Fair Løsning«, at kommuneskatterne under et holdes uændrede, og at en eventuelt stigende kommuneskat kompenseres ved en tilsvarende nedsættelse af den statslige bundskat.

Kommuneaftalen sidste år gav, jeg tror, det var 25-27 mio. kr. i stigende kommuneskatter. Det mente finansministeren ikke var noget problem. De budgetter, der ligger nu, øger kommuneskatterne samlet set med 59 mio. kr. Dem har regeringen altså ikke tænke sig at sætte ned. Og der synes jeg bare, det er lidt bekymrende, at man i princippet siger, at man vil holde bundskatten i ro, at man faktisk vil sænke den, hvis kommuneskatterne stiger, og nu hæver man den så. Mener ministeren ikke, at det hænger meget dårligt sammen?

Kl. 13:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes, at vores samlede løsning her hænger overordentlig godt sammen. Og det synes jeg da at hr. Torsten Schack Pedersen og Venstre skulle glæde sig over. Jeg mener, at når man tænker på den kampagne, der har kørt fra Venstres side imod fedtafgiften, imod sukerafgiften, så burde man da være glad for, at vi nu får den afskaffet, måske på samme måde som Søren Gade, den tidligere forsvarsminister fra Venstre, der i dag sidder som direktør for Landbrug & Fødevarer. Han har jo skamrost den her løsning. Jeg kan ikke forstå, at det samme ikke kan være tilfældet for partiet Venstre herinde. Efter vores opfattelse er det her en overordentlig god og elegant løsning på et problem, som mange mente skulle løses.

Kl. 13:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgerens sidsterunde.

Kl. 13:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen problemet er jo ikke, at skatter og afgifter bliver sat ned og bliver afskaffet. Det er fuldstændig korrekt, at vi fra Venstres side jo i vores eget finanslovsforslag havde lagt op til en fuldt finansieret afskaffelse af fedtafgiften og jo også havde taget højde for, at vi kunne genindføre ligningslovens § 33 A.

Forskellen er bare, at i Venstre mener vi, at der ikke er brug for at hæve andre skatter og afgifter for at finansiere det. Vi vil følge det spor, som vi har lagt, nemlig nødvendige reformer og effektiviseringer i den offentlige sektor. Vi kunne fra Venstres side undgå de skatter og afgifter, som er allermost problematiske, uden at skulle hæve bundskatten og nedsætte personfradraget, således at danskerne skal betale 2,4 mia. kr. ekstra i skat af deres indkomst.

Det er den politiske forskel, og selvfølgelig vil jeg da gerne kvittere for, at regeringen har lyttet. Når det gælder ligningslovens § 33 A, tror jeg nok, at det har været hjælpsomt, at der er kommet en ny skatteminister. Men det er uambitiøst, og det er det, vi anfægter fra Venstres side, altså at man finder pengene bare ved at gribe ned i borgernes anden lomme.

Kl. 13:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:11

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er klart, at der her er en politisk uenighed, hvor jeg ved at Venstre godt vil gennemføre besparelser og nedskæringer for at finansiere de her ting. Det ønskede vi ikke, og det er derfor, at vi fandt en – synes jeg – meget elegant løsning, som har en positiv fordelingsprofil og har en neutral effekt i forhold til arbejdsudbuddet. Vi tager hensyn til begge forhold og får fjernet nogle afgifter, der var meget upopulære, og får genindført ligningslovens § 33 A, samtidig med at vi får løst det på en måde, så det ikke ødelægger arbejdsudbudseffekten og samtidig har en positiv fordelingsprofil. Derfor er vi særdeles godt tilfredse med den løsning, vi fandt på det her.

Kl. 13:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Dermed går vi videre til den næste spørger i rækken, og det er aftalt med hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Ole Birk Olesen, at hr. Dennis Flydtkjær kommer foran i rækken, og det accepterer vi selvfølgelig.

Jeg skal måske også for tilhørernes skyld lige gøre opmærksom på, at spørgetimen her foregår sådan, at i første runde har spørgeren

2 minutter til at stille et spørgsmål, og ministeren har 2 minutter til at svare. Derefter er der to runder, hvor spørgeren og ministeren hver gang har 1 minut til henholdsvis at spørge og svare.

Værsgo til hr. Dennis Flydtkjær for første spørgsmål.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 34

Dennis Flydtkjær (DF):

Først tak til mine kollegaer for, at jeg måtte få lov til at springe foran i køen.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til nogle principielle ting vedrørende ændringen af ligningsvejledningen i 2010. Det handlede om, om man var skattepligtig i Danmark eller i udlandet, alt efter hvor lang tid man havde været uden for Danmark.

Jeg synes, det er en meget principiel sag, fordi Landsskatte retten ikke i samme omgang blev orienteret som den øverste skatteanke-myndighed, og afgørelser, der kom fra Skatterådet, blev heller ikke respekteret.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad skatteministeren vil gøre, for at vi ikke fremover igen oplever sådan nogle sager, for jeg synes jo, at det er vigtigt, at vi som borgere i Danmark kan være sikre på, at vi får behandlet vores skattesager ens.

Det ser jo ikke ud til, at det er sket i det her tilfælde, for man har forsømt at informere resten af de danskere, som kunne have en lignende sag. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvilke initiativer skatteministeren vil tage for at sikre, at man som sagt fremover bredt får informeret den danske befolkning om, at folk, der sidder i en lignende situation, nu også kan få behandlet deres sager ud fra den nye gældende retspraksis.

Kl. 13:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan forstå, at spørgsmålet forholder sig til en aktuel sag, der kører et andet sted end her i Folketingssalen, og jeg har ikke tænkt mig overhovedet at kommentere eller forholde mig til den sag, der kører i Skattekommissionen. Jeg har bevidst anmodet om at blive holdt fuldstændig ude af den sag i mit nye job som skatteminister.

Skattemyndighederne behandler sagerne, som de skal behandles efter de administrative forskrifter, der er, og det er ikke noget, som jeg som skatteminister har nogen som helst grund til at tro ikke har været eller vil være tilfældet fremover.

Kl. 13:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 13:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret fra skatteministeren. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at skatteministeren ikke ville forholde sig til mit spørgsmål, for det handler sådan set ikke om den konkrete sag. Det handler om det principielle i, at danskerne skal informeres, når der sker en praksis-ændring, med hensyn til hvordan vores skat nu skal behandles. Der synes jeg at vi som danskere kan forvente at alle skattesager behandles ens.

Det kan godt være, at det udspringer af den konkrete sag med Kinnock og statsministeren, men det er sådan set ikke den, jeg spørger ind til; det er det principielle i, at vi skal sikre, at alle danskere får behandlet deres sager ens. Det går jeg ud fra at skatteministeren er enig med mig i at man skal.

Der er det bare, at jeg gerne vil have et svar på, hvad regeringen agter at gøre for at sikre det fremadrettet. Er det f.eks., som det ikke er sket i den her sag, at skatteministeren vil inddrage Landsskatte retten i sine overvejelser for at høre, om det nu er rigtigt?

I den her konkrete situation var det jo en Landsskatte retsafgørelse fra 1992, og senere i 2007 var det Skatterådet, som havde slået fast, at det var gældende praksis. Det ændrer Skatteministeriet så midt i det hele uden at informere hverken Skatterådet eller Landskatte retten. Og der er det jo, at jeg efterspørger, at skatteministeren vil tage nogle initiativer, som gør, at man fremadrettet får ændret den måde at ændre praksis på, så vi sikrer, at alle får behandlet deres skattesager ens.

Kl. 13:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:16

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan bare sige, at skattemyndighederne hver dag arbejder for, at alle borgere bliver behandlet ens.

Kl. 13:16

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren for sidste runde.

Kl. 13:16

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen så må skatteministeren vel også kunne bekræfte, at det har man ikke gjort i den her sag, når man ikke har sørget for at informere bredt ud til befolkningen. Det kunne man også se i medierne, da det kom frem. I Berlingske Tidende var der flere skatteeksperter, lektorer osv., som sagde, at den store fejl i den her afsløring netop var, at man ikke havde informeret bredt, efter at man havde lavet en praksisændring.

Når skatteministeren så siger, at det er noget, man gør hver dag, må jeg sige, at det gjorde man åbenbart ikke i 2010. Og der er det jo, jeg efterlyser et svar på, hvad man vil gøre fremadrettet, så vi sikrer, at alle får behandlet deres skattesager ens, så der ikke bliver tale om, at hr. Flydtkjær, fru Jensen eller skatteministeren får behandlet deres skattesager på forskellig måde. Og der må ministeren da være indforstået med, at vi alle sammen kan have den tryghed, at vi altid kan regne med myndighederne, og at reglerne er ens for alle.

Kl. 13:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:17

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er rigtigt, at der er alle mulige mennesker, der kloger sig på alt muligt i den her sag. Men jeg kan bare gentage, at skattemyndighederne arbejder hver dag for, at alle bliver behandlet ens. Det har de gjort hele tiden, det gør de i øjeblikket, og det vil de også gøre fremover.

Kl. 13:17

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Så går vi videre til den næste spørger i rækken, og det er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo for første runde.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 35

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil også gerne spørge ind til den oplysning, som er kommet frem i dag, om, at regeringen agter at forhøje skatten på den sidst tjente krone.

Skatten på den sidst tjente krone er jo, burde man mene, høj nok i Danmark, og det har været vores indtryk, at vi delte den opfattelse med regeringen, at det var et problem for det danske samfund, at skatten på den sidst tjente krone er så høj, at det for en del mennesker ikke kan betale sig at yde en ekstra indsats, når de skal opgive noget fritid til gengæld. Det er jo derfor, regeringen har gennemført en skattereform, som for en forholdsvis stor gruppe af topskatteydere betyder, at de ikke længere skal betale topskat. I den forbindelse fik vi at vide af regeringen, at man anså det for et problem, at denne gruppe af topskatteydere ikke havde et tilstrækkeligt stort incitament til at påtage sig ekstra arbejde, fordi skatten på den sidst tjente krone var for høj.

Men der er jo stadig en lang række mennesker, der fortsat skal betale topskat, og for dem øger regeringen nu skatten på den sidst tjente krone, og det kan jo set fra vores stol se ud, som om det er en modsatrettet politik i forhold til det, man har kommunikeret tidligere. Hvor man før har anerkendt, at skatten på den sidst tjente krone er for høj, bliver det nu til, at skatten på den sidst tjente krone angiveligt er for lav, hvorfor man øger skatten på den sidst tjente krone.

Mit spørgsmål til ministeren er sådan set bare: Hvordan hænger det hele sammen?

Kl. 13:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:19

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det hænger da ganske, ganske udmærket sammen. Det er korrekt, at man i forbindelse med skattereformen lagde stor vægt på, at der skete en sænkelse af marginalskatten, og det blev også resultatet af skattereformen. Det skulle bl.a. finansieres ved en række afgifter og ved, at man afskaffede ligningslovens § 33 A. Så kom det frem, at nogle afgifter, nemlig fedtafgiften, som den borgerlige regering i øvrigt gennemførte i sin tid, sukerafgiften, som den nuværende regering har gennemført, og § 33 A, som var en del af skattereformen, måske var uhensigtsmæssige. Der var meget larm, og der lød store protester – mig bekendt også fra hr. Ole Birk Olesen og Liberal Alliance – fra erhvervslivet, fra hr. Søren Gade, som jeg nævnte tidligere og fra Dansk Industri, som var utilfredse med disse afgifter.

Vi sagde så fra regeringens side: O.k., vi lytter til den kritik, der bliver givet. Det kan godt være, at de har ret i, at det kan koste nogle arbejdspladser – lad os se på det. Så tog vi fat på det her og skulle finde en finansiering. Det er en meget, meget begrænset marginalskattestigning, der er tale om her. Det er en ekstremt begrænset marginalskattestigning, og derfor synes jeg, det er at skyde langt over målet at sige, at det her har meget negative konsekvenser.

Vi har beregnet det her i de regnemodeller, som bliver brugt i Finansministeriet, og som jeg sagde tidligere, var resultatet, at det her ingen konsekvenser for arbejdsudbuddet har. Det har en lille positiv social fordelingsprofil.

Derfor synes jeg faktisk, at Liberal Alliance, i stedet for at køre det her op som et stort principproblem, ligesom burde sige tak for, at vi har løst det her problem med afgifterne på en faktisk ganske elegant måde.

Kl. 13:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 13:21

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg er helt med på, at man gør ét problem mindre, idet man fjerner fedtskatten og ikke gennemfører den planlagte tilsat sukker-afgift og ikke fjerner ligningslovens § 33 A. Det er godt. Men der er en problemstilling i den anden ende, når man så vælger at hæve en anden skat.

Vi har ét problem med afgifter, der er for høje, i det danske samfund. Vi har et andet problem med skatten på den sidst tjente krone, som er for høj, et problem, som vi troede at regeringen anerkendte. Og det problem, at skatten på den sidst tjente krone er for høj, vælger regeringen så at gøre endnu større med det her tiltag.

Så er spørgsmålet bare: Er vi gået galt af regeringens hensigter, når vi troede, at vi delte analysen med regeringen om, at skatten på den sidst tjente krone er for høj i Danmark? Er det i virkeligheden sådan, at regeringen nu mener, at skatten på den sidst tjente krone er for lav, siden regeringen har besluttet at hæve den?

Kl. 13:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:22

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det har ikke noget med det at gøre. Der er tale om en så uhyre begrænset marginals-kattestigning, at det har ganske, ganske begrænsede konsekvenser. I øvrigt er det jo kun dem, der i dag ligger over, om jeg så må sige, og som bliver dækket ind af det skrå skatteloft, der bliver ramt. Der er mange, som det, at man hæver skatteloftet, i hvert fald overhovedet ikke får nogen konsekvenser for.

Så jeg synes simpelt hen, at man burde se det anderledes, som vi har gjort det. Når man nu finansierer den her afskaffelse af afgifterne ved at hæve bundskatten, så er det da logisk, at man så også hæver det skrå skatteloft for at få den her effekt hele vejen op igennem. Det er sådan set for mig at se logik for perlehøns, det må jeg sige, og jeg forstår slet ikke, at det skal være det her store politiske problem, som det er.

Kl. 13:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 13:23

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren bliver ved med at sige, at det er begrænset, hvor stor skade der sker med det her. Det kan da godt være, at det ikke er verdens undergang, men hvis analysen er, at skatten på den sidst tjente krone i forvejen er for høj i forhold til Danmarks velstandsudvikling, så synes man jo, at regeringen skal gå den anden vej. Så synes man, at skatten på den sidst tjente krone skal sænkes. Så synes man jo ikke, at skatten på den sidst tjente krone skal hæves. Og i den forstand er det jo ligegyldigt, om det kun er lidt, den bliver hævet, det er stadig væk skridt i den forkerte retning.

Det, jeg bare forsøger at finde ud af, er, om regeringen stadig væk mener, at det er skridt i den forkerte retning at hæve skatten på den sidst tjente krone, fordi man tværtimod burde sænke skatten på den sidst tjente krone, eller om vi skal tage det her som udtryk for, at regeringen har fået den opfattelse, at skatten på den sidst tjente krone er for lav og bør hæves.

Kl. 13:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:25

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det sidste kan jeg afvise. Det er ikke regeringens politik, men problemstillingen her er en anden. Det er, at vi godt ville af med nogle afgifter. Som hr. Ole Birk Olesen også siger, er det fornuftigt nok, at vi vil af med dem, som mange har kritiseret. Og så skal vi finde en finansiering til det. Modsat en række andre partier her i Folketinget vil vi ikke være med til voldsomme besparelser på det sociale område. Det vil vi ikke være med til. Vi fandt så den her finansiering, som har en neutral effekt på arbejdsudbuddet.

Det er derfor, jeg synes, at det er at skyde noget over målet at gøre det her til, at det får meget negative økonomiske konsekvenser. Det gør det faktisk ikke, det får positive konsekvenser, fordi effekten af, at vi afskaffer fedtafgiften, ikke gennemfører sukerafgiften og tilbagefører § 33 A, er langt, langt større for den samlede beskæftigelse, den samlede økonomi, end den meget, meget begrænsede marginalskattehævelse, vi foretager her.

Kl. 13:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Vi går videre til den næste spørger i rækken. Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance, første spørgsmål, værsgo.

Kl. 13:26

Spm. nr. US 36**Simon Emil Ammitzbøll** (LA):

Tak. Det er ikke regeringens politik at hæve skatten på den sidst tjente krone, har skatteministeren lige sagt. Man fristes til at spørge: Hvorfor i alverden hæver regeringen skatten på den sidst tjente krone, når det ikke er regeringens politik?

Denne gang behøver vi åbenbart ikke diskutere, om der er tale om løftebrud, for det er lige indrømmet af ministeren selv. Regeringen har tidligere sagt, at det er regeringens holdning, at lavere marginalskat øger arbejdsudbuddet. Følge det ikke heraf, at højere marginalskat mindsker arbejdsudbuddet?

Kl. 13:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:26

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Jeg har jo forklaret det her i en tidligere besvarelse.

Vi har jo lavet den her elegante løsning, som har en neutral effekt på arbejdsudbuddet. Det er derfor, det her er så flot. Det er derfor, man burde juble. Der burde jo være jubel hos Liberal Alliance, Venstre og i hele den borgerlige opposition, fordi vi har løst det her problem, som man har himlet op om – som man har himlet op om! Det problem har vi jo løst på en uhyre elegant måde, som tilfredsstiller både krav om arbejdsudbud og en ordentlig social fordeling.

Vær dog en smule glad for det i stedet for at sige, at det her er et meget stort problem. Det er det faktisk ikke.

Kl. 13:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren.

Kl. 13:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er meget glad. Jeg er meget glad for, at den fedtafgift, som alle partier på nær Liberal Alliance engang gik ind for, nu er afskaffet. Det er jo en stor sejr for os. Jeg er glad for, at den sukerafgift, som

regeringen planlagde at indføre, ikke bliver indført. Det er jeg sådan set glad for.

Men jeg er meget ærgerlig over, at man vælger at lave sådan et mærkeligt kassesystem, hvor der først laves en skattereform, hvor man indfører afgifter for at sænke personskatterne, og når man så senere finder ud af, at de afgifter er tåbelige, hæver man personskatterne for at afskaffe de påtænkte afgifter.

Sådan kan SF og resten af regeringen blive ved i al uendelighed, men det gør jo ikke Danmark mere konkurrencedygtig, det sikrer ikke Danmark vækst, det forhindrer ikke, at Danmark om 15-20 år vil være fattigere end Sydkorea, som OECD's seneste prognose faktisk siger.

Hvorfor er det, at man ikke kunne forestille sig, at det lille beløb, man skulle finde, kunne findes ved hjælp af effektiviseringer og besparelser i stedet for at hæve skatten på den sidst tjente krone?

Kl. 13:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 13:29

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Når jeg hører på hr. Simon Emil Ammitzbøll, kommer jeg til at tænke på min fortid. Jeg har også mange gange stået uden for og råbt op om, hvordan det hele kunne være langt, langt bedre, hvis man bare gjorde, som jeg sagde.

Det er det, som Liberal Alliance gør. Altså, partiet Liberal Alliance er stort set uden for alle forlig. Det er jo ikke med i noget som helst. Og så er det jo meget nemt at stå der og råbe og galpe op om, at man skulle gjort sådan, sådan eller sådan.

Det er da fuldstændig korrekt, at man er kommet til at vedtage nogle afgifter – fedtafgiften under den tidligere borgerlige regering, sukerafgiften som vi gennemførte, og det med § 33 A, som blev gennemført qua skattereformen med et bredt flertal. Og det er rigtigt nok, at Liberal Alliance har været uden for det hele. Det er man sådan af princip. Så er det også nemmere at stå uden for og galpe op og kritisere det.

Men man har lov til at blive klogere. Jeg synes da, at man må lovprise, at vi faktisk lytter til den kritik og finder en god løsning på det her problem. Og det er jo det, jeg prøver at forklare at det er. Det er en god løsning, som både tager hensyn til arbejdsudbuddet og til den sociale fordeling.

Kl. 13:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Spørgeren for sidsterunde.

Kl. 13:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan oplyse skatteministeren om, at han ved at spørge sin kollega, finansministeren, vil kunne få oplyst, at Liberal Alliance er det borgerlige parti, der har indgået flest delaftaler om finansloven med regeringen – uden for alt, ja, heller ikke det var helt rigtigt.

Så siger skatteministeren, at det her minder om hans fortid. Det minder sådan set også mig om skatteministerens fortid, nemlig den forkærlighed, der har været i Socialistisk Folkeparti for at sætte personskatterne op.

Den er man så gået tilbage til igen. Marginalskatte haves for mange, mange hårdtarbejdende danskere. Det synes vi er urimeligt. Vi tror godt, at man kunne have fundet de pebernødder på statsbudgettet, som det handler om.

Hvis det betyder så lidt for den enkelte, som skatteministeren påstår, må man jo også gå ud fra, at det havde betydet uendelig lidt for statsapparatet, som jo ellers opsuger rigeligt med milliarder.

Men konklusionen må være, at man *har* hævet skatten på den sidst tjente krone, og det vil man så gerne prøve at lave en elegant bortforklaring af, men det er stadig en bortforklaring.

Kl. 13:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:31

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nej, man sænkede skatten på den sidst tjente krone gennem skattereformen. Det finansierede man gennem nogle afgifter. Disse afgifter har man ønsket at fjerne igen, og så har man lavet en meget lille, begrænset hævn af bundskatteprocenten, og man har i logisk forlængelse heraf også sat det skrå skatteloft op.

Længere er den ikke. Mere dramatisk er det ikke. Det er sund fornuft. Det er god politik. Og vi får løst et problem, som en række erhvervsorganisationer er glade for bliver løst. Og vi har faktisk løst det på en elegant måde.

Kl. 13:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak til ministeren. Tak til spørgeren.

Den næste spørger i talerækken er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti for første spørgsmål, første runde, værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 37

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Nu nævnte skatteministeren noget med sund fornuft og sund politik ved den forrige spørgers spørgsmål til ministeren. Vi kan så håbe, at ministeren har samme indgangsvinkel til det, jeg gerne vil tale lidt om, og det er sådan set noget af det, som i hvert fald regeringen har profileret sig meget med, nemlig at man har været glad for, at man nu har lavet en aftale som ifølge finansloven jo kan flytte eller fjerne de planlagte nye sukkerafgifter og fjerne den eksisterende fedtafgift.

Det er selvfølgelig godt nok, men jeg vil gerne have skatteministeren til at reflektere lidt over den situation, som vi jo oplever i forbindelse med grænsehandelen, for det er jo sådan, at hvis man kigger på grænsehandelen i dag, er der her eklatant store udfordringer jo ikke fjernet med den her aftale, som skatteministeren er en af hovedarkitekterne på med hensyn til at få bugt med den stærkt stigende danske grænsehandel, hvor danskerne køber deres varer uden danske afgifter og moms syd for grænsen.

Der vil jeg gerne have ministeren til at svare på, om ministeren så synes, at det er en god idé, at man som skatteminister forsvare den aftale, der er indgået med et flertal her i Folketinget, om nye afgifter på chokolade, slik, vin, øl og sodavand, som jo træder i kraft 1. januar 2013, og som giver et provenu til staten på omkring 600 mio. kr. Mener skatteministeren, at det er en aftale, som gavner den danske detailhandel, eller mener skatteministeren, at det er noget, som er til ugunst? Det vil jeg gerne have skatteministeren til at reflektere over.

I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at det grundlæggende er problematisk, at man jo prøver på at gøre noget godt ved at fjerne fedt- og sukkerafgifterne. Bevares, det er jo fint, men med den anden hånd vælger den samme regering via en skatteaftale med andre partier her i Folketinget at øge de her afgifter på en lang række af de grænsehandelsfølsomme varer med omkring 600 mio. kr. fra 1. januar. Det er så det, ministeren skal prøve at svare på. Tak.

Kl. 13:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:34

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet. Det er da rigtig nok, at grænsehandelen er et problem, og det er vi også helt opmærksomme på, men igen tror jeg, at man skal passe på, at man ikke gør det større, end det faktisk er.

Hvis vi ser på, hvordan forholdet er mellem danskere, der køber varer i udlandet, og udlændinge, der køber varer i Danmark, så har vi faktisk et positivt overskud af det. Man kan sige, at det, at man kan handle tværs over grænsen, faktisk giver Danmark merindtægter. Så er det rigtigt, at der er sket en stigning i danskernes køb af varer i udlandet og især syd for den tyske grænse i løbet af 2012. Det er korrekt, men det er så også vigtigt, at vi dér har i baghovedet, at den samlede grænsehandel, det samlede danske indkøb uden for Danmarks grænser, er mindre end gennemsnittet i de sidste 10 år.

I forhold til hvordan det eksempelvis var i 2005, køber vi selv i 2012 cirka for 5 mia. kr. mindre uden for landets grænser. Så jeg er med på, at vi skal have fokus på det her, og det hjælper afskaffelsen af fedt- og sukkerafgifterne jo også til. Det er man også glad for i detailbranchen, men vi agter naturligvis ikke at løbe fra de aftaler, vi har indgået tidligere, og derfor vil jeg sige, at jeg mener, at vi har styr på det her, og at der ikke er grund til at gøre det større, end det er. Det er et problem; det har rent faktisk været større før i tiden.

Kl. 13:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Spørgeren.

Kl. 13:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Det svar minder jo mest om, at man siger, at der er et stort hul i bunden af båden, men at hullet nu er blevet lidt mindre, så der nu kommer lidt mindre vand ind. Altså, det er sådan, jeg tolker det svar, jeg hører fra skatteministeren.

For til det der med, at det har været værre, vil jeg sige: Ja, bevares, men prøv at spørge dem, der har detailhandelsbutikker, ja, bare syd for Vejle, fra Kolding og sydpå, hvordan det er at drive en detailhandel. Man har jo i de senere år oplevet en eklatant stigende konkurrence fra grænsehandelsbutikkerne, hvilket jo så ikke bliver bedre af, at vi gør de danske afgifter dyrere og dermed gør varerne dyrere i danske butikker, altså så der er mere at hente for en dansk familie ved at køre syd for grænsen.

Det er jo ikke bare handelsvarer som de her, altså slik, sukker og den slags; det er jo også alt muligt andet, som man køber syd for grænsen. Det er håndkøbsmedicin, det er bilen, der bliver repareret, og alt muligt andet, som man så kan gøre ved samme lejlighed. Det er jo altså grundlæggende en stor udfordring. Man mener så, at medicinen til at gøre det her mindre er at lave nye afgifter i Danmark for 600 mio. kr.

Kl. 13:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 13:37

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi har jo afskaffet fedtafgift, sukkerafgift. Det er jo det, vi har aftalt gennem finanslovaftalen, og det synes jeg da at hr. Hans Kristian Skibby ret beset burde kvittere for.

Når jeg så siger, at jeg synes, at vi har problemet under kontrol, synes jeg også, at jeg skylder at sige, at dengang Dansk Folkeparti støttede den daværende regering, altså da man havde magten, eksploderede grænsehandelen simpelt hen. 2005 var det år, hvor der blev brugt for 5 mia. kr. mere på handel uden for Danmarks grænse end i dag – selv efter at der er sket en stigning i 2012. Det var altså,

da Dansk Folkeparti sad og styrede det her land. Der må også være grænser for, hvor hyklerisk man kan være, synes jeg.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Der vil jeg nok have lov til at sige, at det altså nu er ministeren, der bliver lidt hyklerisk. For situationen er altså en anden i dag. I 2005 var der en betydelig større beskæftigelse i Danmark, det var langt lettere for danskerne at finde job, der var et blomstrende erhvervsliv i Danmark, og der var flere og flere detailhandelsbutikker. Nu går det den anden vej, og så er det altså, at man tillader sig uden for de her tykke mure herovre at bede om noget politisk støtte til nogle vækstinitiativer, som kan gavne de danske butikker og de danske arbejdspladser. Der er en anden situation i dag, end der var i 2005. Der er en anden situation i dag, end der var i 2008.

Det går den gale vej. Det er ikke ministerens skyld, for så længe har skatteministeren jo ikke siddet på pinden, men det er da regeringens skyld, at man nu vælger at finansiere den offentlige sektor med nye 600 mio. kr. ved at øge afgifterne på de her grænsehandelsfølsomme varer med 3,63 pct. Det er jo i hvert fald det, der lægges op til. Det er nye afgifter, som gør, at varerne bliver dyrere for danskerne i danske butikker. Det er ikke godt, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:39

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

[Lyddudfald] ... at hr. Skibby erkender, at det var langt, langt værre, da hr. Skibby sad ved styrepinden her i Danmark.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:39

Spm. nr. US 38

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg vil starte med at byde ministeren velkommen, for det er, så vidt jeg ved, ministerens debut i spørgetimen som skatteminister. Så vil jeg spørge lidt ind til ligningslovens § 33 A. Og grunden til, at jeg vil det, er, at vi fra Skatteudvalgets side før efterårsferien havde den daværende skatteminister i et samråd, som ikke blev afsluttet, men som lige præcis gik på det med ligningslovens § 33 A og en afskaffelse af denne paragraf. For det er ikke nogen hemmelighed – og det ved den nuværende skatteminister også – at vi i Venstre accepterede, at man som et finansieringselement i skattereformen afskaffede ligningslovens § 33 A. Men vi sagde også meget klart på de forhandlingsmøder, der var før sommerferien – og vi sagde det også i forbindelse med de møder, der var efter sommerferien, men det var altså, før den nuværende skatteminister var blevet skatteminister – at det bestemt ikke var et finansieringsforslag, som vi var begejstrede for; vi syntes i stedet, at man skulle se på de 250 mio. kr., der står som et ekstraprovenu, der kom ind i forbindelse med omlægningen af kantinemomsordningen. Men det afviste den daværende skatteminister. Han brugte på det samråd, vi havde, endda en sammenligning, der hed, at det jo var meget, meget vigtigt, at vi havde en skattelovgivning, der gjorde, at ingenjøren i Dubai betalte den samme skat som rengøringsassistenten på Vesterbro.

Nu er regeringen, efter at der er kommet en ny skatteminister, jo så kommet på bedre tanker, og derfor tror jeg, jeg vil sige, at mit første spørgsmål skal være dette: Er det, fordi der er kommet en ny minister, der også er tale om, at der i den her sag er kommet nogle nye øjne på det?

Kl. 13:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:41

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nej, det ved jeg ikke. Altså, det er jo klart, at der, når det er, at der i en sag kommer nogle nye øjne på det, så også kan være nogle nye indtryk, der kommer ind i det. Men jeg deler i høj grad de synspunkter, som min forgænger havde med hensyn til § 33 A, og hvad angår meget af den kritik, der var dér, syntes jeg, at den var usaglig, og at den ikke i alle tilfælde var velbegrunderet. Men som det gælder i forhold til så mange andre sager, gælder det også i den her sag, at det er en sag, der har flere sider, som vi også har måttet se på. Der har f.eks. været virksomheder, der er kommet og har sagt, at det her er noget, der får nogle konsekvenser for dem, der er meget store, og at det er muligt, at de, hvis man fjerner § 33 A, så vil flytte de aktiviteter væk fra Danmark.

Der er også nødhjælpsorganisationer i den humanitære sektor, der har været hos os, og som har bedt om, at man fik genindført § 33 A. Der må man som regering jo så foretage en samlet vurdering af det, hvor man ligesom siger det. Der synes jeg stadig væk, at det, som min forgænger sagde, i og for sig er velbegrunderet, altså at man, selv om man har et højt lønnet job i udlandet, så også skal betale skat til det danske samfund. Det er sådan et eller andet principielt synspunkt, der er dér. Det kan så komme til at stå over for det, at det er noget, der måske kan få nogle negative konsekvenser i forhold til jobbene, i forhold til nogle virksomheder, i forhold til nogle humanitære organisationer.

Der valgte vi så at lægge tilbageførelsen af § 33 A sammen med det, at vi afskaffer fedtafgiften, og det, at vi ikke gennemfører sukkerafgiften, og det, at vi i øvrigt også nedsætter elafgiften, så vi får det i form af den her lille fine pakke, som efter min vurdering er noget, der har en god social profil, og som ikke har en negativ effekt på arbejdsudbuddet.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:43

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu er det jo sådan – og det er jeg også sikker på at skatteministeren er klar over – at henvendelserne fra erhvervsvirksomhederne, som sagde meget klart, at de ikke kom til at udstationere nær så mange ansatte fremadrettet, hvis man fjernede ligningslovens § 33 A, henvendelserne fra de humanitære organisationer, fra nødhjælpsorganisationerne, fra de kirkelige organisationer og fra universiteterne jo også gik til den tidligere skatteminister, Thor Möger Pedersen. Vi brugte mere end 2 timer på det samråd, der var før efterårsferien, på at diskutere det her med den daværende skatteminister, og på det tidspunkt afviste han blankt, at det kunne være et problem. Han så sådan set ikke, at der var et problem i, at danske erhvervsvirksomheder ville udstationere færre medarbejdere. Han syntes heller ikke, at det var problematisk, at det her kunne ramme nødhjælpsorganisationerne, de humanitære organisationer og universiteterne for den sags skyld.

Derfor bliver jeg bare nødt til at spørge: Hvad er det så, der er sket fra ugen før efterårsferien og til, at der blev indgået finanslova-

tale om det her i lørdags? Det eneste, jeg kan få øje på, er, at der er en anden skatteminister. Hvis ikke det er det, der er grunden, vil jeg gerne spørge: Hvad er det så præcis for henvendelser, der har gjort, at regeringen ser anderledes på sagen nu, end den gjorde ugen før efterårsferien?

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er da korrekt, at det er de samme henvendelser, vi har haft, og jeg har også mødt nogle af de mennesker, der har været utilfredse med det her. Men det betyder jo ikke af den grund, at det, den tidligere skatteminister sagde, var usagligt. Det synes jeg ikke det var. Vi har lavet en samlet vurdering i regeringen af den her sag og har ligesom fundet, at der kunne findes en løsning, hvor vi sammenkæder tilbageførelsen af § 33 A med, at vi afskaffer fedt- og sukkerafgiften og får en samlet, god finansiering af det. Det er baggrunden for det.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:44

Gitte Lillelund Bech (V):

Kan vi ikke godt blive enige om, at hvis vi isoleret set ser på en genindførelse af den afskaffede § 33 A i ligningsloven, bliver det rengøringsassistenten på Vesterbro, der kommer til at betale for, at ingenøren i Dubai ikke betaler skat?

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:45

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men der er lavet nogle isolerede beregninger på Gini-effekten af § 33 A, og de er meget svære at måle for at sige det rent ud, det er ret få mennesker, det handler om. Derfor er den samlede effekt sådan set begrænset, og det er også derfor, at det er lykkedes at få sammenstrøket en pakke, som har en god social fordeling, som faktisk har en positiv Gini-fordeling og har en neutral virkning på arbejdsudbuddet.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren. Nej? (*Gitte Lillelund Bech* (V): Nej, jeg tror ikke, jeg har flere spørgsmål.) Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går nu til den sidste spørger, som er hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 39

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Jeg kan forstå, at den absolut vigtigste opgave – for os alle sammen, tror jeg, men det gælder så også for regeringen – er at sikre ordentlige vækstbetingelser i Danmark, sikre, at der er et arbejdsudbud, sikre, at der er jobskabelse i Danmark. Derfor vil jeg godt spørge skatteministeren, om skatteministeren kan gøre rede for effekten af finansieringen, når man nu fjerner fedtskat og fjerner sukkerafgiften. Er den finansiering, man bruger til det, nemlig at hæve skatten på arbejde – bundskat, personfradrag, marginalskat – po-

sitiv for jobskabelsen og arbejdsudbuddet, eller er den negativ for jobskabelsen og arbejdsudbuddet?

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Effekten af skatteomlægningen er neutral på arbejdsudbuddet. Og så er jeg da helt overbevist om, at det, at man afskaffer fedtskatten og ikke gennemfører sukkerskatten, vil få en positiv virkning for beskæftigelsen. Så alt i alt er der tale om en fin, fin løsning på det her.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:47

Jacob Jensen (V):

Jo, men hvis man har som ambition som regering at øge arbejdsudbuddet, er det vel ikke en fin, fin løsning. Den kunne vel have været endnu finere, hvis man ikke havde brugt netop et finansieringselement i form af højere skatter på arbejde, som ifølge beregningerne fra Skatteministeriet selv faktisk koster på arbejdsudbuddet – helt præcist 800 personer ifølge beregningerne. Så hvis man ikke havde finansieret afgiftssænkningen på fedt og på sukker, som vi i øvrigt deler ambitionen om, ved hjælp af højere skatter og afgifter, så havde man vel fået et endnu større arbejdsudbud, på nemlig 800 personer. Det må man vel forstå af de papirer og de beregninger, som Skatteministeriet er kommet frem til.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:47

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, men vi er også optaget af social fordeling, og der har været en sammenhæng der. Det ville så give en meget dårligere fordelings effekt. I den løsning, vi har fundet her, har vi simpelt hen taget hensyn til både den sociale fordelings effekt og arbejdsudbuddet og fundet, synes jeg, en meget, meget smuk balance, som også er rost uden for det her hus som værende meget smuk.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 13:48

Jacob Jensen (V):

Jeg mener ikke, man har taget så stort hensyn til arbejdsudbuddet, for med ministerens egne ord er det jo en neutral omlægning. Så der er jo egentlig ikke taget noget hensyn til arbejdsudbuddet. Man er lige præcis der, hvor man var, før man lavede den her løsning, nemlig på et stort, rundt nul. Man henter 800, man tager 800. Så jeg ved ikke, hvor skatteministeren mener man tager det hensyn. Hvis det virkelig er, at man som regering har en ambition om at øge arbejdsudbuddet, hvorfor er det så, man ikke kan finde en anden finansiering end lige præcis de elementer, som skader arbejdsudbuddet, helt præcist med 800 personer ifølge de tal, som Skatteministeriet selv er kommet frem til?

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 13:48

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Øvelsen handlede ikke om at øge arbejdsudbuddet. Det handlede om at fjerne nogle afgifter, som vi i fællesskab var kommet frem til havde en negativ effekt. Det var det, der var øvelsen i det her. Det gør vi så og finder en finansiering, der er socialt ansvarlig, og som så har en neutral effekt i forhold til arbejdsudbuddet. Så kan man sige, at vi jo samtidig burde have øget arbejdsudbuddet. Ja, men det havde så fået en negativ effekt på den sociale fordelingsprofil, og det ønskede vi ikke. Det var derfor, vi fandt den her meget smukke balance mellem både arbejdsudbud og social fordelingsprofil i forbindelse med at løse det, der var opgaven, nemlig at få fjernet fedtafgiften, ikke indføre sukkerafgiften, at få tilbageført § 33 A i ligningsloven.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren og til hr. Jacob Jensen. Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere i denne spørgetime?

Det er der ikke.

Så skal jeg herved udsætte mødet til kl. 14.00, hvor vi begynder på spørgetiden, som består i besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene.

Mødet er hævet og genoptages om 10 minutter.

Mødet er udsat. (Kl. 13:50).

Kl. 14:00

Velkomstord

Første næstformand (Bertel Haarder):

Folketinget har i dag besøg af formanden for den tyrkiske nationalforsamling, hr. Cemil Cicek.

På Folketingets vegne byder jeg parlamentsformanden og hele hans delegation hjertelig velkommen. Vi ønsker, at han og delegationen må få et godt og udbytterigt ophold i Danmark. Hjertelig velkommen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg skal oplyse, at spørgsmål nr. 19 af hr. Joachim B. Olsen efter spørgerens ønske overgår til næste spørgetid.

Spørgsmål nr. 20 af fru Jane Heitmann tages tilbage, da ministeren for sundhed og forebyggelse er blevet syg.

Spørgsmål nr. 22 og 23 af hr. Jakob Ellemann-Jensen overgår til skriftlig besvarelse, da spørgeren selv er blevet syg.

Nu går vi så til besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre, der ikke er syge, og fra medlemmer, der ikke er syge. Og jeg begynder med et spørgsmål til statsministeren af hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 366

1) Til statsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener statsministeren, det er sundt for den demokratiske debat, at regeringen udelukkende ønsker at diskutere Danmarks og EU's fremtid med de EU-positive partier i Folketinget, som statsministeren gav udtryk for på Europaudvalgets møde den 25. oktober 2012?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:01

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er jo dejligt, at vi stadig er ved godt helbred. Det kan vi starte med at glæde os over. Spørgsmålet lyder:

Mener statsministeren, det er sundt for den demokratiske debat, at regeringen udelukkende ønsker at diskutere Danmarks og EU's fremtid med de EU-positive partier i Folketinget, som statsministeren gav udtryk for på Europaudvalgets møde den 25. oktober?

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der er ingen tvivl om, at EU-samarbejdet befinder sig i en afgørende fase, og at der i den kommende tid skal tages vigtige beslutninger. Det gælder ikke mindst, når vi snakker om styrkelsen af det økonomiske samarbejde. Så der er god grund til at diskutere EU-politik. Regeringen engagerer sig jo aktivt i den diskussion. Vi mener, at Danmark skal være en stærk spiller i det europæiske, og det betyder også, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at vi kan sætte dagsordenen. Vi skal simpelt hen være med der, hvor vi kan gøre vores synspunkter gældende, og vi skal sikre, at vi er optaget af at placere Danmark så godt som muligt, så vi kan varetage vores interesser.

Det er vigtigt, at vi diskuterer det med hinanden, og derfor vil vi selvfølgelig altid gerne diskutere europapolitiske spørgsmål med alle Folketingets partier, og som jeg ser det, gør vi det jo også ganske jævnlige i Danmark. Vi diskuterer i Europaudvalget, hvor jeg selv har fornøjelsen af ordføreren. Vi diskuterer der, og vi diskuterer jo også europapolitiske spørgsmål i Folketingssalen.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Spørgeren.

Kl. 14:02

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er jo helt korrekt, at vi i Europaudvalget diskuterer det, der sker, med regeringens ministre og statsministeren. Men jeg synes bare desværre, at der er en ret uheldig alliance, når det gælder EU-politikken. Vi har en situation, hvor det er Venstre, Konservative, S, SF og De Radikale, der altid lægger linjen for, hvad Danmark skal. Og jeg synes ærlig talt, at EU og Danmarks fremtid er for vigtig til ikke at diskutere med alle Folketingets partier. Man skal ikke lade være med at tage en bred og åben folkelig debat om det.

Jeg var jo en af dem, der var rigtig positiv, da statsministeren anerkendte, at EU nu er i en situation, hvor man bevæger sig i flere hastigheder. Og når EU bevæger sig i flere hastigheder, er det jo vigtigt at finde ud af, hvilken hastighed man selv bevæger sig med. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre statsministeren, om hun kunne åbne op for, at vi f.eks. bare i dag kunne starte med at diskutere, hvilken hastighed Danmark skal køre i, og om vi skal køre i samme retning som eurolandene.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Statsministeren.

Kl. 14:03

Kl. 14:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror ikke, jeg har konstateret, at EU *nu* bevæger sig i forskellige hastigheder, for Europa har igennem lang tid bevæget sig i forskellige hastigheder. Man ser jo også i det daglige arbejde i EU, at vi bevæger os i forskellige hastigheder. Og det, som jeg synes er vigtigt at holde fast i, er, at EU-politik jo også handler om, at man af og til skal give et helt konkret mandat til det, vi diskuterer løbende i EU. Og i den sammenhæng forekommer det mig mest naturligt, at man diskuterer med dem, som rent faktisk giver mandatet. Og det gør vi med de partier, som er såkaldte japartier. Det er dem, vi ofte diskuterer tingene med, for det er dem, der giver os mandatet. Det skal så også siges, at den seneste statistik viser, at Enhedslisten faktisk kun stemmer imod cirka halvdelen af de forhandlingsoplæg, som regeringen beder om. Og jeg vil også godt kvittere for, at det er halvdelen.

Men det her med at få mandater hos nogle særlige partier i Folketinget har været tilfældet for skiftende regeringer i næsten 40 år, og jeg vil gå ud fra, at det også vil være sådan, så længe nejpartierne nu har den indstilling til EU, som de har.

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:05

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen jeg vil da gerne kvittere for, at statsministeren fremhæver, at Enhedslisten er konstruktive, også når det gælder EU-samarbejdet, hvor vi selvfølgelig prøver at opnå blot den mindste forbedring, hvor det er muligt. Men vi har jo det problem, at der er en kæmpe stor modsætning mellem befolkningen og så de partier, der lægger linjen her i Folketinget. Den seneste meningsmåling, jeg i hvert fald lige har kunnet finde, er fra Børsen den 25. september. Den viser, at det kun er 16 pct. af danskerne, der er sikre på, at de ville stemme ja til euroen. Herinde går de partier, der lægger linjen for Danmarks EU-politik, alle sammen ind for euroen med undtagelse af SF.

Synes ministeren ikke, at det er lidt farligt og udemokratisk, at de resterende 84 pct. af befolkningen ikke bliver taget med på råd, når ikke alle Folketingets partier bliver inddraget i en debat, og når man også forholder befolkningen muligheden for at tage stilling og mene noget om, hvor Danmark skal hen, fordi regeringen ikke toner rent flag. Det ville f.eks. være rart, hvis regeringen meldte ud, hvor de gerne vil have at Europa skal hen.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der var mange påstande i det, ordføreren sagde her. Jeg synes, at vi har gode og meget demokratiske debatter om EU-spørgsmål. Vi får jævnligt mandater i Europaudvalget. Møderne er også åbne, sådan at man kan følge med i de debatter. De er en god og livlig debat, som vi også begge deltager i. Vi har også debatter her i Folketinget om EU-spørgsmål. Vælgerne har hvert fjerde år mulighed for at sammensætte Folketinget, præcis som de vil, og også tage hensyn til EU-spørgsmålet. Så i Danmark udmærker vi os vel egentlig ved at have en god, livlig debat her i Folketinget om netop EU-spørgsmålet, bl.a. via vores velfungerende Europaudvalg. Så jeg synes, vi har meget at være stolte af i Danmark i forhold til vores europadebat.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:07

Nikolaj Villumsen (EL):

Lad mig så prøve at spørge lidt mere præcist. Vi står over for en situation, hvor det EU, vi kender, kommer til at stoppe. Og der er nogle lande, der vil én vej. Der er nogle, der har lagt planer på bordet om at lave en decideret Eurostat. Kan statsministeren udelukke, at Danmark skal gå den vej? For hvis statsministeren ikke kan udelukke det, synes jeg, at statsministeren skylder befolkningen, at regeringen melder klart og åbent ud om, hvor regeringen vil hen, så vi kan starte en debat om det. Vi ved jo, at allerede på decembertopmødet vil debatten blive taget, og her synes jeg befolkningen har brug for at være klædt på. Så jeg håber meget, at statsministeren vil bryde den dårlige tradition med ikke at melde klart ud og så tone rent flag i forhold til Danmarks og EU's fremtid.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Meget er jeg blevet beskyldt for gennem årene, men aldrig ikke at tone rent flag i forhold til min europapolitik. Jeg synes egentlig også, at regeringen ganske tydeligt har meldt klart ud, at vi er optaget af, at Danmark har en stærk placering i Europa. Vi er optaget af at varetage danske interesser i Europa. Et godt eksempel er hele debatten om finanspagten, hvor vi var meget aktive med hensyn til at få påvirket finanspagten og også aktive med hensyn til at sikre, at Danmark tilsluttede sig de dele af finanspagten, som var muligt for et ikkeeuroland. Det betyder jo grundlæggende, at Danmark har vist, at vi ønsker at følge den disciplin, som man følger i eurolandene, når det handler om vores økonomiske politik, og det er jo en meget aktiv stillingtagen til, hvordan dansk europapolitik skal udvikle sig.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til statsministeren og til hr. Nikolaj Villumsen.

Så er det hr. Jacob Jensen, som har et spørgsmål til økonomiministeren.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 316

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når regeringen øremærker midler til kommunerne til bestemte formål, som det f.eks. er sket på daginstitutionsområdet, i stedet for at give et generelt tilskud?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:09

Jacob Jensen (V):

Tak. Som proceduren foreskriver, læser jeg spørgsmålet op:

Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når regeringen øremærker midler til kommunerne til bestemte formål, som det f.eks. er sket på daginstitutionsområdet, i stedet for at give et generelt tilskud?

Kl. 14:09

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Sådan som jeg hører spørgeren, ønskes der en diskussion om forholdet mellem det kommunale selvstyre og generelle tilskud kontra øremærkede tilskud. I spørgsmålet fremhæves specifikt de 500 mio. kr., som er blevet givet for at give et løft i kvaliteten inden for vores dagpasning. I spørgsmålet præsenteres det endda som et øremærket tilskud. Der er bare ikke tale om et øremærket tilskud, for et øremærket tilskud ville jo først skulle udløses, når der afholdes en bestemt udgift i en given kommune. Det tror jeg er i hvert fald en slags definition på et øremærket tilskud.

De 500 mio. kr. udbetales derimod som en særlig form for generelt tilskud, hvilket er et tilskud, der uddeles efter objektive kriterier, nemlig efter antallet af 0-5-årige og ifølge en aftale om midlernes anvendelse. Som sagt er de objektive kriterier konstaterbare. Der er sådan set ikke øremærket noget ud over de ører, som de 0-5-årige har, og anvendelsen har vi aftalt med kommunerne i forbindelse med kommuneaftalen.

Det betyder jo, at det er op til lokalpolitikkerne i hver enkelt kommune at finde ud af, hvordan de så vil prioritere det tilskud, som gives til kommunen. Det er jo i god overensstemmelse med kommunalt selvstyre, nemlig at man skal prioritere inden for de rammer, som lovgivningen, aftalerne og økonomien i øvrigt giver. Vi forventer selvfølgelig, at kommunerne lever op til den aftale, vi har lavet, og jeg bemærker også, at KL har signaleret, at man forventer at leve op til sin del af aftalen.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:11

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Inden jeg gik på, sad jeg og kommunikerede med institutionslederen fra Undløse Børnehus. Der har jeg nemlig mine egne børn gående. Det er en yderst velfungerende daginstitution i Holbæk Kommune, og her kunne man selvfølgelig også godt tænke sig, at normeringerne i daginstitutioner blev højere. Det skulle jeg hilse at sige, og det er hermed gjort.

Jeg tror også, at Holbæk Kommune – det er bare et eksempel, for det kunne have været alle andre kommuner – kunne have ønsket sig, at de midler, man målretter daginstitutionsområdet, kunne uddeles sådan, at kommunen selv håndterede, hvorvidt man ville bruge pengene på daginstitutionsområdet, på ældreområdet, på folkeskoleområdet eller på noget helt fjerde. Ville det ikke være at styrke det kommunale selvstyre – og det er det, mit spørgsmål specifikt går på – hvis man i den aftale med KL netop ikke havde sagt, at de 500 mio. kr. skal gå til daginstitutionsområdet. Jeg er med på, at inden for rammen på 500 mio. kr. kan man lokalt vurdere, hvad de skal gå til i daginstitutionerne. Det kunne være øgede normeringer. Men hvis man ikke havde sagt, at det skulle gå til daginstitutionsområdet, ville det så ikke have været en styrkelse af det kommunale selvstyre, i forhold til en situation som nu, hvor man siger, at det netop skal gå til et specifikt formål?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg betragter ikke det kommunale selvstyre som en ting med alt givet entydigt og for altid. Så kan man enten skære ned, og så bliver det 2 pct. mindre, eller man kan øge, og så bliver det 2 pct. større. Det er selvfølgelig en ting, som bevæger sig over tid, fordi vores samfund udvikler sig.

Det kommunale selvstyre har jo ændret sig markant, i og med at kommunalreformen har gjort, at vi har fået større kommuner, som har fået langt flere opgaver. Dermed har deres opgaver også fået en sammensætning, som stiller større krav til vores kommunalpolitikere for netop at kunne tage dem ind og prioritere mellem dem.

Samtidig synes jeg, at det er helt i orden, at der også landspolitisk er holdninger til, hvordan vores velfærdssamfund skal være. Det, der er balancen, er, at de holdninger, som vi har til f.eks. kvaliteten af dagpasning, udmøntes lokalt inden for en ramme, der er så bred som overhovedet mulig. Jeg tror ikke, at man her på Slotsholmen med vand hele vejen rundt og med den øtænkning, som det måtte indebære, helt præcis kan vide, hvordan det foregår i hver enkelt kommune. Der kan være daginstitutioner i en del af kommunen, hvor børnene har nogle særlige udfordringer, og der kan være andre daginstitutioner, hvor det måske er knap så nødvendigt med særlige tiltag. Den viden har man lokalt, den har vi ikke her hos os. Den balance synes jeg man skal beholde.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:13

Jacob Jensen (V):

Jeg er for så vidt fuldstændig enig med ministeren i, at den viden selvfølgelig er lokal, og derfor skal beslutningen også tages lokalt. Men stadig væk synes jeg, at man kan sige, at viden om, hvordan man tidligere prioriterede de enkelte områder – daginstitutioner, ældreområdet, folkeskoleområdet for at nævne nogle kerneydelser, kommunerne tager sig af – kan vi jo heller ikke her på Slotsholmen have, altså viden om, hvordan man har prioriteret. Vi kan selvfølgelig slå efter i bøger om, hvordan økonomien har udviklet sig, men der kan jo ligge politiske valg bag de forskellige prioriteringer, man har foretaget, herunder også de planer, man måtte have for fremtiden.

Føler ministeren ikke, at man netop her går ind med en målrettet indsats, hvor ædelt formålet end måtte være, og kortslutter den proces? Der kan jo være kommuner, der har sagt, at de i flere år har prioriteret daginstitutionerne højt, fordi de syntes, det var vigtigt, men til gengæld har de nedprioriteret andre områder, og i de kommende år vil de gerne opprioritere de andre områder. Det kan man alt andet lige ikke gøre, fordi der fra Slotsholmens side med regeringens velvilje siges, at den pose penge altså skal gå til et område, som den her kommune i forvejen har prioriteret højt.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den situation kan i sagens natur opstå, og den risiko må man selvfølgelig løbe, at man nogle steder har haft et særligt fokus på området. Men grunden til, at vi har været optaget af det, er jo netop, at der er et generelt ønske om, at der skal være flere voksne omkring vore mindre børn, sådan at leg og læring fremmes, og sådan at de oplever en hverdag, som er stimulerende og udviklende.

Jeg forstår ikke helt, hvorfor det kan være så fremmed for spørgeren, for den daværende regering prioriterede også 500 mio. kr. – det var så bare til ældreområdet. Jeg tror, de blev fordelt på nogenlunde samme måde – dog ikke efter antallet af 0-5-årige, men efter den anden fordelingsnøgle, fordi det handlede om, at man gerne ville styrke ældreplejen.

Det er jo det, man må sige, tror jeg, gælder for dem, der har svaret: Der er sådan set noget, de gerne vil, men de bliver nødt til at finde en form, der gør, at de faktisk i realiteten også må tage lokalt ansvar for, hvordan midlerne bliver brugt.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:15

Jacob Jensen (V):

Det er jeg sådan set også med på, og jeg bekender også gerne mine synder, hvis man kan kalde det det. Men jeg vil bare stadig væk gerne holde fast i den situation, hvor man kan sige, at vi her fra Christiansborg, i Folketinget, har det overordnede ansvar. Det er jeg med på. Vi kan også prioritere forskelligt, alt efter hvor vi står politisk, og nogle ting kan vi være enige om, og andre ikke. Men vi har det overordnede ansvar for landets samlede situation.

Men det betyder så også, at hvis man så siger, at nu er der 500 mio. kr. – hvis man vælger det, hvad regeringen så har gjort – og de skal gå til daginstitutionsområdet, kunne man så ikke også forestille sig, at de måske netop kunne anvendes mere hensigtsmæssigt set med landspolitiske briller end ved bare at fordele det i forhold til antallet af børn mellem 0 og 5 år? Altså, der kan være områder i landet, hvor der måske er et større behov, hvor der er flere børn, der måske er socialt udsatte og har behov for ekstra støtte, mens andre kommuner måske har knap så stort et behov. Så den fordeling, man laver, går man også ind og kortslutter og siger, at der er det samme behov, fordi man fordeler fuldstændig jævnt.

Der mener jeg, at hvis man virkelig vil det kommunale selvstyre, og det tror jeg at vi begge to vil, både ministeren og jeg, burde man ikke gå ind i den grad og sige: De her penge skal gå til det område. Alternativet var i hvert fald, at man gik ind og sagde: Jamen så fordele vi dem efter nogle kriterier, efter hvor der er behov, og ikke bare efter antallet af hoveder.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:17

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes på en eller anden måde, at spørgeren nu må bestemme sig: Altså, enten må vi ikke gøre noget, og så skal de have pengene i en stor pose, eller også skal det være specifikt øremærket, nærmest, hører jeg, efter ansøgning, hvor man skal have et fuldstændig detaljeret beskrevet formål med anvisning på, hvordan man vil udmønte, hvordan man vil evaluere, hvem der skal attestere og så fremdeles.

Jeg synes ikke, der er noget forgjort i, at der faktisk er en holdning og en vilje til at prioritere, at de små børn i dagpasningen får det bedre, end de har det i dag – uanset at de mange steder har det udmærket. Vi har fundet en måde at komme kommunerne i møde på med en balance, synes jeg, mellem, at der sådan set er et fuldgodt lokalt råderum i forhold til, hvordan man så øger kvaliteten lokalt, men vi får ikke det bureaukrati, der følger med almindelige puljer. Samtidig lader vi det ikke bare sejle og siger: Jamen I får alle penge – fuldstændig uden nogen form for aftale om formålet.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Jacob Jensen.

Den næste, der vil stille spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren er fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 441

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til en sag fra Kalundborg, hvor en borger tre gange har fået medhold i en klage ved Det Sociale Nævn, uden at kommunen efterfølgende har foretaget sig noget i sagen, og vil ministeren med udgangspunkt i den konkrete sag se på, hvorvidt det eksisterende klagesystem fungerer tilfredsstillende?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Grotesk sag fra Kalundborg« på www.dr.dk/P4/Nordvestsjælland. Artiklen problematiserer samspillet mellem det kommunale tilsyn og Det Sociale Nævn.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Værsgo.

Kl. 14:18

Karina Adsbøl (DF):

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til en sag fra Kalundborg, hvor en borger tre gange har fået medhold i en klage ved Det Sociale Nævn, uden at kommunen efterfølgende har foretaget sig noget i sagen, og vil ministeren med udgangspunkt i den konkrete sag se på, hvorvidt det eksisterende klagesystem fungerer tilfredsstillende?

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lad mig slå fast, hvilket jo er en banalitet eller selvfølgelig, at kommunerne skal følge lovgivningen. Det giver sig selv. Dermed også være sagt, at en kommune skal følge en bindende afgørelse fra en klageinstans. Det er kommunens ansvar, og jeg har også fuld forståelse for, at spørgeren har fokus på problemstillingen, også i de skriftlige § 20-spørgsmål, som har været stillet til det her sager. Hvis en borger, men også andre, som ikke nødvendigvis er direkte part i sagen, oplever, at en bindende afgørelse ikke efterleves, kan han eller hun henvende sig til statsforvaltningen, som har tilsyn med, at kommunen overholder lovgivningen. Statsforvaltningen har så en række muligheder for at give en sanktion, herunder det, som vi kalder fagedfunktionen. Hvis det er nødvendigt for at få en kommune til at efterleve en bindende afgørelse, kan statsforvaltningen udstede tvangsbøder til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er ansvarlige for, at en afgørelse ikke bliver fulgt. Tvangsbøder er jo ikke et formål i sig selv, det er ikke et formål i sig selv at give en bøde. Det, der er formålet, er at sørge for, at lovgivningen overholdes. Heldigvis er det meget sjældent nødvendigt at gribe til tvangsbøder, men muligheden er der.

I øvrigt, men det er mere som et p.s., vil jeg gerne generelt pege på, at der kan være flere grunde til, at en sag gentagne gange ender hos Det Sociale Nævn. Det er ikke nødvendigvis et udtryk for, at kommunen ikke har rettet ind første gang, der kan også være andre grunde.

I forhold til den konkrete sag har Tilsynet ved Statsforvaltning Sjælland oplyst over for mig, at tilsynet ikke har modtaget henvendelser om at anvende sanktioner over for Kalundborg Kommune i den sag, som nævnes i artiklen. Jeg kender ikke de konkrete omstændigheder i den konkrete sag. Hvis der foreligger en bindende afgørelse fra Det Sociale Nævn, som kommunen nægter at efterleve, vil familien kunne henvende sig til tilsynet.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Karina Adsbøl (DF):

Nu har der været en række sager her på det sidste, også omkring Silkeborg, hvor man hører, at borgere får medhold i Det Sociale Nævn, men at det så ikke bliver efterlevet. Jeg er som handicapordfører for Dansk Folkeparti bekymret for, hvordan de her sager kan opstå. For hvis man kan sige, at statsforvaltninger fører deres tilsyn og de kommunale tilsyn gør, hvad de skal, så skulle man jo tro, at de her sager ikke ville komme i medierne.

Hvordan definerer man så en bindende afgørelse? Det kan være, ministeren vil redegøre for det, for det har vel også noget at gøre med, hvordan man tolker et svar fra Det Sociale Nævn. Hvis Det Sociale Nævn skriver, at man skal ændre afgørelsen og tage den op igen, hvornår er den så bindende? Er det de snitflader, der er omkring det? Jeg synes, det er meget tragisk, at mennesker, som klager og får medhold i Det Sociale Nævn, skal cykle rundt i systemet, og at der kan gå flere år. Der har været en sag om en familie, som har boet på et vandrehjem i flere år, hvor kommunen ikke efter det, der er oplyst gennem medierne, har efterlevet nævnets afgørelse. Så der må være nogle i det her, som svigter, og som jeg har forstået det, er der jo heller ikke uddelt nogen tvangsbøder.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg deler synet, som spørgeren giver udtryk for, nemlig at det ikke kan være rigtigt, at en borger skal føle sig magtesløs i forhold til det system, som netop er sat i verden for at sikre, at hvis en kommune tager fejl, så kan der ankes, og så kan man få at vide, hvad der er op og ned i den her sag, og så skal kommunen følge den afgørelse. I den forstand tror jeg vi er fuldstændig enige i tilgangen til spørgsmålet.

Det, som kan være tilfældet, er jo, at en sag bliver afgjort i kommunen, der bliver anket, og sagen bliver så tilbagevist til kommunen, fordi kommunen har lavet formelle fejl. Der er sådan set ikke taget stilling til selve afgørelsen, men til, at man f.eks. ikke har hørt borgeren på en ordentlig måde eller ikke har inddraget de relevante sagsakter. Hvis så kommunen træffer afgørelse igen, kan det være, at den bliver anket, og så kan det være, det formelle er i orden, og så tager man så stilling til det, der måtte være sagens indhold. Men det, der er vigtigt, er jo, at man som borger siger: Jamen det her er en situation, hvor jeg ikke oplever, at kommunen følger den afgørelse, der er blevet givet.

Jeg synes ikke, det skal være op til borgeren at lave en juridisk afvejning af, om det nu er en bindende afgørelse eller ikke er en bindende afgørelse. Jeg synes, man skal henvende sig til det kommunale tilsyn, hvis man oplever, at en kommune ikke efterlever en afgørelse fra ankeinstansen.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Kl. 14:23

Karina Adsbøl (DF):

Ja, men så kan man igen sige: Hvornår er den så bindende? Altså, vi har jo statsforvaltningerne, som ligesom skal føre tilsyn med, om kommunerne overholder lovgivningen. Og nu har der jo ikke kun været socialnævnsager; der har også været andre sager, f.eks. Esbjergsagen og Rebildsagen, der har handlet om børn. Det hører så ikke under de sociale nævn, men man kan undre sig over, hvor statsforvaltningens tilsyn har været henne i de sager. Der er jo heller ikke givet nogen tvangsbøder i forhold til det her, og man hører, at kommunerne går ud og undskylder, men så sker der ligesom ikke videre. Man kan godt sige, at der jo sker et kæmpe svigt inden for det her område.

Nu er jeg så lidt bekymret for borgernes retssikkerhed i forhold til de omrokeringer, der sker. Det kan være, ministeren kan redegøre for, om de sociale nævn skal nedlægges. Hvad sker der med borgernes retssikkerhed i den nye aftale, der er indgået? Det kan være, ministeren vil redegøre for det.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest er det jo, synes jeg, en meget væsentlig aftale, der er lavet mellem regeringen og en lang række af Folketingets partier – jeg tror også, at spørgerens parti er en del af det – om at lave en tilsynsreform for at få en langt mere konkret og direkte vurdering af, om de plejefamilier, udsatte børn opholder sig i, har den kvalitet, som vi ønsker at børn i en så udsat position faktisk skal opleve. Og det er jo en indholdsmæssig ting. Det tror jeg kommer til at fungere rigtig godt.

Den reform, som vi laver af nævnene, har nogle helt grundlæggende ting til formål. For det første skal man kunne få svar i ordentlig tid. Der er meget stor forskel på sagsbehandlingstiden rundt omkring i Danmark i dag, i forhold til hvor man egentlig klager henne. For det andet er der i dag ikke sikkerhed for, at principielle sager egentlig bliver behandlet principielt. Det er kun, hvis borgeren klager anden gang, at man kan få en principiel afgørelse. Og jeg synes, det er vigtigt, når vi har en lovgivning, hvor kommunerne også skal skønne over, hvad der er det rigtige at gøre i en given situation og sammenligne forskellige lovgrundlag, at principielle ting bliver behandlet principielt, fordi det betyder noget for den håndtering, der er af lovgivningen i alle landets kommuner.

Jeg tror, vi får en bedre og en hurtigere ankeinstans end den, vi har i forvejen, herunder får vi den forbedring, at borgere ikke oplever, at der bliver taget mange forkerte beslutninger. For i dag har en klage jo ikke opsættende virkning, og det vil sige, at selv om borgeren får ret – nogle gange desværre efter et vist stykke tid – så kan der være truffet en række forkerte afgørelser undervejs. Og det er noget af det, vi forsøger at gøre op med her netop for at styrke borgerens retssikkerhed og også for at gøre det mere enkelt at klage.

Som sagt synes jeg ikke, det skal påhvile borgeren at foretage vurderingen: Gad vide, om den her afgørelse er bindende eller ej? Hvis man oplever, at der er et problem, i forhold til om en kommune efterlever en truffet afgørelse i en ankeinstans, synes jeg, man skal henvende sig til statsforvaltningen.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Spørgeren.

Karina Adsbøl (DF):

Jeg ved ikke, om jeg så skal forstå ministerens svar sådan, at der kommer et sagsbehandlingsloft på de her sager, altså et loft over, hvor lang tid de her sager må tage, så borgerne ikke skal vente i flere år på at få en afgørelse. For jeg kan jo kun bakke op om, at man laver en frist og siger: Det må ikke tage længere tid end – hvad ved jeg – en måned at behandle en sag. Så hvis jeg skal forstå ministerens svar sådan, kan jeg jo kun bakke op om, at der kommer et sagsbehandlingsloft på de her sager, så det går hurtigere, så borgerne ikke skal gå i uvished.

Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at der det sidste stykke tid har været en række sager i forhold til de sociale nævn. Og der vil jeg jo godt høre ministeren, om ministeren ikke har et ansvar for at føre tilsyn med, at statsforvaltningerne gør deres arbejde godt nok. For jeg synes da, det er lidt forunderligt, når alle de her sager kommer op i medierne, at jeg så i et svar fra ministeren får at vide, at der faktisk ikke er givet nogen tvangsbøder, og at kommunerne har rettet ind. Men hvis kommunerne havde rettet ind, ville de her sager jo slet ikke komme op i medierne. Der er jo et eller andet galt et eller andet sted. Hvis kommunerne havde rettet ind, ville vi ikke høre om de her sager, hvor kommunerne ikke efterlever de sociale nævns afgørelser.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Undskyld, formand. Det skal jeg ikke kunne gøre mig til dommer over generelt. Jeg tror, at nogle gange er mekanismen den, at hvis statsforvaltningen tager fat på en sag, fordi der er blevet klaget over, at kommunen ikke efterlever en afgørelse, så retter kommunen ind. Og derfor synes jeg ikke, det er noget formål i sig selv at give kommunalbestyrelsesmedlemmer tvangsbøder. Jeg synes, formålet er at få kommunen til at følge en afgørelse. Hvis der er truffet en bindende afgørelse, som er til borgerens fordel, så skal kommunen gøre det. Og hvis statsforvaltningen så tager sagen op og kommunen tænker: O.k., o.k., så sørger vi også for, at det sker – så synes jeg, det er vigtigere, at borgeren får ret, end at der bliver udstedt en tvangsbøde.

Jeg tror, det er vigtigt for vores samlede systems måde at fungere på, at man – lige så vel som pressen har et vågent øje med den måde, myndighederne udøver deres myndighed på – som borger siger: Jamen det her kan ikke være rigtigt; der må være et retligt problem her, der må være noget at tage stilling til – og at man så henvender sig til det kommunale tilsyn. For når der først er truffet afgørelse i en ankeinstans og den ikke er anket igen, så står kommunen jo og skal følge den afgørelse. Og borgeren står med en naturlig forventning om, at når man har fået ret, så får man også ret.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren og til fru Karina Adsbøl.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 432

4) Til finansministeren af:

Anders Samuelsen (LA):

Kl. 14:26 Er ministeren enig i vismændenes konklusion, der går på, at effekten af erhvervsinvesteringer, herunder en nedsættelse af selskabsskatten, er langt større end effekten af offentlige investeringer?

Kl. 14:26 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:28

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil tillade mig at trække spørgsmål 4 tilbage og gå direkte til spørgsmål 5, hvis det er o.k.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 433

5) Til finansministeren af:

Anders Samuelsen (LA):

Hvad er ministerens reaktion på vismændenes forventninger om, at det offentlige underskud i alle år efter 2020 vil overskride de gældende krav om et maksimalt underskud på 0,5 pct. af BNP?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Værsgo.

Kl. 14:29

Anders Samuelsen (LA):

Det lyder:

Hvad er ministerens reaktion på vismændenes forventninger om, at det offentlige underskud i alle år efter 2020 vil overskride de gældende krav om et maksimalt underskud på 0,5 pct. af BNP?

Kl. 14:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det ærgrer mig nu lidt, for jeg havde glædet mig sådan til spørgsmål 4 og til at finde ud af, om det spørgsmål byggede på en bevidst eller en ubevidst misforståelse af vismandsrapporten fra spørgerens side, men det får vi så ikke lejlighed til at høre. Det må jo bygge på, at det først har været en ubevidst misforståelse og efterfølgende en bevidst misforståelse. Det kan vi komme tilbage til i en anden sammenhæng.

Med hensyn til det her spørgsmål er det jo korrekt, som spørgeren sigter til, at vismændene i lighed med regeringen selv i 2020-planen og alle de publikationer, der i øvrigt laves om den langsigtede økonomiske udvikling, peger på, at efter 2020 har vi det, man i nogle sammenhænge har kaldt for et hængekøje-problem, altså det, at der vil være en årrække med større offentlige underskud end sædvanligt, hvorefter man på endnu længere sigt vil se en længere årrække med offentlige overskud. Og det fører til, at man vurderer fra vismændenes side og også fra andre institutioners side, at den økonomiske politik samlet set er holdbar.

Det er det, regeringen styrer efter: at vi har en holdbar økonomisk politik, og at vi i årene frem mod 2020 kan operere inden for budgetlovens rammer, altså med strukturelle underskud, der ikke er større end 0,5 pct. af BNP.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:30

Anders Samuelsen (LA):

Men jeg fornemmede ikke helt, at jeg fik et svar på, hvad der så sker efter 2020. Det er jo i forhold til der, at der bliver rejst en problemstilling. Hvad er svaret på det? For det, man kan gøre, er jo at tage

nogle initiativer allerede på nuværende tidspunkt, som er med til at sikre, at det ser anderledes ud i kommende vismandsrapporter, end det gør på nuværende tidspunkt. Har regeringen planer i den retning?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det finansministeren.

Kl. 14:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Som jeg læser vismandsrapporten, gør man jo der faktisk opmærksom på, at nogle af de tiltag, der er taget fra regeringens side i forhold til sidst, man foretog et skøn over den her udvikling, bedrer situationen, altså ved den genberegning, der er lavet.

Men ellers er det rigtigt, at regeringen først og fremmest fokuserer på årene frem mod 2020, på det forhold, at der er langsigtet holdbarhed, og har sådan en klar bevidsthed om – i øvrigt i lighed med den måde, man har kørt den økonomiske politik på hidtil, tror jeg – at der finanspolitisk vil være udfordringer, også efter 2020, og at de rent beregningstekniske skøn, man sætter op nu, betyder, at det ikke vil være sådan for finansministre, der indtager posten op mod og efter 2020, at man vil være fri for at gennemføre reformer, foretage prioriteringer og foretage en styring af de offentlige udgifter.

Så kan jeg jo bare glæde mig over, at spørgeren har den forventning, at jeg holder mig i sadlen så længe, at det også er et problem, jeg vil komme til at forholde mig til.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:32

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har en forventning om, at ministeren sidder 3 år endnu, og længere tror jeg ikke man kan udskyde det. Så ja, ministeren kommer til at forholde sig til problemstillingen – ikke på den anden side af de næste 3 år, men før de næste 3 år er gået.

De her to ting hænger jo sammen, altså perioden før 2020 og perioden efter 2020, og en ting, som vismændene er inde på, er, at de anbefaler regeringen at komme med en revideret udgave af 2020-planen. Man kan sige, at revideres den på den rigtige måde, løser det jo også en del af problemstillingen efter 2020. Er det et råd, som regeringen agter at følge, altså at komme med en revideret udgave af 2020-planen?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Regeringen har ikke nogen planer om at revidere en, synes jeg, i øvrigt udmærket 2020-plan. Jeg ved sagtens, at den ikke fuldt ud svarer til hr. Anders Samuelsens principprogram, men det er jo udtryk for det mest ambitiøse reformprogram, man har set en regering i Danmark lægge frem i nyere tid. Der vil komme en opdatering af, hvor langt vi er kommet med de reformer, der er gennemført, hvordan vi ser de mål, vi har sat os, i relation til det, der indtil videre er lykkedes, og hvor vi går hen med de næste skridt. Men en egentlig revision af 2020-planen planlægger vi ikke.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Anders Samuelsen (LA):

Men er det så et udtryk for, at ministeren mener, at her tager Det Økonomiske Råd, vismændene, fejl, og at der ikke er behov for en revision, for der står jo direkte, at det anbefaler de at regeringen gør? Vælger regeringen her fuldstændig at overhøre det gode råd, som man får?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren for det afsluttende.

Kl. 14:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu går jeg normalt ikke i rette med vismændene, men der er anbefalinger, vi lægger os på sinde og følger direkte, og andre ting, vi afviser, f.eks. den forøgelse af boligbeskatningen, som også jævnlige anvises af vismændene som en nyttig vej, og som jeg heller ikke tror spørgeren er synderlig interesseret i – men måske har jeg ikke fulgt med i timen for nylig. Så nej, vi synes, at vi har en meget solid 2020-plan, vi synes, at vi har et solidt greb om de offentlige udgifter frem mod 2020, vi har en langsigtet holdbarhed, som det bekræftes af vismændene, og det er jo nok derfor, at vi har nogle af de laveste renter overhovedet på vores statsobligationer i hele Europa. Fuldkommen i modsætning til det vrøvl, der blev sagt om, hvad der ville ske ved et regeringsskifte, har vi jo set stabilt lave og faktisk faldende renter på statsgælden efter regeringsskiftet, hvilket hænger direkte sammen med, at der er styr på den økonomiske politik.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 412

6) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Er ministeren enig i, at det i aftalen om kriminalforsorgen kunne være gavnligt med et reelt måltal for hjemsendelse til afsoning af udvisningsdømte?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Jan E. Jørgensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:34

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Er ministeren enig i, at det i aftalen om kriminalforsorgen kunne være gavnligt med et reelt måltal for hjemsendelse til afsoning af udvisningsdømte?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Må jeg ikke starte med at rose spørgeren for at have blik for de udfordringer, som kriminalforsorgen står over for. Der er jo ingen tvivl om, at det er store udfordringer, som også kræver klare og kontante svar bl.a. om, hvordan vi kommer overbelæg og pladsmangel i kriminalforsorgens institutioner til livs.

Det er derfor, at jeg også synes, det er ærgerligt, at det blik, som hr. Jan E. Jørgensen har for kriminalforsorgens udfordringer, ikke

gav sig udslag i, at partiet Venstre rent faktisk var klar til at tage et ansvar og dermed være en del af det brede flertal, som nu står bag en ny flerårsaftale for kriminalforsorgen. For virkeligheden er jo den, at hr. Jan E. Jørgensen deltog i store dele af forhandlingerne om kriminalforsorgen, og så må jeg jo selvsagt antage, at hr. Jan E. Jørgensen allerede er meget bekendt med de overvejelser, der ligger bag aftalen.

Det er jo en aftale, som er fyldt med en mængde gode tiltag, hvor bl.a. et af tiltagene jo handler om, hvordan vi kan sikre en mere effektiv og målrettet indsats for hjemsendelse af de seneste års stignende antal udlændinge i fængslerne. På det område indeholder aftalen efter min opfattelse helt klare og konkrete målsætninger. F.eks. fastsætter den jo helt håndgribelige mål for, hvor lang tid der må gå i sager om udvisningsdømte udlændinge, før en anmodning om overførsel fremsendes til myndighederne i det pågældende hjemland, og den indeholder også en klar tilkendegivelse af, hvor mange overførselssager vedrørende udvisningsdømte der skal rejses.

Hvad skal alt det her så munde ud i? Ja, det skal munde ud i en ambition, som også er beskrevet i aftalen, nemlig ambitionen om at bringe Danmarks antal af hjemsendelser på niveau med de andre nordiske landes.

Det er et ambitiøst mål. Jeg er glad for at kunne stå bag en aftale, som sætter et sådant ambitiøst mål. Jeg kunne som sagt ønske, at Venstre havde været klar til at tage medansvar for det. Men Venstre er nu engang ikke med. Alligevel vil jeg glæde mig over, at både De Konservative og Liberal Alliance står bag aftalen, som er bred, som er god, og som særlig er til gavn for kriminalforsorgen, og som vil betyde, at flere udlændinge vil blive sendt hjem.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen tillykke til justitsministeren med aftalen, som på mange måder er udmærket, og som Venstre jo gerne havde deltaget i – og det ved ministeren godt – hvis ministeren ikke havde bedt Venstre om at tage ansvar for at sende flere regninger ud til danskerne, for det var den del, vi ikke ønskede at tage ansvar for. Men det fik vi at vide ikke kunne lade sig gøre.

Efterfølgende har jeg så kunnet konstatere, at nu kan man åbenbart godt finde andre finansieringskilder til kriminalforsorgens økonomi, hvad man ikke kunne under forhandlingerne. Det synes vi da er lidt ærgerligt. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle penge, der pludselig er kommet til justitsministeren, og som gør, at han kan finansiere sin aftale på anden vis. Men nok om det.

Med hensyn til de konkrete måltal så svarede ministeren ikke, som jeg hørte det, på, om det havde været gavnligt med konkrete måltal. Det, man siger, er, at man ønsker at komme på niveau med de andre nordiske lande, men man opstiller ikke et reelt måltal. Og der er jo heller ikke nogen konsekvens af, at man så ikke når at sende så og så mange udlændinge til afsoning i hjemlandet.

Altså, hvis man mente noget reelt med, at man har en forhåbning om og en tro på, at man kan lykkes med det på samme måde, som svenskerne og nordmændene er lykkedes med at få sendt mange til afsoning i hjemlandet, så ville man jo også opsætte et måltal, og så ville man indregne det i behovet for kapacitet i kriminalforsorgen. Hvis man så ikke opnåede det måltal, man havde sat op, så kunne man jo løse problemet ved at fire en lille smule på belægsprocenten, altså fylde pladserne lidt bedre op, end man ellers ville have gjort.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke vil komme med et reelt måltal for andet end sagsbehandlingstiden.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jamen som sagt står et bredt flertal i Folketinget bag en fantastisk aftale om kriminalforsorgen, som har svar på mange af de udfordringer, som Kriminalforsorgen står med, og som er opbygget gennem de senere år. Ambitionen, når det handler om hjemsendelse af udvisningsdømte udlændinge, er, at vi skal på niveau med det, vi ser i de andre nordiske lande. Det er det, vi har diskuteret under forhandlingerne, og det er det, der står i aftalen.

Det er meget ambitiøst, ikke mindst når man ser det i lyset af, hvad der har været gældende under den tidligere regering.

Så kom sandheden for en dag, for det, der åbenbart er hensigten fra Venstres side, er, at man skal opstille måltal for, hvor mange der kan sendes ud, som man altså ikke er sikker på at man kan sende ud, fordi der skal være et hjemland til at tage imod. Men alligevel vil man på baggrund af måltallet indregne måltallene og udsendelserne i besparelser i kriminalforsorgen, sådan må jeg forstå det. Samtidig, hvis man så ikke kan det, vil man fire lidt på belægget. Hvad betyder det? Ja, det betyder, at det gennemsnitlige belæg skal være højere. Hvad betyder det? Det betyder, at de problemer, som den her aftale forsøger at løse, bare vil fortsætte. Det synes jeg er et svar til de mange ansatte i kriminalforsorgen, som kæmper hver eneste dag, de skal lytte meget nøje til, hvad der kommer fra Venstre her i dag.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
1 minut næste gang, hr. minister.

Så er det hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:40

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg kan så omvendt konstatere, at regeringen siger, at man gerne vil sende udlændinge til afsoning i hjemlandet, i stedet for at de skal sidde og afsoni i Danmark. Man siger, at man er ambitiøs, man siger, at man gerne vil på niveau med de andre nordiske lande, men man tør ikke regne med, at det rent faktisk sker. Man er så uambitiøs, at man end ikke tør sætte et måltal på to personer eller tre personer eller fire personer. Man håber, tror, satser, regner med, drømmer om, men man tør ikke sætte tal på, hvor mange man får hjemsendt, og man tør ikke regne med, at det rent faktisk lykkes.

Der er jo ikke nogen idé i at sætte måltal op, hvis det ikke har nogen konsekvenser, at man ikke når målet. Jeg er enig i, at man selvfølgelig ikke skal sætte et mål så højt, at man ikke tror, at man kan nå det, man skal sætte et realistisk mål, så det giver mening. Det er jeg helt enig i. Men man tør end ikke sætte et måltal fra regeringens side.

I aftalen kan vi også læse, at man skriver, at der skal tages hensyn til, at der er forskellige regler for prøveløsladelse. Helt konkret vil jeg så spørge: Betyder det så, at vi i Danmark skal være mere eller mindre ambitiøse end de øvrige nordiske lande, altså skal vi sætte barren højere eller lavere som følge af vores regler for prøveløsladelse?

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Af hensyn til de efterfølgende spillere må jeg bede om, at man overholder reglerne, som er 1 minuts taletid, tak.

Ministeren.

Kl. 14:41

Kl. 14:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen det er en ambitiøs aftale, der er lavet. Hr. Jan E. Jørgensen kan ikke finde en aftale, som eksempelvis er lavet under den tidligere regering, hvor det, der står i den her aftale, er gengivet. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Det er ambitiøst, at vi vil nå et antal hjemsendelser, med de forbehold, der selvfølgelig er, for hvor længe folk sidder i de andre nordiske lande, inden de sidder hos os, men med de forbehold vil vi nå et mål, der svarer til de andre nordiske landes. Det er det, der er i aftalen, og det er meget ambitiøst, og det er jeg som sagt meget tilfreds med at et bredt flertal i Folketinget har bakket op om.

Misforstå mig ikke, men jeg ser i øvrigt det her – og sådan tror jeg måske også at folk, som lytter lidt til debatten, oplever det – som sådan lidt af en dårlig undskyldning for, at Venstre nu så ikke er med i aftalen. Altså, virkeligheden er jo den, at man er løbet fra ansvaret, man er løbet fra regningen, og man vil ikke hjælpe de fængselsansatte, som hver eneste dag kæmper en hård kamp for at sikre, at kriminalforsorgen kommer til at hænge bedre sammen. Det er jo det, der er virkeligheden bag de spørgsmål, der nu stilles i dag.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 14:42

Jan E. Jørgensen (V):

At vi er løbet fra den regning, som regeringen sender til danskerne i form af øgede afgifter og gebyrer og skatter osv., vedkender jeg mig klart, men vi kunne sagtens have været med til at finde finansiering for kriminalforsorgens økonomi, hvis justitsministeren havde vist sig lidt mere fleksibel, end tilfældet var. Men hvor langt skal vi fra det antal, som nordmændene sender hjem? Det er 52 om året, hvor vi i Danmark får sendt 2 hjem; altså 2 i Danmark, 52 i Norge.

Hvor langt væk skal vi være fra nordmændene, før ministeren vil være tilfreds, før ministeren vil sige, at nu har vi et hjemsendelsesniveau som i de øvrige nordiske lande? Hvor langt væk fra de 52 vil ministeren bevæge sig, før han er tilfreds?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi har sat en ambition om, at vi skal bringe Danmarks antal af hjemsendelser på niveau med de andre nordiske lande. Hvorfor gør vi det? Det er, fordi det, der er sket tidligere, ikke har været tilfredsstillende. Derfor har vi sat en anden ambition, og den ambition er, at vi skal på niveau med de andre nordiske lande.

Man må bare sige, at hvis man ser på, hvad der er sket under den tidligere regering, kan man næppe kalde det en høj ambition, og derfor har vi sat en ambition om, at vi skal på niveau med de andre nordiske lande. Hvis nu hr. Jan E. Jørgensen havde været en del af forligskredsen, havde vi jo skullet mødes og følge op på det. Og derfor havde hr. Jan E. Jørgensen jo også haft mulighed for at øve indflydelse på aftalen.

Men det vil man ikke, man løber fra ansvaret og også fra regningen. I den tidligere regerings egen 2020-plan udskrev man jo en regning, som man ikke betalte, der svarer til op mod 150 pladser i kriminalforsorgen – den løb man også fra. Nu er der altså et bredt flertal af partier her, som tager ansvar, og som sikrer, at de mange problemer, som kriminalforsorgen har stået over for i de seneste år, forhåbentlig bliver løst.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så går vi over til næste spørgsmål, som også er stillet af hr. Jan E. Jørgensen til justitsministeren.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 413

7) Til justitsministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, hvad der præcis menes, når det af aftalen om kriminalforsorgens økonomi fremgår, at et »markant større antal indsatte end i dag vil blive overført til afsoning i deres hjemland«, og vil ministeren herunder oplyse, hvad ministeren forstår ved ordet markant?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jan E. Jørgensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:44

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, hvad der præcis menes, når det af aftalen om kriminalforsorgens økonomi fremgår, at et »markant større antal indsatte end i dag vil blive overført til afsoning i deres hjemland«, og vil ministeren herunder oplyse, hvad ministeren forstår ved ordet markant?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Når nu hr. Jan E. Jørgensen spørger så interesseret, vil jeg naturligvis gerne uddybe de gode tiltag, som er indeholdt i den nye flerårsaftale for kriminalforsorgen, som jeg håber det altså er gået op for folk at partiet Venstre har valgt ikke at tage et medansvar for. For som det går fremgår af aftalen, er det forventningen, at et markant større antal indsatte vil blive sendt til afsoning i hjemlandet, i takt med at de nye EU-regler på området bliver implementeret.

Herudover indeholder aftalen også en række tiltag, der skal forstærke hjemsendelsesindsatsen yderligere. Jeg tænker bl.a. her på en ny taskforce – den har vi kaldt Task Force Hjemsendelse – og på, at vi har fået konkrete måltal på arbejdet med sagerne, altså behandlingen af sagerne, når det handler om hjemsendelse til strafafsoning.

Herudover er det som nævnt ambitionen at få et hjemsendelsesniveau, der svarer til niveauet i de andre nordiske lande, og som jeg nævnte for lidt tid siden, er det min klare forventning, at de tiltag, der nu iværksættes med aftalen, vil medvirke til, at langt flere udvisningsdømte vil blive overført.

Jeg skal bare endnu en gang ærgre mig over, at partiet Venstre ikke vil være med til at løse de problemer, som har ophobet sig i kriminalforsorgen gennem de seneste mange år.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:46

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Ministeren siger, at han ærgrer sig over, at Venstre ikke er med. Men man får jo næsten det indtryk, at det egentlig passer ministeren meget godt, når han nu kan stå her og kritisere Venstre for ikke at ville tage ansvar osv. osv.

Man kunne få den mistanke, hvis man var mistænkeligt anlagt, hvad jeg naturligvis ikke er, at det måske i virkeligheden var med vilje, at der blev fremlagt en finansiering, som Venstre havde tilkendegivet at vi ikke kunne acceptere. Og man kunne få den mistanke, at når ministeren sagde, at man ikke *kunne* finde en anden finansiering, var realiteten i virkeligheden, at man ikke *ville* finde en anden finansiering, og at det egentlig passede ministeren meget godt. Men det er nok sådan noget kremlologi, som kun interesserer politiske nørder.

Dermed vil jeg stoppe mine tanker i den retning og så spørge ministeren til noget, som jeg går ud fra, at han kan svare meget præcist på: Hvor mange personer skal den taskforce, som man nu vil nedsætte, og som skal sørge for, at udlændinge bliver sendt hjem til afsoning i deres hjemlande, bestå af? Hvor mange mandeår taler vi om? Er det folk, der i forvejen er ansat og laver alt muligt andet, som får det her som en nebengesjæft? Eller er der tale om reelt nye, administrative medarbejdere, som skal udgøre den her taskforce?

Så vil jeg også gerne spørge mere til, hvad der forstås ved ordet markant. Det synes jeg ikke jeg hørte ministeren svare på. For når der i år blev udvist to, kan man sige, at det er en fordobling, hvis der til næste år bliver udvist fire. Og dermed kunne man godt sige, at det var markant flere, for nu var der dobbelt så mange, der blev sendt hjem.

Alligevel tror jeg nok, at de fleste ville synes, at der faktisk stadig væk var et ret langt stykke op til nordmændenes 52 udviste. Så hvad forstås ved "markant", hvad er ministerens ambition, bare sådan i runde tal? Er det en femdobling, er det en tidobling, eller hvor mange er det, vi taler om, og som man regner med man kan få sendt hjem til afsoning i hjemlandene?

For vi er åbenbart enige om, at det er det, vi skal, frem for at de skal sidde og afsone i danske fængsler.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, at det er godt, at hr. Jan E. Jørgensen nu ligesom taler ud og siger, at han sådan set er enig i regeringens ambition om, at vi skal have flere af de udvisningsdømte hjem og afsone i egne lande.

Det er jo det, der er regeringens ambition. Det er derfor, vi har hævet barren markant, noget, som er med til at sikre, at der vil ske en forandring, i forhold til hvad vi bl.a. har set under den tidligere regering. Derfor er jeg sådan set meget stolt over den her aftale. For vi er helt enige i, at der er flere, der skal hjem og afsone.

Taskforcen er en koncentration af indsatsen. Der er mange medarbejdere, som sidder og kigger på det her. Der er mange folk, der indgår i det. Og den taskforce skal være med til at sikre, at indsatsen med at få folk overført kommer til at gå hurtigere og bliver mere effektiv.

Den skal særlig have fokus på udvalgte lande, som der er problemer med, det gælder f.eks. Polen, Rumænien og Litauen. Og så skal vi selvfølgelig også sikre en systematisk erfaringsindsamling fra de lande, som måske har erfaringer, vi kan bruge, når vi skal forstærke arbejdet yderligere; det gælder først og fremmest Norge og Sverige.

Når det handler om taskforcen, er der altså også her tale om et markant anderledes fokus, end vi har set i de tidligere år. Og det handler jo grundlæggende om, at vi skal løse et problem, som Kriminalforsorgen står over for.

Igen skal jeg kun beklage, at Venstre altså har valgt ikke at tage et ansvar for at være med til at løse Kriminalforsorgens problemer.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:50

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg ved altså ikke, hvordan man skal spørge ministeren for at få et tal ud af ham. Altså, ministeren er god til ord, og der kommer mange ord ud af ministerens mund, men jeg hører ikke nogen tal, jeg hører ikke engang forkerte tal, jeg hører slet ingen tal.

Hvad vil ministeren stille sig tilfreds med? Vil han være tilfreds, såfremt det næste år lykkes den her taskforce at få udvist fire til afsoning i hjemlandene? Er det godt nok? Er tre godt nok? Er fem godt nok? Er ti godt nok? Hvad skal der til, for at ministeren er tilfreds? Det er sådan set et forholdsvis enkelt spørgsmål at besvare.

Så kan vi se på det om et år, for jeg anerkender, at ministeren er stolt over aftalen, men ministeren må vel være endnu mere stolt over aftalen, hvis den rent faktisk fører til noget.

Så kan vi om et år se, hvor mange det rent faktisk lykkedes at få sendt hjem. Og så kan det være, at ministeren siger: Jeg havde regnet med 10, men nu har vi jo hjemsendt 20. Og så kan ministeren være endnu mere stolt af sin aftale.

Kan vi ikke få nogen tal på bordet? Hvor mange regner ministeren med bliver sendt hjem til afsoning i hjemlandene i stedet for at sidde i danske fængsler – et tal?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det kan hr. Jan E. Jørgensen ikke, og det ved hr. Jan E. Jørgensen ganske udmærket godt hvorfor han ikke kan. Det er derfor, vi har sat tal og procenter, om hr. Jan E. Jørgensen vil, på sagsbehandlingen. For skal man virkelig speede sådan et system op, er det der, man skal gøre det.

Man skal jo ikke lade måltal være afhængige af, at der er nogle, der skal overføres til lande, som eksempelvis ikke vil tage imod dem, for så er det, man stiller op, jo et blålys.

Det bliver jo bare endnu værre, hvis man følger hr. Jan E. Jørgensen's logik med at ville opstille måltal for hjemsendelser – som man ikke så at sige selv har håndsret over om bliver til noget – og så samtidig tillade sig at indregne måltallene, som man altså ikke kan føre ud i livet som besparelser i Kriminalforsorgen.

Det synes jeg er en besked til de mange, som er ansat i Kriminalforsorgen, som de skal lytte meget nøje efter. For her er vi måske ved kernen af, hvorfor Venstre ikke vil være med.

Man vil simpelt hen ikke være med til at sikre, at vi kan få en kriminalforsorg, som er holdbar i fremtiden, som ikke skal basere sig på luftige beregninger fra Venstres side, men som har kolde kontanter til at løse de problemer, vi står over for. Og det er det, regeringen sikrer.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:52

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, ministeren insinuerer og gætter på, hvad Venstre vil med et måltal. Vi kunne da lige så godt sige, at så kunne vi sætte belægsprocenten endnu lavere end det, som fremgik af aftalen, ud fra en forventning om, at vi får hjemsendt eksempelvis lige så mange som

nordmændene. Og hvis det så ikke lykkes, kan vi bevæge os op på den belægsprocent, som fremgår af aftalen.

Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal skydes i skoene, at vi ikke ville være med til at komme med kolde kontanter, som justitsministeren kalder det, til kriminalforsorgens økonomi. Det har justitsministeren intet som helst at have i. Men jeg må konstatere, at når der i aftalen står, at et markant større antal indsatte end i dag vil blive overført til afsoning i deres hjemland, er det intet andet end ord på papir, for ministeren vil end ikke sige, om han er tilfreds med 50 pct. flere, altså tre hjemsendte i stedet for to. Vi kan intet få oplyst om, hvad der forstås ved et markant større antal indsatte end i dag. Men jeg går ud fra, at det trods alt må være flere end i dag, sådan at hvis der næste år kun bliver hjemsendt én, er ministeren ikke tilfreds.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren for det sidste svar.

Kl. 14:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis hr. Jan E. Jørgensen er interesseret i at vide mere om, hvad det er, det brede flertal, der står bag aftalen, rent faktisk har af ambition, kan han jo starte med at læse aftalen. For der står lige nøjagtig, at ambitionen er, at vi skal nå et niveau som de andre nordiske lande. Det er det, der er ambitionen. Og jeg vil bare sige i al stilfærdighed, at det jo er betydelig mere markant end den indsats, man har set under den tidligere regering. Jeg er stolt over, at et bredt flertal i Folketinget har valgt at tilslutte sig det. Jeg beklager oprigtigt talt, for jeg tror faktisk, det havde været rigtig godt for kriminalforsorgen, hvis vi havde haft et endnu bredere forlig end det, vi rent faktisk har. Men jeg synes, jeg må sige, at det er ærgerligt, og jeg synes, jeg vil benytte lejligheden til at rose i hvert fald både Liberal Alliance og Konservative for at have vist vilje til at tage et medansvar og sende et klart signal, i hvert fald for de to partiers vedkommende, til de mange ansatte i Kriminalforsorgen, som kæmper med rockere, som kæmper med overfyldte fængsler, manglende pladser, nedslidning, dårligt arbejdsmiljø, behov for at styrke indsatsen for uddannelse og beskæftigelse – det er der svar på i den aftale, som et bredt flertal i Folketinget har valgt at tilslutte sig. Desværre gjaldt det ikke Venstre, og det skal jeg kun beklage.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hermed slutter spørgsmålet.

Næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 430

8) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at medlemmer af serbiske asylansøgerfamilier går under jorden og dermed forhaler hjemsendelsesprocessen efter endt sagsbehandling, som beskrevet i Politiken den 9. november 2012?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:55

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at medlemmer af serbiske asylansøgerfamilier går under jorden og dermed forhaler hjemsendelsesprocessen efter endt sagsbehandling som beskrevet i Politiken i sidste uge, den 9. november 2012?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Justitsministeren.

Kl. 14:55

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Den danske udlændingelovgivning bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, der har fået endeligt afslag på ansøgning om asyl og eventuelt afslag på en mulig ansøgning om humanitær opholdstilladelse, har pligt til at rejse frivilligt ud af Danmark. Rejser udlændingen ikke frivilligt ud af Danmark, drager politiet omsorg for, at udrejsen sker. Dette princip kan der ikke rokke ved, og det gælder selvfølgelig også for afviste serbiske asylansøgere.

Jeg må sige, at jeg har tiltro til, at politiet arbejder målrettet for både en hurtig og effektiv udsendelse af alle afviste asylansøgere og i den forbindelse selvfølgelig også benytter sig af alle de midler, der er til rådighed for politiet, herunder spørgsmålet om frihedsberøvelser.

Lad mig understrege, at regeringen ikke vil acceptere, at personer uden lovligt opholdsgrundlag i Danmark modarbejder myndighedernes arbejde i forbindelse med udsendelserne. Derfor får udlændinge, der ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen, som udgangspunkt et indrejseforbud i 2 år. I de situationer, hvor personer i udsendelsesposition forsøger at undgå en udsendelse ved eksempelvis at lade familiemedlemmer gå under jorden, må politiet, så vidt det er muligt, udsende de tilstedeværende familiemedlemmer og udsende den resterende del af familien, såfremt det på et senere tidspunkt måtte være muligt.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Karsten Lauritzen.

Kl. 14:57

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det svar, vil jeg sige til ministeren. Skal ministerens svar forstås sådan, at man i særlig grad vil benytte sig af de muligheder, der er, for at hjemsende dele af familien, selv om man ikke kan finde et enkelt eller flere familiemedlemmer? Det er noget, man ellers er meget tilbageholdende over for. I udsendelsessituationer forsøger man at samle hele familien og udsende den, og det er der jo nogle, der spekulerer i.

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at man helt specifikt for den voksende og store gruppe af serbiske asylansøgere, som indtil videre og inden i år har fået asyl og er blevet anerkendt som flygtninge, i særlig grad vil benytte sig af den model, som ministeren er inde på? Man vil altså udsende dem, man har kendskab til skal udvises, i stedet for at vente på at samle hele familien? Er det sådan, man skal forstå ministerens svar?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Spørgeren skal forstå svaret således, at opstår der situationer, hvor personer i udsendelsesposition forsøger at undgå udsendelse ved at lade familiemedlemmer gå under jorden, må politiet, så vidt det er muligt, udsende de tilstedeværende familiemedlemmer og udsende den resterende del af familien, såfremt det på et senere tidspunkt måtte være muligt. Det er sådan, spørgeren skal forstå svaret. Det er

en mulighed, politiet har. Det er en mulighed, som de skal have, og som de jo i øvrigt fortsat vil blive ved med at have.

Kl. 15:01

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Karsten Lauritzen.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:01

Kl. 14:58

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo flot, at ministeren kan remse op, hvilke muligheder politiet har, men det, der er formålet med spørgetiden her, er jo at få ministeren til at komme med nogle politiske tilkendegivelser. Derfor ville det jo være rart at høre ministeren sige, at man anerkender, at der er et stort og voksende problem med serbiske asylansøgere. De får alle sammen afslag, udnytter de danske asylregler, bruger ressourcer hos politiet, fylder pladser op på asylcentre. Det ville være rart at høre ministeren sige, at der skal gøres en særlig indsats for at forhindre, at de søger asyl, og for at sikre, at de bliver udsendt hurtigst muligt. Det ville være rart at høre ministerens politiske tilkendegivelse og ikke bare en opremsning af de muligheder, som politiet og udsendelsesmyndigheder har.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren stille og roligt: Mener ministeren, at der er særlige udfordringer med den her gruppe, og skal der gøres en særlig indsats for at få dem udsendt?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er den klare politiske tilkendegivelse: punkt 1, er der folk, der misbruger vores asylsystem, skal der sættes ind over for det. Punkt 2, alle de redskaber, som eksempelvis politiet har til rådighed, bliver brugt. Når det handler om ansøgning om asyl fra serbiske statsborgere, ved hr. Karsten Lauritzen udmærket godt, at de behandles som grundløse asylansøgnings, og som hr. Karsten Lauritzen allerede har sagt, har Udlændingestyrelsen til mig oplyst, at der i 2012 er meldt afslag til alle – alle – ansøgninger om asyl fra serbiske statsborgere. Det, at det ikke har nogen bevågenhed, mener jeg er en tilsnigelse.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, der er til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 431

9) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Vil ministeren – som beskrevet i Politiken den 9. november 2012 – i lighed med en række andre EU-lande kræve visumfriheden suspenderet for Serbien?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 15:01

Karsten Lauritzen (V):

Vil ministeren – som beskrevet i Politiken den 9. november 2012 – i lighed med en række andre EU-lande kræve visumfriheden suspenderet for Serbien?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:02

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Karsten Lauritzen (V):

Man må udlede af ministerens svar, at ministeren ikke mener, at der er en særlig udfordring med den voksende andel af serbere, og at ministeren ikke mener, at der skal gøres noget særligt. Det er jo tankevækkende. Vi har her en gruppe af asylansøgere, som er kommet til Danmark, og det er en voksende gruppe på flere hundrede mennesker. Ingen har i 2012 fået asyl. De har alle sammen eller de fleste af dem, 348, søgt om humanitær opholdstilladelse. Det er der så 5 af dem, der har fået. Det er helt tydeligvis en stor gruppe, og det er givetvis organiseret fra Serbien. Det er en stor gruppe mennesker, der kommer til Danmark, søger om asyl, får afslag på asyl, udnytter de danske asylregler, går under jorden, og der ville det være naturligt, at landets ansvarlige minister i Folketingssalen kom med den klare politiske tilkendegivelse, at det selvfølgelig er uacceptabelt og der skal gøres en helt særlig indsats for at få lukket det hul, der tilsyneladende er opstået på det her område i asylsystemet. Det ville være rart at få den klare politiske tilkendegivelse af ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Ansøgninger om asyl fra serbiske statsborgere behandles, som jeg lige sagde, som åbenbart grundløse asylansøgninger, og Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i 2012 er meddelt afslag til alle ansøgninger om asyl fra serbiske statsborgere.

Også en række andre EU-lande har gennem en periode modtaget et stort antal ubegrundede asylansøgninger fra Vestbalkan, og det kædes sammen med, at der i 2009 og 2010 blev indført visumfrihed for borgere fra dette område, som har biometriske pas. Det er uacceptabelt, at personer, der er fritaget for kravet om visum, udnytter dette til at søge asyl, selv om de jo ikke har noget asylmotiv. Jeg er derfor helt enig i, at der bør reageres på sådan et misbrug, som vi også var inde på i det tidligere spørgsmål.

Spørgsmålet om fritagelse eller indførelse af visumkrav reguleres jo i EU. Sagen om de ubegrundede asylansøgninger fra statsborgere fra Vestbalkan blev drøftet så sent som på sidste rådsmøde for retlige og indre anliggender den 25.-26. oktober, 2012. I den forbindelse blev der lagt vægt på en snarlig vedtagelse af ændringer af visumforordningen, hvor der bl.a. lægges op til at indføre en ny mekanisme til midlertidig suspension af visumfrihed i tilfælde af misbrug. Som

jeg også har redegjort for i Folketingets Europaudvalg, bakker regeringen fuldt ud op om dette forslag, og der pågår i øjeblikket forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og rådet om forslaget, og når mekanismen er på plads, kan vi begynde at overveje den konkrete anvendelse af den. Det er også en tilgang, de andre EU-lande har til sagen.

Kl. 15:06

Når det er sagt, kan vi dog fortsætte med at benytte os af de andre midler, vi har til at bekæmpe misbrug af vores asylsystem, herunder fortsat hurtig behandling af ubegrundede asylansøgninger i åbenbart grundløs-proceduren. Desuden har Danmark i øvrigt en velfungerende tilbagetagelsesaftale med Serbien, der betyder, at der kan ske en hurtig hjemsendelse af personer uden ret til ophold i Danmark. Jeg kan i øvrigt oplyse, at Kommissionen foreslår en række andre tiltag, der kan sættes i værk på nuværende tidspunkt, herunder at der indføres en bedre udrejsekontrol på Vestbalkan og bedre indrejsekontrol ved EU-grænserne.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Karsten Lauritzen (V):

Tak for den besvarelse. Spørgsmålet udestår så stadig væk – og det er jo lidt det samme som det forrige spørgsmål – hvad ministeren specifikt vil gøre. Ministeren refererer til, hvad andre myndigheder gør, hvad andre myndigheders muligheder er, hvad politiets, udlændingemyndighedernes, Udlændingestyrelsens og i det her tilfælde Europa-Kommissionens muligheder er, men ministeren siger ikke, hvad Danmark og ministeren vil gøre. Det er jo formålet med spørgertiden, at man som medlem af oppositionen kan se ministeren i øjnene, stille spørgsmål til ministeren og få et klart svar på, hvad det er, den danske ansvarlige minister specifikt vil gøre.

Vi har en stor mængde serbere, der ubegrundet sidder i Danmark, udnytter det danske asylsystem, fylder op og tager pladsen fra folk, der er reelle flygtninge. Hvad vil ministeren specifikt gøre, og vil ministeren i EU i særlig grad fremme det her forslag, som jo er præsenteret, ikke af Danmark eller af ministeren, men af en række andre lande? Det ville være rart at få et klart svar på, hvad det er, ministeren vil gøre – ikke hvad alle mulige andre vil gøre, men hvad ministeren vil gøre. For det er vel formålet med, at ministeren har ansvar for området, at man så også præsenterer et klart politisk svar på, hvordan man løser nogle af de udfordringer, man står over for, og ikke blot henviser til, hvad alle andre gør.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er bestemt ikke tale om, at jeg står og henviser til, hvad alle andre gør. Det kan godt være, at hr. Karsten Lauritzen gerne vil høre det sådan – det skal jeg ikke helt kunne afvise, men fair nok.

Der er et problem, og der skal reageres på misbrug, og det bliver der også. Som sagt har jeg redegjort over for Folketingets Europaudvalg, at når det handler om spørgsmålet om mulighederne for at suspendere visumfrihed, så bakker jeg og regeringen fuldkommen op om det. Og hvad angår reaktion, så benytter vi os jo selvfølgelig af den i øvrigt velfungerende tilbagetagelsesaftale med Serbien, som vi har, og som betyder, at der kan ske hurtig hjemsendelse af personer, som ikke har ret til ophold i Danmark.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:06

Karsten Lauritzen (V):

Nu må formanden tillade, at jeg går tilbage til det der spørgsmål fra før. Ministeren er jo selv inde på det. Claus Birkelyng, som er vice-politiinspektør i Nationalt Udlændinge Center under Rigspolitiet, siger altså om de her serbere – og nu citerer jeg fra den her Politiken-artikel:

»Samtidig er udsendelsen af dem forbundet med store praktiske problemer, fordi nogle familiemedlemmer går under jorden, mens andre sidder fængslet og venter på at blive sendt ud.«

Det er jo ikke rigtig i overensstemmelse med, at ministeren siger, at det er let at sende dem ud. Den ansvarlige, formoder jeg, ved Rigspolitiet siger her, at der er store problemer med det, og når ministeren siger, at der er en mulighed for at suspendere, så melder der sig jo det relevante spørgsmål, som ministeren slet ikke svarede på: Er det et forslag, Danmark vil bringe til bordet, et forslag, Danmark vil gå i front med, og som Danmark vil støtte? Eller vil ministeren bare læne sig tilbage i denne sag som i alle de andre problemer på udlændingeområdet med stigende antal asylansøgere og sige: Det må de andre tage sig af, og så må vi læne os op ad det?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det, jeg udtalte mig om, var, hvilke værktøjer eksempelvis politiet og udlændingemyndighederne havde, og dem har jeg fuld tillid til at de selvfølgelig benytter sig af. Det er klart, at det er uacceptabelt, hvis der er nogen, der misbruger vores system, og derfor skal vi også sætte ind over for det. Lige i øjeblikket er der drøftelser mellem Europa-Parlamentet og Rådet i EU om den her suspensionsmekanisme, og der har regeringen jo klart tilkendegivet sin holdning over for Folketingets Europaudvalg, nemlig at vi bakker fuldt op om det forslag. Desuden har vi jo en relativt velfungerende tilbagetagelsesaftale med Serbien, som betyder, at der kan ske en hurtig hjemsendelse af personer, der ikke har ret til ophold i Danmark.

Så det er en fejltolkning af mine udtalelser at tilkendegive, at der ikke skulle blive gjort noget. Der bliver arbejdet meget målrettet og meget seriøst med det her problem, for vi skal selvfølgelig værne vores asylsystem mod misbrug. Vi skal sikre, at det er til for dem, der har behov for beskyttelse, og ikke for dem, der vil misbruge det.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Karsten Lauritzen (V):

Vil det sige, at hvis jeg – og det kan jeg love ministeren at jeg nok skal gøre – om et halvt år stiller et spørgsmål af lignende karakter, så står vi i en situation, hvor der er færre serbere, der grundløst søger om asyl i Danmark, og det går lettere for politiet med at få udsendt de pågældende?

Vi kan jo ikke få nogen klare svar fra ministeren på, hvad ministeren vil gøre. Ministeren er god til at henviser til, hvad andre gør. Det kan også være en del af det at være minister, men det ville nu være rart med nogle klare politiske tilkendegivelser i stedet for bare henvisninger. Men fred være med det. Det vil ministeren ikke. Det er

ministerens måde at være minister på; det lever vi med, indtil videre i hvert fald.

Men så ville det være rart, hvis ministeren kunne give den garanti, at ministeren tror, at når vi mødes hernede om et halvt år, så går det langt bedre med den tvangsmæssige udsendelse af de her personer, som fylder op i asylcentre, der er fyldt op i forvejen, og at Danmark har støttet midler i EU-systemet, der sikrer, at vi får løst det her problem, og at situationen samlet set er forbedret. Det ville da være rart, hvis ministeren kunne give det politiske tilsagn, at det er det, ministeren regner med sker inden for den næste tidshorisont.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, vi er helt enige om, at der er et problem her. Der er personer, som ikke skal have beskyttelse i Danmark og derfor ikke skal have asyl. Vi arbejder med det her på flere forskellige planer.

Jeg tror, hr. Karsten Lauritzen bad om en garanti for, at der var færre serbere, der skulle søge asyl i Danmark. Nu er det jo ikke mig, der bestemmer, om folk vil søge asyl i Danmark eller ej, det ved hr. Karsten Lauritzen ganske udmærket godt. Men jeg kan i hvert fald garantere, at de værktøjer, der ligger i værktøjsskassen på nuværende tidspunkt, har politiet og udlændingemyndighederne også fremover. Og som sagt pågår der drøftelser i EU mellem Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan vi kan forstærke indsatsen yderligere, og det bakker regeringen fuldt op om, som vi har redegjort for over for Folketingets Europaudvalg, og det er ganske udmærket.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Peter Skaarup til justitsministeren.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 439

10) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at en stor andel af de voldtægtsforbrydelser, der pådømmes i de danske retssale, begås af mænd med indvandrerbaggrund?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:10

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvad er ministerens holdning til, at en stor en del af de voldtægtsforbrydelser, der pådømmes i de danske retssale, begås af mænd med indvandrerbaggrund?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Holdningen er meget klar. Voldtægt er et alvorligt overgreb og angreb på offerets seksuelle frihed, og voldtægt er en forbrydelse, som ofte har meget voldsomme konsekvenser for offeret. Derfor er voldtægt også en meget grov forbrydelse, som vi skal gøre alt, hvad vi

kan, for at bekæmpe. Det gælder i øvrigt, uanset om gerningsmanden er af dansk oprindelse eller har indvandrerbaggrund.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Peter Skaarup (DF):

Tak for det klare svar om ministerens holdning til det her område. Spørgsmålet er jo stillet på baggrund af en undersøgelse, der er blevet lavet, vedrørende voldtægtsdomme pådømt i Danmark i 2010. Ifølge dagbladet BT er hver anden voldtægtsdømt udlænding – med en overvægt af irakere, iranere, tyrkere, somaliere og deres efterkommere. De er altså voldsomt overrepræsenteret i antallet af voldtægtsdomme i Danmark.

I 2010 blev 32 med dansk baggrund dømt for voldtægt, og 27 indvandrere og 7 efterkommere af indvandrere blev dømt, altså i alt 34 personer. Og da indvandrere og efterkommere i Danmark udgør knap 10 pct. af den danske befolkning, betyder det, at der er et ekstremt stort kriminalitetsproblem blandt personer med udenlandsk baggrund, der altså ved en sammenligning bliver dømt for langt flere voldtægter end danskere.

Selv formanden for Folketingets Retsudvalg, der er fra SF, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, var, da BT gennemgik de her tal, chokeret og udtalte følgende:

»Det er vildt bekymrende, at indvandrere og flygtninge er så overrepræsenteret blandt de dømte for voldtægt i forhold til folk med dansk baggrund.«

Det, som er årsagen til, at vi gerne vil høre ministerens holdninger til de her ting, er jo også, at det er vigtigt med konkrete handlinger fra regeringens side for at bekæmpe det her fænomen, fordi dem, det går ud over, bliver så krænket, som der er tale om. Det er både fysisk og psykisk ufattelig krænkende at blive udsat for en voldtægt.

Så spørgsmålet til ministeren er altså: Hvad vil ministeren så rent faktisk gøre ved det, i forhold til de tal, vi ser?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg må bede spørgeren holde sig inden for sine 2 minutter.

Så er det ministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg håber at holde mig inden for mit ene minut, og tak, formand, for ordet.

Svaret er ganske enkelt, at voldtægt er alvorligt. Det skal straffes hårdt og kontant, og det gælder, uanset om voldtægtsmanden har dansk baggrund eller har indvandrerbaggrund. Så enkelt kan det i grunden siges.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:14

Peter Skaarup (DF):

Det er vi jo fuldstændig enige om. Men det kunne jo godt være, at regeringen havde gjort sig nogle tanker om, hvad man kunne gøre i forbindelse med så grupp vækkende tal, som vi ser her. Det håbede jeg sådan set ministeren også havde tænkt på forud for forberedelsen til besvarelsen af de mundtlige spørgsmål i Folketingets spørgetid i dag. Jeg kunne f.eks. godt tænke mig at spørge mere konkret, om ministeren kan bekræfte, at det faktisk vil have en kriminalpræventiv effekt, hvis man sikrer sig, at de domme, der er i forhold til de vold-

tægtsforbrydere, der meget bevidste bruger det, der kaldes drug rape, altså det, at der forud for det forfærdelige forehavende, de har gang i, sker en bedøvelse, så blev på minimum 5 år – altså at det faktisk ville have en kriminalpræventiv effekt i forhold til dem, der planlægger sådan nogle overgreb, at dommen for den slags voldtægter var på minimum 5 års fængsel. I dag er det jo sådan, at man her i landet i forbindelse med voldtægter giver nogle straffe, der er på et niveau, der i gennemsnit svarer til 2 års fængsel. Og det er for mig at se alt for lidt.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der skal, når det gælder voldtægt, være hårde og kontante straffe, for det er en meget alvorlig forbrydelse. Og derfor tager både politiet og anklagemyndigheden det også meget alvorligt, og det gælder, uanset hvilken baggrund den pågældende, der er gerningsmanden, måtte have, altså hvad enten han har en dansk baggrund – er af dansk oprindelse – eller han har en indvandrerbaggrund. Det er fuldstændig ligegyldigt. Det her er et alvorligt problem. Vi skylder offeret den håndsrekning, at det bliver taget alvorligt. Og det bliver det. Derfor skal indsatsen i forhold til det her på ingen måde differentieres. Uanset hvem der begår det, er det alvorligt, og det skal tages meget alvorligt.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:15

Peter Skaarup (DF):

Men jeg synes nu, at ministeren overhovedet ikke svarede på det spørgsmål, jeg stillede her. Var det ikke muligt for ministeren at svare på det og fortælle Folketinget, om regeringen har nogle konkrete initiativer, som man vil have på banen i forhold til straffniveauet? For når man giver straffe, der i gennemsnit er på 2 års fængsel, når der begås en voldtægt, risikerer vi jo, at der opstår det fænomen, at mennesker, der kommer fra andre kulturer, hvor tingene straffes meget mere kontant – altså, hvor det er øje for øje og tand for tand – vil kunne opfatte det straffesystem, vi har i Danmark, som meget blødt, og at der under en eller anden form er en accept af, at folk, der bevidst planlægger nogle forbrydelser, får meget korte straffe, og at samfundet dermed mere eller mindre accepterer det. Kunne man ikke tænke sig, at der var den sammenhæng? Og kunne det ikke føre til, at ministeren ville genoverveje sit første svar og fortælle Folketinget, at det ville være fornuftigt, at få højere straffe for voldtægtsskriminalitet?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren for den sidste besvarelse.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvad hr. Peter Skaarup mener der ligger bag de forskellige voldtægter og voldtægtsforsøg, må hr. Peter Skaarup selv stå til regnskab for. Jeg vil bare sige én ting, og det er, at det her er alvorligt, det skal tages alvorligt, det bliver straffet hårdt og kontant, og det skal det også. Det skylder vi de ofre, som er udsat for de her forfærdelige forbrydelser. Derfor bliver det taget meget alvorligt.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det var slut på dette spørgsmål.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:17

Spm. nr. S 440

11) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til udfordringen med det stigende antal asylsøgere, der søger mod Danmark?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:17

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Og spørgsmålet lyder sådan: Hvad er ministerens holdning til udfordringen med det stigende antal asylsøgere, der søger mod Danmark?

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Virkeligheden er den, at når vi oplever krig og ufred i verden, er der af gode grunde også den konsekvens, at det medfører flere asylansøgere. Det har vi før set, og det ser vi nu. Lige nu betyder situationen i Syrien, at mange mennesker flygter til de omkringliggende lande, men også, at mange finder vej til både EU og til Danmark. Det er selvfølgelig noget, der kan mærkes på antallet af asylansøgere rundt omkring i Europa og i resten af verden. Vi har i de seneste måneder også oplevet en stigning i antallet af asylansøgere fra Serbien. Det er ikke en problemstilling, som vi i Danmark er alene med. Der er også andre EU-lande, herunder Sverige og Tyskland, der oplever en sådan stigning.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at der i 2012 er blevet meddelt afslag i forhold til alle ansøgninger om asyl fra serbiske statsborgere. Ansøgningerne behandles efter den hurtige åbenbart grundløs-procedure, som den hedder. Det giver mig anledning til at understrege, at regeringen i forhold til de personer, som har søgt asyl her i landet, og som efterfølgende ikke opnår lovligt ophold i Danmark, følger en klar linje. De afviste asylansøgere skal rejse ud af Danmark. Gør de ikke det, ja, så skal politiet tage omsorg, som det hedder, for udrejse.

Vi har med den aftale, der hedder »Øget fokus på udrejse – nye muligheder for asylansøgere«, som regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance indgik i september måned, styrket arbejdet med hjemsendelse af afviste asylansøgere. Danmark har i øvrigt en velfungerende tilbagetagelsesaftale med Serbien. Regeringen arbejder aktivt for at dæmme op for misbrug af vores asylsystem og for at fremme, at afviste asylansøgere udrejser af Danmark.

Jeg vil afslutningsvis gerne understrege, at regeringen i øvrigt ikke har ændret kriterierne for, hvem der kan få asyl, og at den heller ikke har i sinde at gøre det.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:19

Peter Skaarup (DF):

Tak. Fakta kan man jo ikke diskutere på det her område, og det synes jeg heller ikke at jeg kan høre ministeren vil diskutere, fordi fakta er jo, at i år må man forvente, at vi kommer op omkring et tal på 6.000 asylansøgere, der kommer til Danmark for at søge asyl. Sidste år var det omkring 3.800, så det vil sige, at vi nærmer os en fordobling af det tal, som søger asyl her i 2012.

At der kommer flere fra Syrien, kan man måske forstå på grund af situationen, selv om man kan undre sig over, at de rejser så langt, helt op til Skandinavien, når de flygter fra et land. Men der kommer også fortsat mange fra Somalia, der kommer mange fra Afghanistan, og der kommer også en del iranere her til landet, og det lyder jo mere uforståeligt end i forhold til Syrien.

Hvad er ministerens holdning egentlig til, at det her fænomen har været i stigning, og at man kunne forvente, at det også vil fortsætte langt ind i 2013, når det gælder den stigende tilstrømning af asylansøgere? Og kunne man ikke tænke sig, kunne ministeren ikke forestille sig, at grunden til, at der kommer mange asylsøgere til Danmark nu, hænger sammen med, at regeringens farve simpelt hen er skiftet fra, at den tidligere var blå, til, at den nu er rød?

Sagen er jo, at antallet af asylansøgere under den blå regering næsten satte bundrekord år for år, men så skiftede regeringens farve, og man løsnede for den førte udlændingepolitik. Uanset hvad ministeren siger, var det det, man gjorde, og så vendte udviklingen faktisk ret omgående. Eksempelvis er den seneste udlændingeaftale her fra september jo lempelser på forskellig vis i uoverensstemmelse med det, som regeringspartierne lovede i valgkampen. Så kunne man ikke tænke sig, at det havde en effekt, at der kom en ny regering, vil jeg spørge ministeren.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror også, at hr. Peter Skaarup ganske udmærket er klar over, at når man eksempelvis flygter fra Afghanistan eller man flygter fra Syrien, når man flygter igennem den halve verden, så har man altså ikke tid til at finde ud af, om der sidder en såkaldt rød eller blå regering i Danmark. Det tror jeg, det må jeg sige. Derfor tror jeg, at man må indstille sig på, at vi skal have et velfungerende asylsystem i Danmark. Vi skal have et velfungerende asylsystem, som skærmer vores system og Danmark af imod misbrug, sikrer, at der er en effektiv sagsbehandling, som også betyder, at dem, der ikke får ophold i Danmark, hurtigere end tidligere kan sendes hjem. Det er det, der er i den aftale, som regeringen har lavet med Enhedslisten og Liberal Alliance. Den tager bl.a. fat på et af de problemer, som den tidligere regering overlod til den nuværende, altså at der er for mange, som ikke tager hjem, efter de har fået afslag på asyl.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:22

Peter Skaarup (DF):

Ja, det er jo så ikke helt rigtigt, hvad ministeren siger der, men det kan vi diskutere ved en anden lejlighed. Men hvis vi nu kigger på selve spørgsmålet, og hvad det nu handler om, så siger ministeren ligesom, at ministeren ikke rigtig har fantasi til at forestille sig, at nogle tænker i de baner, at man nu har lempet udlændingepolitikken i Danmark, men kan ministeren ikke bekræfte mig i, at det jo meget

ofte foregår på den måde, at der er menneskesmuglere inde over, som har ret gode kontakter rundtomkring i landet, og som har en god information om, hvordan landene indretter deres systemer?

Det virker dog mærkeligt, at man lige pludselig får en situation, hvor der er langt flere, der sådan pludselig tilfældigt dumper ned i Danmark. Det kunne jo være, fordi man kendte de ændrede forhold som f.eks. den seneste udlændingeaftale mellem regeringen – rigtig nok – Enhedslisten og Liberal Alliance har betydet.

Samtidig betyder det her jo også en eksplosion i udgifterne. Altså, over 1 mia. kr. må man forvente det her kommer til at koste i 2012.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For så vidt angår stigningen i udgifterne til asylområdet, synes jeg, at hr. Peter Skaarup skulle prøve at kigge på tallene for de senere år, da han selv var parlamentarisk grundlag for den tidligere regering. Når det handler om, hvorvidt denne regering ændrer kriterierne for at få asyl, så er svaret nej. Og hvad er det for en aftale, vi har lavet? Det er en aftale, som eksempelvis indebærer, at hvis familier samarbejder om deres hjemsendelse, kan de få lov til at komme ud at bo og arbejde uden for centrene. Forudsætningen for, at de kan det, er, at de samarbejder om deres hjemsendelse, og hvad er det, regeringen med aftalen med Liberal Alliance og Enhedslisten styrker? Det er netop hjemsendelse.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:24

Peter Skaarup (DF):

Men ministeren kan dog nok godt bekræfte, at i forhold til den tidligere situation omkring indkvarteringsforhold betyder den aftale, regeringen har lavet med forskellige partier i Folketinget, at man lempet vilkårene, i forhold til hvordan de var før. Man gør det altså nemmere at komme uden for centrene, og man stiller ikke de samme krav til børnefamilier om netop at samarbejde omkring hjemrejse. Det gør man ikke over for børnefamilier. Det er vel også en lempelse. Det kan ministeren vel ikke rigtig komme uden om næsten uanset hvad, vil jeg sige.

Med hensyn til udgifterne kan det da sagtens tænkes – og det tror jeg er rigtigt – at man også under den tidligere regering så ret store udgifter for at huse asylansøgere, men det bliver det så ikke bedre af. Og det, som vi kan se på tallene her fra 2012, er, at det bliver over 1 mia. kr., altså klart større udgifter, end det var sidste år. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Så vil jeg godt spørge ministeren: Mener ministeren ikke, det hæster med at få udlændingepolitikken tilbage på sporet?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil starte med at bekræfte hr. Peter Skaarup i to ting: For det første skete der en endog kraftig stigning i udgifterne til asylområdet de senere år under den tidligere regering. Det var jo der, at Dansk Folkeparti var parlamentarisk grundlag, så det synes jeg at man skal tage at nærstudere. For det andet er det jo rigtigt, at den aftale, vi har

lavet, betyder, at for børnefamilier, som sidder i centrene, og som sidder længe i centrene, bliver der nu efter endt sagsbehandling mulighed for, at de kan komme ud at bo uden for centrene efter 12 måneder mod tidligere 18 måneder, altså en ændring på 6 måneder. Det er det, der er i det. Er det godt eller skidt?

Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti måske har noget imod, at man skal gøre lidt mere for børnefamilier, som har siddet i asylcentre længe, og hvor det er børnene, der ifølge de historier, vi har set i medierne, lider allerallermest. Men der er bare en forskel, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup. Vi vil gerne hjælpe de her børnefamilier lidt mere. Det er det, vi gør med den her aftale, og det står Dansk Folkeparti helt frit for at indtage det standpunkt, at der for de her børnefamilier, på trods af de lidelser, som særlig børnene oplever ved at sidde i asylcentre, ikke skal ændres noget. Men det står regeringen altså fast på nu med et flertal med Enhedslisten og Liberal Alliance.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så sluttede spørgsmålet.

Vi går videre til næste spørgsmål til skatteministeren af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 434

12) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er ministeren enig med sundhedsministeren i, at skatteaftalen fra juni 2012 isoleret set ikke er socialt afbalanceret, som sundhedsministeren udtrykte det i programmet »Hos Clement« den 9. oktober 2012?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med sundhedsministeren i, at skatteaftalen fra juni 2012 isoleret set ikke er socialt afbalanceret, som sundhedsministeren udtrykte det i programmet »Hos Clement« den 9. oktober 2012?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Skatteministeren.

Kl. 15:27

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Nu kan det godt være lidt svært at diskutere politik ud fra, hvad der sker hos Clement i fjernsynet. Med al respekt for Clements evner til at få folk til at snakke og hans egen evne til selv at snakke tror jeg nu, jeg vil være lidt forsigtig med at lade debatten tage udgangspunkt i det. Jeg har så det handicap, at jeg ikke erindrer at have hørt sundhedsministeren i den udsendelse. Jeg vil ikke udelukke, at fjernsynet har været tændt, men jeg erindrer ikke, hvad der blev sagt i hvert fald, og det handicapper mig også lidt.

Lad mig så positivt sige, hvad det er, jeg mener om det, som er substansen i spørgsmålet fra hr. Torsten Schack Pedersen. Jeg mener, at skattereformen er socialt afbalanceret. Den skaber ny vækst og flere job, samtidig med at den sikrer, at almindelige lønmodtagere får mere ud af at arbejde. Når man ser på skattereformens fordelingsmæssige konsekvenser for danskernes indkomster i deres samlede livsforløb, altså både de erhvervsaktive år og pensionistårene, vil man se, at Ginikoefficienten isoleret set øges med 0,16 pct., hvilket er meget lidt. Reformen indebærer samtidig en varig styrkelse af det offentlige råderum med 2,7 mia. kr., som er reserveret til øget of-

fentlig service. Dette vil yderligere begrænse ændringen i Ginikoefficienten til ca. 0,1 pct. set i livstidsperspektiv. Det skyldes, at personer med lave indkomster generelt modtager forholdsvis mere service fra det offentlige end mere velstillede personer.

Der er i skattereformen således taget betydelige fordelingsmæssige hensyn; det gælder såvel i sammensætningen af lempelserne med betydelig vægt på beskæftigelsesfradrag som i valget af finansiering med øget målretning af de offentlige ydelser. Samtidig er der også rigtig gode tiltag i skattereformen, som giver flere penge mellem hænderne til lav- og mellemindkomstgrupperne i beskæftigelse. Desuden får de fattigste folkepensionister og førtidspensionisterne en håndsrækning.

Det har været meget vigtigt ikke kun at have fokus på at fjerne problemer med faldende vækst og arbejdsstyrke, skattereformen og andre dele af regeringens politik er derfor også fokuseret på at skabe efterspørgsel og beskæftigelse nu og her. Det er det bedste middel til at sikre social balance. Som sagt er jeg tilfreds med skattereformen.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

De 2 minutter er nærmest gået.

Spørgeren.

Kl. 15:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg kan nikke genkendende til, at man skal spidse ørerne, når man ser programmet, og jeg tror også, at de medvirkende skal spidse tungebåndet. Men det er altså sådan, og man kan tage det fra DR's egen hjemmeside, hvor Clement Kjersgaard spørger om, hvorvidt regeringens skattereform er socialt afbalanceret, og SF's formandskandidat svarede: Isoleret set, nej!

Det er vel et meget, meget klart svar. Grunden til, at jeg spørger, er jo, at vi har haft diskussionen gentagne gange i forhold til et regeringsgrundlag, der siger, at det skal være socialt afbalanceret, der var også en finanslov sidste år, som øgede skatter og afgifter markant – afgifter, der i høj grad vender den tunge ende nedad. Der var meldingen, at det skulle skattereformen nok rette op på. Vi kan så konstatere, at det i hvert fald ikke er den opfattelse, sundhedsministeren har, og jeg forstår sådan set ikke, hvorfor skatteministeren ikke kan holde sig til, hvorfor SF's sundhedsminister mener, at skattereformen ikke er socialt afbalanceret, når man nu har slået sig meget op på det. Man har taget det som værende et kriterium, men når man så bliver presset – jeg ved ikke, om det var, fordi der var en formandsvalgkamp i SF – så mener man åbenbart noget andet. Jeg synes da, det er interessant at vide, hvad skatteministeren mener om sundhedsministerens udtalelser om, at det måske ikke var så heldigt endda.

Vi er jo en del af skatteaftalen, og jeg deler jo mange af de positive udtalelser om at styrke det, at det skal kunne betale sig at arbejde. Da vi andre i sin tid indførte et beskæftigelsesfradrag, var det knap så pæne ord, der kom fra SF, men man skal jo altid glæde sig over de omvendte. Jeg synes, skatteministeren bør kommentere, hvad han mener om sundhedsministerens udtalelser eller svar på, om den er socialt afbalanceret, hvor svaret fra sundhedsministeren altså lød: Isoleret set, nej!

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg må bede om, at taletiden bliver overholdt.

Så er det skatteministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det glæder mig, at Venstre er glad for skatteaftalen. Det manglede også bare, vil jeg sige, Venstre er jo med i den, så jeg synes i hvert fald, det er tilfredsstillende, at vi får det bekræftet her i dag. Jamen

hør her, der var en tv-udsendelse, en eller anden tilfældig tv-udsendelse, hvor en sundhedsminister kommer til at udtale sig om skattereformen, men jeg aner ikke, hvad der præcis er blevet sagt. Det, jeg bare siger, er, at jeg mener, regeringen mener, at den her skattereform er socialt afbalanceret. Længere er den sådan set ikke.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen de positive elementer, ved at vi får sat skatten ned på arbejde, har skatteministeren fuldstændig ret i, og det synes vi i Venstre er ganske fornuftigt. At vi så også kunne få fjernet de værste tidsler i regeringens udspil i forhold til folkepensionister og boligejere gjorde jo, at vi kunne lave en aftale. Men det er jo også interessant at se i lyset af den diskussion, der var, da vi vedtog skatteaftalen.

Hvis man ser på de lovforslag, der ligger bag, kan man se, at skatteaftalen fra juni betyder – på grund af den lavere udvikling i overførselsindkomsterne – at hvis ikke man havde lavet den, ville overførselsindkomstmottagerne have haft 630 kr. mere, eller de 10 pct. med de laveste indkomster taber isoleret set 630 kr. om året på det her. Men da man lavede forårspakke 2.0, betød den aftale for de 10 pct. laveste indkomster en *stigning* på 1.000 kr.

Jeg kunne altså godt tænke mig at høre, hvad skatteministeren mener er mest socialt afbalanceret: en skatteaftale, der betyder, at dem med de laveste indkomster får lidt mindre, kontra en skatteaftale, hvor dem med de laveste indkomster får mere?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg må altså indrømme, at jeg er dybt forundret over de spørgsmål, som kommer her. Sammenligningen mellem en skatteaftale, som Venstre var med til at indgå her i sommer, og så en aftale om forårspakke 2.0 under den tidligere regering, og hvad der er mest afbalanceret, synes jeg simpelt hen ikke er en diskussion, som ærlig talt er særlig fremadrettet og særlig relevant. Jeg vil sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at i stedet for de der historiske sammenligninger, altså næsten arkæologiske studier, så vil jeg foretrække, at vi får en mere fremadrettet diskussion, ikke sandt, og at vi dér tager udgangspunkt i, at der er lavet en skatteaftale.

Vi har med finansloven fjernet fedtafgiften, de planlagte sukkerafgifter, og vi har genindført § 33 A ind i ligningsloven, som Venstre jo ønskede at vi gjorde, og som jo på mange måder får en positiv effekt. Skulle vi da ikke i stedet for være glade for, at vi har fået de fremskridt gennemført i finanslovaftalen, i stedet for at gå ud den her historiske arkæologi, som hr. Torsten Schack Pedersen bevæger sig ud i.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste kan jeg fuldt ud bekræfte. Vi glæder os over, at regeringen har lyttet til den kritik, der har været. Det er altid prisværdigt, når man indser, at noget, man har lavet, kan gøres om og gøres bedre. Det synes jeg sådan set der er al mulig grund til at være positiv over

for, altså når en berettiget kritik af elementer i skattelovgivningen fører til, at tingene bliver lavet om.

Lad mig så gribe bolden og sige, at jeg sådan set er enig, og jeg vil meget gerne kigge fremad. Nu synes jeg, det var meget relevant i forhold til de skatteforslag, der var til diskussion i salen i går. Jeg håber, at skatteministeren vil lade det positive syn på fremtiden også præge regeringspartiernes ordførere, når de udtaler sig, for da blev der virkelig kigget tilbage i fortiden i stedet for ind i fremtiden. Det skal da være glædeligt, hvis vi skal diskutere lidt mere offensivt – det vil jeg bestemt se frem til.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:36

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det sidste er jeg fuldstændig enig med spørgeren i.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det næste spørgsmål er også stillet af hr. Torsten Schack Pedersen til skatteministeren.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 435

13) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at Ginikoefficienten er et brugbart instrument til at beskrive ulighed?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Mener ministeren, at Ginikoefficienten er et brugbart instrument til at beskrive ulighed?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:36

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet. Ginikoefficienten kan være en god indikator i forhold til at måle ulighed, men den bør aldrig stå alene. Når man skal vurdere den sociale balance i forbindelse med en hel reform, er det heller ikke nok at se på Ginikoefficienten i et enkelt år, som man oftest gør.

Nogle personer vil senere i livet få større gevinst af reformen end i deres nuværende situation. Det gælder f.eks. studerende. Et her og nu-billede af Ginikoefficienten er derfor ikke retvisende og dermed ikke en tilstrækkelig beskrivelse af hele fordelingsvirkningen af en reform.

Fordelingsvirkningerne af en skattereform bør suppleres med et mål, der tager udgangspunkt i indkomsten gennem hele livet. Derfor har regeringen også valgt at beregne livstids-Ginikoefficienten i skattereformen, hvilket er det mest korrekte mål at anvende.

Det har ligget regeringen meget på sinde at udarbejde en skattereform, som er med til at sikre vækst og beskæftigelse nu og her, men også i fremtiden, samtidig med at der er en rimelig social balance. Det synes jeg vi er lykkedes med.

Skattemæssige ændringer i reformen giver sig udslag i strukturforbedringer, der gør det muligt at øge den offentlige service, noget, som kan komme de svageste i samfundet til gode. Befolkningens anven-

delse af de offentlige serviceydelser er mere jævnt fordelt end indkomsten, så en øget offentlig service vil bidrage til en mere ligelig fordeling.

Det er svært at lave en skattereform, som både skaber vækst, øger arbejdsudbuddet og har en social balance, men når det er sagt, er jeg tilfreds med resultatet. Der er langt flere almindelige mennesker med lav- og mellemindkomster, der har gavn af vores reform end af VK-regeringens skattereform fra 2009, der gav store skattelettelser til de rigeste.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det giver jo anledning til en række overvejelser. Og det burde det vel også gøre i forbindelse med regeringens seneste aftale.

Vi har diskuteret sukker- og fedtafgiftsafskaffelsen. I den aftale, der ligger der, står der – det er også noget af det, som gør, at det her er ret interessant – en henvisning til, hvad det har af betydning for Ginikoefficienten. Og så vidt jeg kan forstå, er det altså sådan et isoleret øjebliksbillede og ikke noget, der regnes ud over tid.

Det kan man godt undre sig lidt over, men det kan selvfølgelig være, fordi regeringen er nødt til at vælge sine måder at opføre tingene på sådan lidt afhængig af, hvad det er for et spørgsmål den får.

I regeringsgrundlaget siger man, at der skal være en afbalanceret skattepolitik. Da man hævdede skatter og afgifter med finansloven for i år, var svaret, at det måtte ordnes med skattereformen; det var det, som SF's politiske ordfører sagde tilbage sidste år. Der var formålet med skatteaftalen simpelt hen at mindske uligheden.

Skatteministeren har jo så glimrende redegjort for de forskellige tal på Ginikoefficienten. Når vi så ser på den aftale, der nu er lavet, er det bare sådan lidt påfaldende, at der hæfter man sig meget ved Ginikoefficienten. Det var også det, der var meldingen tidligere i dag fra skatteministeren. Derfor er det sådan set bare væsentligt at få slået fast, at Ginikoefficienten kun er et statistisk begreb, der ikke nødvendigvis er særlig velegnet.

Så synes jeg bare, at regeringen skal være konsekvent i stedet for at fremhæve Ginikoefficienten, når man laver noget, som gør, at man kan fremvise noget, som man synes er behageligt for Ginikoefficienten, mens man prøver at bortforklare det, når man laver noget, som ikke ser så pænt ud på Ginikoefficienten.

Det ville være rart, at der var en sammenhæng i det, regeringen sagde, og at den ikke skiftede argumentation lidt afhængig af, hvilken sag man stod med.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:40

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg skal beklage, hvis man har fået det indtryk, at den argumentation, vi bruger i forbindelse med erhvervsskattepakken, er udtryk for, at nu fokuserer vi kun på Ginikoefficienten. Det er ikke tilfældet, det er ikke sådan vi gør det. Derfor kan der godt være en relevant beregning, man har foretaget der, ikke?

Vi har skullet lave nogle beregninger på, hvordan det var fordelingspolitisk, og det er rigtigt, at det er et øjebliksbillede, men det havde vi ligesom brug for for at kunne se på, hvordan virkningen var af den finansiering af afskaffelsen af fedt- og sukkerafgifterne. Og vi kommer så frem til, at den samlede effekt giver en lidt positiv Ginikoefficient, men det er ikke udtryk for, at vi af den grund siger, at

Ginikoefficienten er det eneste, man skal bruge, når man skal opgøre uligheder i det danske samfund.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:41

Torsten Schack Pedersen (V):

I sit første svar på det her spørgsmål sagde skatteministeren til mig, at det var vanskeligt at lave en skattereform, en ændring af skattesystemet, som sænkede skatten på arbejde, som gjorde det mere attraktivt at yde en ekstra indsats, som var med til at skabe nogle bedre rammebetingelser for danskerne, som var med til at skabe et skattesystem, der øgede beskæftigelsen, satte gang i hjulene, uden at det nærmest pr. automatik ville slå igennem på Ginikoefficienten.

Det er jeg sådan set enig i. Hvis det bedre kan betale sig at yde en ekstra indsats, har det med den måde, skattesystemet har været indrettet på, den konsekvens. Og jeg er enig i, at det jo er mere attraktivt for os som samfund at have et skattesystem, hvor det kan betale sig at arbejde, end hvor det ikke kan betale sig at arbejde, og det er i hvert fald for mig det vigtigste, det er det afgørende mere end nogle decimaler på en koefficient.

Men når det så er skatteministerens tilgang, som jeg anerkender – og jeg mener, at det giver rigtig god mening – jamen så må det også være udtryk for, at når man isoleret set ser på den her erhvervsskattepakke, er den ikke med til at fremme de samme ting. Og det er den jo ikke, fordi man øger skatten på indkomst, for man gør marginalskatten højere, så det i mindre grad kan betale sig at yde en ekstra indsats.

Det mener jeg da er den naturlige konsekvens af den måde, som skatteministeren argumenterer på, og jeg takker for, at den klarhed er tilvejebragt.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er altid godt at få tak, men jeg tror ikke, at det er helt berettiget her, for jeg synes, at hr. Torsten Schack Pedersen fokuserer alt for meget på sammenhængen mellem lavere skatter og arbejdsudbud.

Der er en sammenhæng, det er jeg med på, ikke? Men der er da også andre ting, som spiller ind, når man skal få et samfund til at fungere, når man skal skabe mere beskæftigelse i vores samfund: at man har et ordentligt uddannelsessystem, at man har en infrastruktur, at man har et samfund, der hænger sammen, herunder også, at man har et ordentligt socialt system, så der ikke er nogen, der falder helt igennem.

Det er jo den type samfund, vi har skabt her i Danmark. Og der tror jeg, at det er vigtigt, at man har alle elementer med. Det vil sige, at for at vi kan have et ordentligt uddannelsessystem og et ordentligt sundhedssystem, skal vi også have indtægter til det.

Så er det rigtigt, at så er der en balance mellem, hvor mange indtægter vi er villige til at kræve ind, og hvordan det så vil virke på arbejdsudbuddet – det er jeg med på. Men pengene skal jo også være der. Det tror jeg også på trods af de meget rabiate meldinger her i weekenden fra hr. Claus Hjort Frederiksen at Venstre i og for sig er enig i.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen det er rart at høre, at skatteministeren nu anerkender, at det med at sætte skatten ned øger arbejdsudbuddet, og det gør det mere attraktivt at være i beskæftigelse. For det er for mig at se ikke bare noget om økonomi, det er sådan set også helt grundlæggende, politisk principielt.

Jeg synes ikke, at vi kan være bekendt at have et skattesystem, som gør, at der er folk, der taber penge på at gå på arbejde. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt, at personer i job med lave indkomster skal opleve, at dem, der ikke vælger at være i beskæftigelse, kan få lidt mere. Det synes jeg ikke vi kan være bekendt.

Det er derfor, at det med at indføre et beskæftigelsesfradrag var noget, som vi fra Venstre var meget optaget af, da vi indførte det. Jeg glæder mig over, at den begejstring har smittet af, så det også er noget, som regeringen nu synes om, for det har vi trods alt ikke oplevet tidligere.

Men det må altså være helt afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal skattesystemet også motivere til. Og derfor er det altså afgørende, at vi ikke begynder at gå baglæns i forhold til det, der har været den fælles mission gennem de sidste 30 år, nemlig at gøre det mere attraktivt at være i beskæftigelse og sænke skatten på arbejde. Og det er jo desværre det modsatte, regeringen har gjort med aftalen med Enhedslisten.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:45

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Selvfølgelig skal man da ikke tabe penge på at gå på arbejde. Det tror jeg da ikke at der er nogen uenighed om. Det er indlysende nok.

Men som jeg sagde før, ønsker vi heller ikke, at der er et uddannelsessystem, som bare falder tilbage. Vi ønsker jo heller ikke et samfund, som man ser andre steder i verden, hvor folk ligger og sover på gaden i store mængder, men at der er et socialt system, der samler folk op. Vi ønsker, at der er en ordentlig folkepension. Det samfund ønsker vi jo også.

Jeg synes måske, at hr. Torsten Schack Pedersen fokuserer for lidt på den del af det her regnestykke, den del, som netop går på, at vi også skal have nogle indtægter, for at vi kan have et ordentligt samfund.

Det er balancen mellem at få en tilstrækkelig mængde indtægter og så, at det selvfølgelig stadig væk skal kunne betale sig at arbejde, som vi skal finde, og som jeg også mener vi har fundet med skattereforen, men som man jo altid kan diskutere videre om.

Det ser jeg meget frem til som skatteminister at diskutere videre, også med hr. Torsten Schack Pedersen. Men jeg går ud fra, at han anerkender, at velfærdssamfundet forudsætter, at man har indtægter.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Jeg skal oplyse, at hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti ønsker at tage sit spørgsmål, S 414, der er på dagsordenen, tilbage.

Vi går så videre til næste spørgsmål, og det er til ministeren for by, boliger og landdistrikter af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 416

14) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Kl. 15:44

Hvad er ministerens holdning til, at personer med fysisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund, altid har ret til at holde servicehund i en almen bolig, uanset bestemmelserne i husordenen, når personer med psykisk funktionsnedsættelse ikke har?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:46

Gitte Lillelund Bech (V):

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at personer med fysisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund, altid har ret til at holde servicehund i en almen bolig uanset bestemmelserne i husordenen, når personer med psykisk funktionsnedsættelse ikke har?

Kl. 15:47

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo fremgået af dagspressen, og derfor ved fru Gitte Lillelund Bech godt, hvad min holdning er. Jeg sagde i øvrigt, dengang sagen blev rejst, at jeg ville undersøge sagen med det samme, og at min indstilling var, at der burde være en ligestilling mellem fysisk og psykisk handicappede.

Når det er sagt, er det min klare opfattelse, at der skal være en ligestilling mellem de her to handicapgrupper. Jeg har derfor også taget initiativ til at ændre reglerne om servicedyr, som det jo hedder i bekendtgørelsen, sådan at personer med en vedvarende psykisk funktionsnedsættelse fremover får ret til at holde servicehund. En yderligere betingelse for retten til at holde servicehund i en afdeling med hundeforbud vil som i dag blive, at hunden er specielt trænet til at udføre en eller flere nytteopgaver for den handicappede.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:48

Gitte Lillelund Bech (V):

Ja, nu var jeg godt klar over, hvad ministeren ville svare. For den 8. oktober i år, da sagen rent faktisk kom frem i Midtjyllands Avis – for det hidrører jo fra, at jeg er blevet opmærksom på problematikken fra en konkret sag fra Silkeborg – skrev jeg med det samme til forsvarsministeren og til ministeren for by, bolig og landdistrikter og spurgte ind til, hvad ministrenes holdning til det her var, og om det var muligt at få løst den her problematik. Jeg fik en pæn e-mail, kan jeg så sige, fra ministersekretariatet ovre hos ministeren for by, bolig og landdistrikter om, at det ville man se på. Og så skete der sådan set ikke særlig meget. Når jeg så ellers jævnligt har ringet over og forespurgt om, hvad der skete, har jeg fået at vide, at ja, der var vistnok en sag på vej. Men der skete ikke særlig meget.

Så må jeg bare konstatere, at da jeg så fredag i sidste uge inden kl. 12.00 stillede de her to spørgsmål – det, som ministeren svarer på nu, og det efterfølgende spørgsmål – kom der åbenbart skred i sagerne, for nu kunne jeg i tirsdags få et brev tilbage fra ministeren, og jeg kvitterer for brevet, hvor der takkes for den e-mail, som jo er sendt over en måned tidligere, og hvor det så gøres klart, at ministeren vil arbejde for, at der skal være en sidestilling mellem de fysisk og psykisk handicappede. Det fremgår dog ikke af brevet, hvornår den sidestilling skal ske, og det er jo relevant, ikke bare for den konkrete sag, men også hvis der kommer lignende sager op. Så det håber jeg at ministeren kan oplyse hernede i Folketingssalen.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er sådan, at det *ikke* har taget lang tid. Nu har fru Gitte Lillelund Bech jo selv været minister, ved jeg, og der er faktisk tale om et kompliceret spørgsmål. Det kræver faktisk en del overvejelse og afvejning af forskellige modsatrettede hensyn. På den ene side bestemmer lejerne i en almen boligafdeling selv, ligesom i øvrigt i alle andre boligformer, hvad det er for en husorden, der skal gælde. Ved bestemmelserne om handicappedes ret til at holde en servicehund griber vi så at sige ind i lejernes almindelige ret til at fastsætte en husorden. På den anden side må det helt selvfølgelig og helt klart være muligt for personer, der er afhængige af en servicehund i dagligdagen, at få en sådan. Jeg er ikke indstillet på at stille krav om bestemte diagnoser i forhold til den her del af det som betingelse for retten til at holde servicehund. Men på den anden side vil jeg heller ikke åbne for, at enhver, der har glæde af en hund, sådan set skal have ret til at holde en, hvis husordenen siger noget andet.

Det er altså den afvejning, vi har skullet foretage. Det er der, hvor man har juristerne inde, også til at kigge på almenboligloven og også kigge på, hvad det er for nogle betingelser, der skal ændres. Og det er faktisk sådan, at bekendtgørelsen er sendt i høring. Jeg har også oversendt den til orientering til Boligudvalget. Og det er klart, at det tager lidt tid, inden man får afvejet de forskellige hensyn og får klargjort love og regler. Så det er ikke sådan, at det var fru Gitte Lillelund Bechs henvendelse, der alene gjorde det; jeg kan oplyse, at jeg faktisk også, før fru Gitte Lillelund Bech henvendte sig, fik henvendelser fra en lang række personer, herunder folketingsmedlemmer.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:50

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu var det lidt ærgerligt, at jeg sådan set ikke fik svar på, hvornår det her skulle træde i kraft. For det var faktisk det, jeg spurgte ministeren om.

Jeg må også sige til det der med, at det tager lang tid, fordi der er mange jurister, der skal kigge på det: Altså, det er sådan, at den bekendtgørelse, det drejer sig om, er fra den 15. december 2009. I den bekendtgørelse står klokkeklart, og jeg citerer direkte fra ministeriets egen hjemmeside:

Der kan i en husorden besluttes, at det ikke er tilladt at holde hund i en almen bolig. Personer med fysisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund, har dog altid ret til at holde servicehund i en almen bolig uanset bestemmelserne i husordenen.

Det er så bekendtgørelse 1307 af 15. december 2009 om drift af almene boliger. Det betyder, at der jo er nogle jurister, der sidder med det her boligområde, som tilbage i 2009 har taget stilling til, at det er folk med fysisk funktionsnedsættelse, der har en servicehund, som kan få lov til at have den, uanset hvad husordenen siger. Men man har vel også på det tidspunkt taget stilling til, at folk med en psykisk lidelse, der havde en servicehund, så ikke skulle have. Så det med, at det tager lang tid: Altså, der må ligge noget forarbejde på det her blandt de jurister, der sidder med det.

Men mit simple spørgsmål fra før, som jeg ikke fik svar på, er: Hvornår træder det her med ligestillingen i kraft?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg må bede begge parter om at overholde taletiden.

Så er det ministeren.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det skal vi forsøge på. Det er sådan, at bekendtgørelsen nu er sendt i høring. Den er oversendt også til orientering til Boligudvalget, og vi regner med, at ændringen i bekendtgørelsen kan træde i kraft den 1. januar. Og jeg har set, at Arbejdernes Boligselskab, som det handler om, også har sagt, at de selvfølgelig vil efterleve det her.

Fru Gitte Lillelund Bech fabulerer over, hvad juristerne måtte have taget stilling til under den tidligere regering, og jeg kan ikke svare på, hvordan de har vurderet det. Men det er sådan, at det har været helt naturligt til at starte med, at det selvfølgelig var blinde mennesker, der skulle have en førerhund, og så har man udvidet det undervejs. Men der har mig bekendt ikke været taget stilling til mennesker med psykiske handicap. Derfor synes jeg, det er rigtig rart, at vi nu kan løse det på den måde, at folk, der har brug for en servicehund, uanset om de er fysisk eller psykisk handicappede, selvfølgelig kan få en sådan.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Værsgo.

Kl. 15:53

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er glad for, at der nu bliver sagt den 1. januar. Jeg går ud fra, at det er den 1. januar 2013. Det er bare lige, så vi får det præciseret og taget til referat, at det altså er inden for den næste halvanden måned, at den her ligestilling mellem psykiske og fysiske handicappede, der er afhængige af servicehund, vil finde sted.

Med hensyn til juristerne og ikke juristerne vil jeg sige, at jeg går stærkt ud fra, at uanset at boligområdet og almenboligområdet har skiftet ressortminister op til flere gange, både under den regering, som jeg selv var medlem af, og nu er skiftet over til Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, så findes der jo ligesom akter om, hvad det er for nogle overvejelser, man har gjort, dengang man lavede bekendtgørelsen i 2009. Og jeg har da en formodning om – jeg vil i hvert fald sige, at det ville have været tilfældet i det ministerium, jeg selv sad i før valget – at der er nogle, som kan finde ud af at slå op i de akter og derved se, hvad det var for nogle overvejelser, der lå til grund for, at man valgte at lave bekendtgørelsen, sådan som man gjorde i 2009. Så jeg anholdt sådan set bare, at det var besynderligt, at der ikke rigtig var sket så meget hurtigere.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren for den sidste besvarelse.

Kl. 15:54

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Fra vi får de første henvendelser, til svaret ligger klar hos mig, går der lige godt og vel en måned. Det er faktisk hurtigt. Og man kan altid beskyldte nogle for nøl her, og det ved fru Gitte Lillelund Bech godt. Jeg tror, at jeg kunne fremdrage eksempler fra hendes minister-tid, hvor der er gået væsentlig længere tid, inden der er kommet et svar på et kompliceret spørgsmål.

Hvad man har gjort sig af overvejelser hos juristerne under den tidligere regering, tør jeg ikke svare på. Jeg har simpelt hen ikke været inde og kigge på det. Men hvis fru Gitte Lillelund Bech gerne vil have det at vide, er hun velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål, og så skal vi selvfølgelig svare på, hvad der har været af overvejelser under den tidligere regering. Det er fru Gitte Lillelund Bech åbenbart ikke bekendt med.

Men skulle vi ikke glæde os rigtig meget over, at nu får også krigsveteraner, der har psykiske handicap, muligheden for at holde

en servicehund, og de får glæde af den hund. Og den hedder i øvrigt Jagger, har jeg læst i aviserne i dag. Så det er rigtig godt. Vi skal glæde os over, at vi her har truffet en god beslutning. Nu er det sendt i høring, og fra den 1. januar 2013 kommer bekendtgørelsen til at gælde.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det var slut på spørgsmålet.

Vi går videre til næste spørgsmål, der er stillet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 417

15) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil ministeren tage initiativ til, at der i boliglovgivningen ikke diskrimineres mellem personer med fysisk og personer med psykisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Vil ministeren tage initiativ til, at der i boliglovgivningen ikke diskrimineres mellem personer med fysisk og personer med psykisk funktionsnedsættelse, der er afhængige af en servicehund?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:55

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan fornemme, at fru Gitte Lillelund Bech gerne vil have det svar, hun fik på det forrige spørgsmål, så jeg kan bare sige: Ja, det vil jeg.

Derudover kan jeg jo så oplyse, at jeg vil ændre i bekendtgørelsen om drift og udbud og afhændelse af friplejeboliger samtidig, for der gælder de samme bestemmelser, således at vi ligestiller mennesker med fysiske og psykiske handicap. Jeg uddyber det selvfølgelig gerne en gang til. Der er jo en gammel regel, der hedder: en gang til for arveprins Knud. Så det gør jeg gerne, hvis fru Gitte Lillelund Bech har behov for det.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:56

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har måske bare behov for en enkelt præcisering, for i det sidste svar, som ministeren gav på det forrige spørgsmål, sagde ministeren, at det selvfølgelig skulle være muligt for krigsveteraner – hvis de har en servicehund til rådighed og er psykisk såret – at beholde den servicehund og blive boende i deres lejlighed.

Der skal jo ikke være nogen tvivl om, at grunden til, at jeg har rejst sagen over for ministeren først uden at stille spørgsmål i Folketinget, er, at jeg tænkte, at vi kunne ordne det i mindelighed. Men nu synes jeg alligevel, at der gik så lang tid, at der ligesom skulle preses lidt på, og derfor har jeg stillet mundtlige spørgsmål i salen i dag. Jeg kan jo så i parentes overveje, om jeg skulle have stillet de mundtlige spørgsmål for 14 dage siden, for så kunne det være, at det var gået hurtigere.

Det, jeg bare skal jeg bede ministeren om at præcisere, er, at personer med fysisk og personer med psykisk funktionsnedsættelse, som begge har en servicehund, bliver sidestillet. Det er sådan set ligegyldigt, om de er krigsveteraner eller ej, men skulle der være andre psykisk syge personer, der får tildelt en servicehund, så bør de også være omfattet af de bekendtgørelsesændringer, som ministeren lægger op til.

Kl. 15:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:57

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu tog jeg udgangspunkt i den konkrete sag, men det er da korrekt, at vi ligestiller mennesker med fysiske og psykiske handicap, uanset om de er krigsveteraner eller ej. Det er vigtigt at få fastslået.

Så vil jeg godt tilføje, når jeg nu har mulighed for det – jeg synes ikke, jeg vil svare på spørgsmålet en gang til – at jeg ikke mener, at man kan fastsætte fuldstændig konkrete og håndfaste regler om, hvilken træning hunden skal have. Det må afhænge af de konkrete behov hos den handicappede.

Der er i Danmark faktisk flere organisationer, der træner servicehunde, som er udvalgt til en bestemt handicapgruppe. Når træningen er gennemført, udstyres den handicappede med billedlegitimation for sig selv og for hunden også, så man kan genkende den, og eventuelt også et diplom som dokumentation for træningen. Det er bare for at sige, at der har været flere røster fremme, om man ikke kunne lave det ved visitering. Jeg tror, at det afgørende i virkeligheden er, at man får en hund, når man har et anerkendt handicap, og at man ikke skal fastsætte håndfaste regler, for der kan være flere forskellige muligheder, som vi medlemmer af Folketinget – hvor kloge vi end er – ikke kan forudse.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 15:58

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen jeg er da glad for, at ministeren gennemgår reglerne for servicehunde. Dem skrev jeg også i den mail, jeg sendte over til ministeriet den 8. oktober. Jeg håber bare, at de tilhørere, der har lyttet, så også er blevet klar over, hvad der findes af servicehundekoncepter osv.

Så vil jeg bare sige, at jeg jo synes, det er rart, at det er blevet løst, og jeg er også meget glad for ministerens tilsagn om, at det bliver ændret alle de steder i boliglovgivningen, hvor det måtte fremgå, at det kun er folk med fysisk funktionsnedsættelse, som har adgang til at blive boende.

Så jeg er godt tilfreds med den løsning, der nu er kommet, om end det da kunne have været rart, hvis den allerede havde været der den 8. oktober, da hele sagen startede.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 15:58

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, at fru Gitte Lillelund Bech godt ved, at når der kommer sådan en sag, skal man undersøge det ordentligt, for det ville være ringe, hvis man kom med en halv løsning og ikke havde fået alle lovformuleringer og bekendtgørelser med.

Jeg tror, at vi i dag skal glæde os over, at vi har haft en fælles interesse i det her. Jeg har faktisk skubbet på adskillige gange over for mit embedsværk for at høre, hvornår der kom noget, således at det kunne sikres, at der hurtigst muligt ville komme en løsning – og så på den konkrete sag – for jeg synes, den er et meget godt eksempel på det.

Jeg har ikke kendskab til andre sager om psykisk handicappede, men jeg er rigtig glad for, at vi nu har fået skabt en præcedens, som løfter den her opgave. Så i fællesskab har vi løftet den.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 421

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvilket signal mener ministeren det sender, når regeringens mandlige ministre ikke afholder barsel i minimum 3 måneder, sådan som regeringen ellers ønsker at alle øvrige danske fædre skal?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:59

Inger Støjberg (V):

Hvilket signal mener ministeren det sender, når regeringens mandlige ministre ikke afholder barsel i minimum 3 måneder, sådan som regeringen ellers ønsker at alle øvrige danske fædre skal?

Kl. 16:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:00

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Hvis jeg lige må starte med at redegøre for, hvad det er, regeringen ønsker, så fremgår det af regeringsgrundlaget, at vi ønsker at øremærke en del af barselsorloven til fædrene. Det gør vi ud fra et ønske om at styrke det nyfødte barns adgang til mor og far. Vi gør det, fordi mange danske fædre ønsker at gå på barsel og det derfor vil være naturligt, at en del af barselsorloven selvfølgelig går til mændene. Vi gør det selvfølgelig også ud fra et almindeligt ønske om at fremme ligestillingen mellem kønnene i Danmark.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:00

Inger Støjberg (V):

Det er jo selvfølgelig meget interessant at høre ministerens udlægning af det. Der ligger jo nogle noget mere harske udlægninger, kan man sige, fra ligestillingsministeren, hvori det siges meget klart. Men også fra ministerens egen partifælle hr. Rasmus Horn Langhoff, der jo bl.a. til Nordjyske Stiftstidende den 23. oktober sagde, har sagt, at det handler om øremærket barsel, og der er jo heller ikke på noget tidspunkt fra regeringens side lagt skjul på, at vi taler om 3 måneder. Men det er selvfølgelig meget interessant at høre ministerens udlægning af det her, det var bare ikke det, jeg spurgte om.

Det, jeg spurgte om, var, hvilket signal beskæftigelsesministeren mener det sender, når regeringens mandlige ministre *ikke* vil afholde

barsel i 3 måneder. Det har man ellers tudet alle andre danskeres ører fulde med at de skal gøre. Hvilke signaler sender det?

Kl. 16:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:01

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil gerne sige, at regeringen på intet tidspunkt har sendt det signal, at danske fædre skal gøre noget bestemt i forhold til deres børn. Det har vi i øvrigt heller ikke gjort, hvad angår de mødre i Danmark, der har små børn. Jeg tror, jeg lige skal rette, hvad der blev sagt, og sige, at det, der står i regeringsgrundlaget, er, at vi vil se på mulighederne for at øremærke op til 3 måneders barselsorlov. Det blev sagt lidt mere bestemt fra spørgerens side.

Jeg tror, at det, der er vigtigt i den her diskussion, er, at man ikke blive så forskrækket over, at både mænd og kvinder kan tage barselsorlov. Det er allerede udbredt i mange danske familier i dag. Vi kan se, at især inden for nogle områder tager mændene i stigende grad barselsorlov, og jeg tror ikke, man skal være så forskrækket over det, for der er mange mænd, der er glade for at gå på barselsorlov, ligesom der selvfølgelig er rigtig mange kvinder, der er glade for at gå på barselsorlov.

Jeg tror, det handler om, at både danske mænd og danske kvinder i modsætning til tidligere har et meget lige ønske om at være en integreret del af deres børns liv, og det kan selvfølgelig udforme sig på forskellige måder. Men jeg deler ikke forskrækkelsen over, at også mænd går på barselsorlov.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:03

Inger Støjberg (V):

Det her er jo ved at udvikle sig til et maratonløb i at tale udenom, vil jeg sige til ministeren. Jeg beder slet ikke om ministerens holdning til barselsorlov og mænd sådan helt generelt. Det, jeg beder ministeren om, er helt konsekvent og kort og godt at svare på: Hvilket signal synes ministeren det sender, når ministerens egne kollegaer ikke tager barselsorlov, samtidig med at man som regering tuder folks ører fulde med, at man vil øremærke en del af barselsorloven til alle andre? Hvilket signal sender det?

Nu behøver ministeren så ikke komme med en eller anden meget, meget lang sang om, at det er godt, at flere fædre tager barselsorlov, for det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Det er vi i Venstre sådan set enige i, men vi vil bare ikke tvinge nogen til at gøre det.

Det, der er forskellen på ministeren og mig, er, at ministeren vil tvinge mænd til at tage barselsorlov. Det vil jeg ikke, og det ønsker Venstre ikke at gøre. Men det er ene og alene signalet, det handler om. Man vil tvinge alle andre mænd til det, men ministerens egne mandlige kollegaer i regeringen vil ikke tage barselsorlov.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:04

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, jeg bliver nødt til at udfordre præmissen, for jeg har ikke noget ønske om at tvinge nogen på barselsorlov. Ifølge den gældende barselslovgivning er det sådan, at en kvinde har pligt til at være væk fra arbejdsmarkedet i en kort periode umiddelbart efter fødslen, og det følger i øvrigt EU-reglerne på området.

Derudover synes jeg, det er vigtigt, at vi har en barselslovgivning i Danmark, der er sådan indrettet, at familierne kan vælge at tage den barselsorlov, som de ønsker. Det ændrer selvfølgelig ikke noget ved, at der allerede i dag er uger, der er reserveret både til den ene og den anden, men vi ønsker altså at gå længere ad det spor.

Jeg har ikke forholdt mig til signalerne i ministres valg af barselsorlov, og jeg tror heller ikke – i modsætning til spørgeren – at man vælger sine barselsvilkår med det ønske at sende et signal. Men hvis det ønskes drøftet med de pågældende, så må man jo næsten spørge dem om det, for jeg kan ikke redegøre for, hvad der ligger til grund for mine kollegaers valg af barselsorlov.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:05

Inger Støjberg (V):

Jamen det er jo interessant. Ministeren sagde ordret, at der ikke er noget ønske om at tvinge nogen til at tage barselsorlov. Vil det sige, at den øremærkede barselsorlov, som der var lagt op til i regeringsgrundlaget, hermed er aflyst – ja eller nej?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det er en forkert præmis at sige, at det at indføre rettigheder for en gruppe er det samme som at tvinge dem. For det vil forhåbentlig aldrig blive sådan, at en mand eller en kvinde i Danmark tvinges til at holde orlov.

Det, man kan diskutere, er, hvad der eksempelvis kan udløse barselsdagpenge, og hvordan ugerne kan fordeles. Jeg er ikke tilhænger af, at man siger til danske mænd, at de skal gå på barsel i et bestemt antal uger, og det har jeg i øvrigt heller ikke hørt andre ytre ønske om.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Så er det fru Inger Støjberg for et nyt spørgsmål.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 422

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med videnskabsministeren, som har udtalt til Ekstra Bladet den 4. november i år, at »ministerhvervet er lidt specielt«, og at »man ansætter jo ikke lige sådan en barselsvikar«, og at dette derfor skulle være grunden til, at ministre ikke skal følge samme barselsregler som resten af befolkningen?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:06

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med videnskabsministeren, som har udtalt til Ekstra Bladet den 4. november i år, at »ministerhvervet er lidt specielt«, og at »man ansætter jo ikke lige sådan en barselsvikar«, og at dette derfor skulle være grunden til, at ministre ikke skal følge samme barselsregler som resten af befolkningen?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:06

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg vil gerne igen understrege, at den fleksibilitet, der er i de gældende barselsregler, er en fleksibilitet, der gælder alle, der er omfattet af dem. Det betyder, at det er familierne selv, der tilrettelægger deres barselsorlov, og det gælder for ministre lige så vel som for alle andre.

Regeringens holdning er selvfølgelig, at hvis de regler på et tidspunkt bliver lavet om, så vil alle jo også være omfattet af de regler, nøjagtig som det gælder i dag.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:07

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo i dag sådan, at barselsorloven er fleksibel. Men det, som regeringen lægger op til med øremærkningen, betyder jo, at det vil blive fleksibilitet med pisk. For vil man ikke rette sig efter det, som regeringen her har lagt op til, jamen så forsvinder den del af barselsorloven. Så det er altså fleksibelt på den måde, at hvis man ikke lige præcis danser efter regeringens pibe, så bliver pengene og barselsorloven bare taget fra familien. Altså, den form for fleksibilitet tror jeg de fleste vil sige nej tak til.

Men det, som jeg spurgte ministeren om, var jo, om man også kan forestille sig, at der kunne være andre typer job, der er så specielle, at man ikke kan finde nogen barselsvikar. For det er jo det, som videnskabsministeren siger, når han siger, at ministerhvervet er sådan lidt specielt, og at man jo ikke bare lige ansætter en barselsvikar. Kan ministeren komme i tanke om andre typer job, der er så specielle, at man ikke vil kunne finde en barselsvikar?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, hvis det her vedrører nogle udtalelser fra en anden minister, så synes jeg, at man skal rette spørgsmålet til vedkommende minister. Lad mig så bare understrege: Jeg synes ikke, der er nogen grund til at blande nogen pisk – hvad dette begreb så end måtte betyde – ind i barselsorloven. Jeg er meget, meget glad for, at vi i Danmark – i modsætning til mange andre lande – har gode barselsvilkår, og det synes jeg vi skal vedblive med at have. Den ro og den stabilitet, det giver, at man i Danmark kan være relativ lang tid væk fra arbejdsmarkedet efter en fødsel, er på mange måder noget, der er et enormt gode. Både for mændene, kvinderne og de små børn og jo dermed også for arbejdsmarkedet.

For det er klart, at hvis man holder en barsel, som familien er glad for – hvad enten det er manden eller kvinden, der holder denne barsel, eller hvordan man nu fordeler den imellem sig – så vil det være sådan, tror jeg, at man vil være en bedre arbejdskraft, når man vender tilbage til arbejdsmarkedet, end hvis man tvinges tilbage efter ganske kort tid.

Så jeg synes, der er grund til at prise sig lykkelig over de barselsregler, vi har. Det, vi har kig på, er så, om de kan moderniseres, og om de kan gøres endnu bedre.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:09

ind, eller de indtil videre fem mundtlige spørgsmål, som jeg har stillet. Så jeg vil sige, at det sidste her blot skal opfattes som en kommentar og ikke som et spørgsmål, for jeg forventer ikke noget som helst svar på baggrund af den attitude, ministeren har vist i dag.

Kl. 16:09

Kl. 16:12

Inger Støjberg (V):

Nu er det selvfølgelig ikke mig, der vurderer den slags, men jeg vil tro, at ministeren ikke bliver betragtet som den bedste kollega i ministerkollegiet. For ministeren er indtil videre løbet fra at forsvare to af sine kolleger, der har gjort det stik modsatte af, hvad regeringen ellers har lagt op til. Normalt forsøger man jo ellers kollegialt at forsvare hinanden. Det kan jeg forstå at ministeren ikke vil i dag. Det gælder både en socialdemokratisk minister og en radikal minister. Men den slags må man jo klare internt efterfølgende.

Når det er sagt, vil jeg jo gerne vide, hvad det er, der er så forskelligt ved at være videnskabsminister i forhold til at være sundhedsminister. For videnskabsministeren siger, at man ikke sådan lige kan ansætte en barselsvikar, så han kan tilsyneladende ikke gå på barsel. Men det kunne sundhedsministeren godt – i næsten 3 måneder. Sundhedsministeren var nemlig på barsel fra den 12. januar til den 10. april, altså tæt på 3 måneder.

Hvad er forskellen på de to ministerier? For jeg kan forstå, at det er så specielt et hverv at være lige præcis videnskabsminister, at man ikke kan gå på barsel, men hvis man er sundhedsminister, så kan man godt.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har det sådan, at barselsorloven er rigtig vigtig af mange grunde. Det er den af hensyn til det lille barn, det er den af hensyn til mænd, det er den af hensyn til kvinder, det er den af hensyn til den måde, sammenhængen mellem familie og arbejdsliv er på, og det er den af hensyn til ligestillingen og indsatsen for det.

Hvordan man i forhold til de nuværende regler ønsker at indrette sig, er der ikke nogen lovgivningsmæssige begrænsninger på andet end det, jeg allerede har redegjort for. Der er uger, der i dag reserveres moren, og der er uger, der i dag reserveres faren.

Hvordan man derudover indretter sig og fordeler ugerne, er ikke fastlagt i lovgivningen, og det gælder altså, hvad enten man er minister, elektriker, læge, portør eller taxachauffør eller tilhører alle mulige andre erhvervsgrupper.

Det, jeg kan redegøre for, er, hvordan lovgivningen er, og den giver altså muligheder for, at man sammensætter den barselsorlov, man mener er den rigtige. Det gælder for ministre som for alle andre.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:11

Inger Støjberg (V):

Nu har jeg jo spurgt ret tydeligt – synes jeg – til det signal, regeringen sender. Jeg mener, at det at sende signaler sådan set også er en del af det at være politiker. Og når regeringen nu er så forhippet på at gennemføre en tvungen barselsorlov, synes jeg sådan set, det er ret og rimeligt, at vi, der er imod en tvungen barselsorlov på op til 3 måneder – altså øremærket for mændene – spørger ind til de signaler, som regeringen sender.

Det har jo i dag ikke på nogen måde været muligt at få ministeren til at svare på hverken de to skriftlige spørgsmål, der er blevet sendt

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror i virkeligheden, der er blevet blotlagt en mere grundlæggende uenighed her, for jeg vil sige, at når voksne mennesker i Danmark drager nytte af barselsorloven, så håber jeg da, at det er ud fra et ønske om at være på barsel og ikke ud fra, hvilke signaler man måtte have behov for at udsende. Og det vil jeg faktisk lægge til grund og sige, at det er min forhåbning. Altså at man går på barselsorlov ud fra det behov og det ønske, man måtte have som familie, og ikke ud fra et ønske om at sende specifikke signaler, hvad de end måtte handle om. Men deri er der så måske en uenighed.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er fra fru Fatma Øktem, Venstre.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 425

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Agter ministeren at rette henvendelse til statsministeren med henblik på at sikre, at mandlige ministre også bliver omfattet af en fremtidig ordning om øremærket barsel i barselslovgivningen?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 16:13

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Spørgsmålet lyder således:

Agter ministeren at rette henvendelse til statsministeren med henblik på at sikre, at mandlige ministre også bliver omfattet af en fremtidig ordning om øremærket barsel i barselslovgivningen?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Som jeg lige har redegjort for, står der i vores regeringsgrundlag, at vi ønsker at modernisere de nuværende regler for barselsorloven, og det gør vi med det klare udgangspunkt, at det er rigtig vigtigt for danske familier, at der er en god barselsorlov i Danmark.

Jeg tror, at alle os, der har benyttet os af den, sætter meget, meget stor pris derpå, og sådan skal det også vedblive med at være i fremtiden. Det eventuelt at øremærke en del af barselsorloven yderligere end det, der allerede gælder i dag – der er jo en øremærkning i barselsorloven i dag – synes vi er noget, der kræver en meget grundig overvejelse.

Derfor nedsættes der et udvalg, der skal se på bl.a. sammenhængen mellem overenskomsterne og barselsorloven. På baggrund af det tager regeringen stilling til, hvordan den fremtidige barselslovgivning skal se ud.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:14

Men hvis man har en særlig interesse i at høre, hvordan det er i forhold til ministrenes barselsforhold, så bør spørgsmålet rettes til statsministeren.

Kl. 16:17

Kl. 16:14

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg kan forstå, at ministeren sætter lighed mellem modernisering og tvang, for når man går ind og piller ved noget, der netop er så fleksibelt, at familierne selv kan vælge, og gør det til en indirekte tvang for fædrene, så er det lidt sjovt, at ministeren i dag kalder det for modernisering.

Når jeg stiller det her spørgsmål til ministeren, er det, fordi jeg også har stillet statsministeren et spørgsmål i januar måned, hvor jeg spurgte, om man ville efterleve, at mandlige ministre allerede nu kan tage øremærket barsel.

Jeg fik det svar fra statsministeren, at barselslovgivningen ikke gælder ministre, da ministre ikke er lønmodtagere i barselslovgivningens forstand, og at regeringen ikke har fastlagt nogen særlige retningslinjer for ministres barsel.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren i dag, om ministeren vil bede udvalget om at arbejde med retningslinjer, der gør, at det, man kræver af danskerne, også er noget, man kræver af ministrene. Vil ministeren tage det med i overvejelserne om det arbejde, der skal laves i det udvalg, ministeren lige har nævnt er nedsat?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, der kan være behov for at understrege, at den ressortmæssigt ansvarlige minister for ministres brug af barsel er statsministeren. Så spørgsmål, der relaterer sig til det, bør rettes til statsministeren.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:16

Fatma Øktem (V):

Jamen så vil jeg stille det samme spørgsmål til ministeren: Vil beskæftigelsesministeren bede det udvalg – som ministeren oplyste er blevet nedsat, og som skal kigge på ændringerne i den nuværende barselsordning – om at komme med nogle retningslinjer, der også kommer til at handle om de mandlige ministre?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det er jo et spørgsmål, jeg allerede har svaret på. Altså, som reglerne er i dag, fastsættes ministres brug af barsel via statsministeren. For ministre betragtes ikke, som spørgeren også lige har redegjort for, som lønmodtagere i almindelig forstand, og derfor er de ikke omfattet af den almindelige lovgivning på området.

Hvad angår det udvalgsarbejde, der er ved at blive igangsat Beskæftigelsesministeriets regi, er det sådan, at man vil kigge på de barselsregler, der gælder for lønmodtagerne i bred forstand. Ministre er dermed ikke omfattet af det.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 16:17

Fatma Øktem (V):

Det er sidste spørgsmål, ikke?

Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi ministeren også tidligere – jeg sad lige og hørte sidste spørgers spørgsmål og ministerens svar – kom ind på, hvorfor en øremærkning af barsel kunne være godt, og det handlede om ligestilling og om barnet.

Jeg har også læst flere artikler, hvor ministeren gentagne gange nævner, at det er godt for barnet at være sammen med faderen, og at det handler om ligestilling i hjemmet og på arbejdsmarkedet. Det undrer mig lidt, at man så ikke vil rette en henvendelse for at sikre, at ministrenes børn også kan få lov til at være sammen med deres far, at ministrenes kærester og koner også kan få den ligestilling i hjemmet og på arbejdsmarkedet.

Så nu spørger jeg igen: Hvis man absolut vil lave den ændring med øremærket barsel, som man jo gerne vil, agter ministeren så at henvende sig til statsministeren, så det bliver sikret, at det også kommer til at gælde ministrene? For der er vel også noget signalværdi i, at det, man kræver af danskerne, også er noget, man selv lever op til.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Den sidste besvarelse fra ministeren.

Kl. 16:18

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg tror, det kan være vigtigt at sige, at det ønske, danske mænd og kvinder, i hvert fald for langt hovedpartens vedkommende, med rette har om at indgå i ligestillede forhold – herunder familiære relationer – hvor begge parter kan opnå en nær tilknytning til barnet, jo ikke er noget, der kun hænger sammen med forholdene omkring barsel. Det er noget, der relaterer sig til mange andre spørgsmål.

Afholdelse af barselsorloven og indholdet af barselsorloven er selvfølgelig en central del af vores familie- og arbejdsmarkedspolitik, men der er nu altså også mange andre elementer, der er lige så afgørende.

Igen vil jeg sige, at hvis det er spørgsmål, der relaterer sig til regler for ministres barsel, så er det statsministeren, der er den ressortmæssigt ansvarlige minister. Det, jeg som beskæftigelsesminister har ansvaret for, er lovgivningen vedrørende det danske arbejdsmarked i det hele taget, og der er ministrene faktisk ikke omfattet.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til forsvarsministeren, men han er ikke til stede, så vi udsætter mødet i 5 minutter.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 437

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Anerkender ministeren, at østarbejdere og andre udenlandske arbejdstagere bidrager positivt til væksten og velstanden i Danmark? (Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til næste spørgetid onsdag den 21. november 2012).

Kl. 16:19

Spm. nr. S 407

20) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at det skaber mere eller mindre lighed og sundhed for patienterne at fjerne tilskuddet til forebyggende tandbehandling? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Mødet er udsat. (Kl. 16:19).

Kl. 16:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er genoptaget.

Vi har nu forsvarsministeren i salen. Og det er fru Pernille Skipper, der stiller et spørgsmål til forsvarsministeren.

Kl. 16:23

Spm. nr. S 378

21) Til forsvarsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen ikke er af den opfattelse, at den danske stat burde have benyttet de eksisterende muligheder for at fravige kravet om sikkerhedsstillelse og muligheden for ikke at nedlægge påstand om forældelse i forbindelse med 11 irakeres civile søgsmål mod den danske stat?

Skriftlig begrundelse

Under henvisning til ministerens udtalelser om, at domstolene bør afgøre sagen om 11 irakeres civile søgsmål mod den danske stat, jf. artiklen »Forsvarsminister: Intet forlig om Irak-overgreb«, bedes ministeren redegøre for, hvordan ministeren mener, at det skal kunne lade sig gøre, at »få afklaret om danske soldater har gjort noget ansvarspådragende«, hvis der statueres forældelse i sagen, samt om ministeren set i lyset af, at en kendelse om forældelse ikke vil frembringe »den juridiske vurdering« i sagen, vil genoverveje sin beslutning om, at man ikke skal benytte muligheden for at undlade at nedlægge påstand om forældelse i sagen.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:23

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen ikke er af den opfattelse, at den danske stat burde have benyttet de eksisterende muligheder for at fravige kravet om sikkerhedsstillelse og muligheden for ikke at nedlægge påstand om forældelse i forbindelse med 11 irakeres civile søgsmål mod den danske stat?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren.

Kl. 16:23

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Lad mig indledningsvis starte med at beklage over for spørgeren og Tinget, at jeg blev forsinket. Det kom simpelt hen bag på mig, at det gik så hurtigt. Så er den undskyldning givet først.

Spørgsmålet ligner jo til forveksling det skriftlige spørgsmål, som jeg besvarede den 2. november, og derfor kan jeg sådan grundlæggende henvise til indholdet i min besvarelse.

I forhold til den retssag, som har givet anledning til fru Pernille Skippers spørgsmål, kan jeg oplyse, at der er tale om et civilt erstatningssøgsmål mod staten. Det centrale spørgsmål er, hvorvidt staten er erstatningsansvarlig i forhold til sagsøger.

Civile søgsmål følger reglerne i den civile retspleje. Spørgsmålet om forældelse er en del af dansk ret, og spørgsmålet hører derfor også med i den anlagte sag.

Når det er sagt, skal der jo ingen tvivl være om, at regeringen lægger vægt på, at Danmark og danske styrker i forbindelse med deltagelse i internationale operationer overholder vores folkeretlige forpligtelser. Det gælder selvsagt også engagementet i Irak og vores nuværende engagement i Afghanistan.

Det er netop derfor, at regeringen jo har taget initiativ til at få nedsat en undersøgelseskommission, som blev nedsat af justitsministeren den 7. november.

Det fremgår klart af kommissoriet for undersøgelseskommissionen, at Kommissionen skal undersøge og redegøre for, om de folkeretlige forpligtelser, som påhviler Danmark, er blevet overholdt i forbindelse med tilbageholdelsen af personer under den danske krigsdeltagelse i Irak og i Afghanistan.

Jeg har fuld tillid til, at undersøgelseskommissionen inden for kommissoriets rammer vil have mulighed for at undersøge alle aspekter af Danmarks overholdelse af folkeretlige forpligtelser også i relation til »Operation Green Desert«. Og på den baggrund har jeg heller ikke i den konkrete sag betænkeligheder ved, at den normale praksis i forhold til civile erstatningssager anlagt mod staten – herunder at gøre forældelse gældende – opretholdes.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:25

Pernille Skipper (EL):

Tak til ministeren for svaret. Det er fuldstændig rigtigt, at det er en del af den civile retspleje, at man kan nedlægge påstand om forældelse. Man kan også lade være – det er også rigtigt. Og det er ministeren, der beslutter, om kammeradvokaten i det her tilfælde skal nedlægge sådan en påstand eller ej.

Det er også en del af den civile retspleje, at man kan indgå forlig. Og i den sag, som vi taler om her, har sagsøger faktisk tilbudt at indgå forlig. Ministeren har i den forbindelse udtalt, at han ikke mener, at man skulle gøre det fra den danske stats side, fordi – og jeg citerer – det så ikke ville kunne lade sig gøre at få afklaret, om danske soldater har gjort noget ansvarspådragende.

Jeg kan forstå, at det ligger ministeren på sinde, at vi får en sådan afklaring, altså at vi får en juridisk afklaring – en materiel afklaring – på, om der er nogen, der har handlet ansvarspådragende. Derfor ønsker ministeren *ikke*, at der skal indgås forlig.

Så har jeg bare ekstremt svært at forstå, hvordan ministeren så forestiller sig, at man skal kunne få den afklaring, som ministeren ønsker. Hvis retten følger kammeradvokatens påstand om forældelse, vil det jo netop være udelukket.

Er det så ikke ministerens egen argumentation, der fører til, at man burde undlade at nedlægge den her påstand om forældelse?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren.

Kl. 16:27

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak. Nej, det er det jo ikke, for ønsket om en åben og retlig vurdering af sagen er jo – i den karakter, det har her, nemlig et erstatningssøgsmål – en opgørelse af, om de betingelser, der er, for at man er erstatningsansvarlig, er til stede. Noget af det er f.eks., om der er handlet ansvarspådragende. Noget andet er, om der er årsagssammenhæng, om der er adækvans osv., og en af tingene er selvfølgelig

også – sådan som Tinget her har besluttet – at kravene ikke er forældede.

Derfor får vi – når retssystemet vurderer det på den måde, som der er lagt op til – en åben og retlig vurdering af, om danske soldater, den danske stat, har handlet ansvarspådragende og på en måde, så der skal betales erstatning i sagen.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:27

Pernille Skipper (EL):

Jeg har svært ved at forstå det, for når ministeren udtaler sig om ikke at ville indgå et forlig – og vi kan vel være enige om, at det at indgå forlig er et meget sædvanligt udfald af en civil retssag i Danmark – forstår jeg det sådan, at ministeren dermed siger, at det er vigtigt, at vi får afklaret, hvorvidt der er nogen, der har handlet ansvarspådragende.

Vi kan vel være enige om, at vurderingen af, om der er tale om forældelse, er en vurdering, som retten foretager, inden den går i gang med at vurdere, om der er nogen, der har handlet ansvarspådragende. Hvis man statuerer forældelse, er der slet ikke nogen grund til at vurdere, om der er nogen, der skulle have handlet ansvarspådragende.

Så jeg har meget svært ved at forstå, at ministeren – med øje for det principielle i denne sag – ikke vil undlade at nedlægge påstand om forældelse, så vi netop kan få den afklaring.

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren svarer på, om det ikke er principielt vigtigt at få en sådan afklaring.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:29

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jo, og det er også derfor, at det at indgå et forlig i dølgsmål ville betyde, at man sad tilbage med spørgsmålet, om der så retlig set var det erstatningsansvar, eller om der ikke retlig set var det erstatningsansvar.

Nu træffer domstolen sin afgørelse med den fine balance mellem sagsøger og sagsøgte, som er bygget ind i vores retssystem, og der tages de forskellige skridt, som skal tages for at vurdere det her. På den måde sikres retfærdigheden, og på den måde får vi den ønskede afgørelse.

Med hensyn til spørgsmålet om, om man ikke kan forestille sig, at der er elementer, der ikke kommer frem, når der nu bliver gjort forældelse gældende i en sag om erstatning, er det selvfølgelig sådan, at det ville være tilfældet, hvis der ikke var andre undersøgelsesveje. Men

vi har jo nedsat Irak- og Afghanistankommissionen. Auditørerne er i gang med at vurdere sagen, og forsvarschefen er i gang med at iværksætte en undersøgelse, så vi får jo også alle de andre elementer afdækket.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 16:30

Pernille Skipper (EL):

Ministeren bliver ved med at sige, at det her civile søgsmål handler om at få en vurdering af, om nogen kan pålægges et erstatningsansvar.

Det er fuldstændig rigtigt, men det er jo ikke det, ministeren siger som baggrund for at afvise et forlig. Det, ministeren siger, er ikke, at det er vigtigt at få afklaret, om der foreligger et erstatningsansvar. Det, ministeren siger, er, at det er vigtigt at få afklaret, om der er nogen, der har handlet ansvarspådragende. Det at få afklaret et erstatningsansvar indebærer jo ikke nødvendigvis, at man får vurderingen af, om nogen har handlet ansvarspådragende. Tværtimod kan der netop blive statueret forældelse, og så vil man aldrig komme til den vurdering.

Jeg vil egentlig gerne have, at ministeren svarer klart på, at det altså er muligt, at vi slet ikke kommer til den vurdering. Og så jeg vil høre, om jeg skal forstå ministeren sådan, at ministeren ville have undladt at nedlægge den påstand, hvis der altså ikke havde været andre undersøgelsesveje.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Forsvarsministeren.

Kl. 16:31

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Regeringen har en interesse i, at spørgsmål om Irakkrigen bliver undersøgt. Derfor er der også nedsat den Irak- og Afghanistankommission, som vi snakkede om før. Det, der bare er sagen, er, at der her er rejst et civilretligt erstatningssøgsmål mod den danske stat; mod den involvering, vores soldater har haft i Irakkrigen, og alle de elementer vil i øvrigt også blive afdækket.

Men for så vidt angår sagen, er det jo en åben og retlig vurdering, der sker, også når man forholder sig til, om der er sket forældelse eller ej. Der er den åbne og retlige vurdering af, om der så skal betales erstatning, altså om der er gjort noget, som betinger, at der skal betales erstatning her.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgsmålet er færdigt.

De to næste spørgsmål er overgået til skriftlig besvarelse, da spørgeren er blevet syg.

Det er derfor spørgsmål 24, og det er til ministeren for ligestilling og kirke fra hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:32

Spm. nr. S 423

22) Til europaministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Er det ministerens vurdering, at han er lykkedes med at give øget vægt til de vækst- og beskæftigelsesorienterede politikker i EU's flerårige budget?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:32

Spm. nr. S 424

23) Til europaministeren af:

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Mener ministeren, at det ultimative danske rabatkrav, og herunder statsministerens vetotrussel, fremmer regeringens andre prioriteter i forhandlingerne om EU's flerårige finansielle rammer (MFF), deriblandt de vækstfremmende elementer i kategori 1A?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:32

Spm. nr. S 436

24) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danskerne frit kan fejre den kristne jul i kvarterer som Egedalsvænge uden at blive diskrimineret og undertrykt, jf. § 67 i grundloven om religionsfrihed?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 16:32

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Jeg skal spørge ministeren: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danskerne frit kan fejre den kristne jul i kvarterer som Egedalsvænge uden at blive diskrimineret og undertrykt, jævnfør § 67 i grundloven om religionsfrihed?

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 16:32

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for ordet, og tak for spørgsmålet. Jeg bliver indledningsvis nødsaget til at nævne, at spørgsmålet efter min mening er en lille smule irrelevant i forhold til den sag, der har været diskuteret i pressen de sidste dage, og som har omhandlet et juletræ eller mangel på samme.

Spørgeren henviser så i samme omgang til grundlovens § 67, og jeg vil derfor understrege, at regeringen ikke finder, at den konkrete sag rejser spørgsmål i forhold til grundlovsbestemmelsen om religionsfrihed.

Spørgsmålet om beboerdemokrati i den almene sektor hører til under min kollega, ministeren for by, bolig og landdistrikter, og jeg har derfor kun et sporadisk kendskab til sagen fra omtalen i diverse medier.

Men jeg kan da fuldt ud tilslutte mig de udtalelser, som ministeren for by, bolig og landdistrikter er kommet med, og jeg vil da i den forbindelse særligt fremhæve, at afdelingsbestyrelsen efter den lovgivning, der gælder for den almene boligsektor, er i sin fulde ret til ved flertalsafgørelser at beslutte, at der i år ikke skal indkøbes et juletræ til foreningen. Sådan er det jo med demokratiet, hvad enten man kan lide det eller ej.

Men jeg vil også ligesom min kollega sende en klar opfordring til, at afdelingsbestyrelsen genovervejer beslutningen for at tage hensyn til de beboere, der ønsker et juletræ. Det er efter min mening en del af det at være med i et demokrati, at man selvfølgelig også tager hensyn til mindretallet.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 16:34

Christian Langballe (DF):

Jeg takker for svaret, som måske nok ikke var noget svar. Jeg mener faktisk, at det, der foregår, er uhyggeligt. Jeg er faktisk også rystet over det, idet det for mig er et klart tegn på, at shariaen har sat sig igennem ude i det boligkvarter, hvor der altså er nogle muslimer, der ikke vil have, at der bliver fejret jul. Vi har også diskuteret det, i lyset af at eidfesten virkelig blev fejret med bulder og brag i Danmarks Radio. Det var vi nogle stykker, der var temmelig kritiske over for.

Der synes jeg så bare at den tolerance og respekt, som man der viste over for muslimerne i Danmark, bliver betalt tilbage af nogle radikale muslimer, der åbenbart mener, at det er en krænkelse af deres tro, at der står et juletræ i Egedalsvænge.

Jeg synes, det er meget uhyggeligt, og jeg synes, at regeringen skulle komme op i gear og tage stilling til, hvad det faktisk er, der foregår, for det er slet ikke en ubetydelig sag. Vi lever jo i et kristent

land, og regeringen er ligesom vi politikere forpligtet på grundlovens § 4, ifølge hvilken staten skal understøtte den evangelisk-lutherske tro og den evangelisk-lutherske kirke og har en særlig forpligtelse over for det trossamfund – en særlig forpligtelse.

Der vil jeg mene at regeringen i hvert fald skulle tage at komme op i omdrejninger med hensyn til at sikre, at de folk, der bor derude, faktisk kan få lov til at fejre jul. Det synes jeg man skylder dem, og jeg synes ikke, at man kan leve med, at der er nogle muslimer i det kvarter, som simpelt hen bare vil have julen udryddet. Havde man sagt det for 10 år siden, ville folk have grint ad en og tænkt, at det da var helt far out, og at det aldrig ville komme til at ske i Danmark. Men det er faktisk det, der sker nu.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 16:36

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er jo to forskellige ting. Den ene er, om man vil have julen udryddet, og den anden er, at man bruger de demokratiske kanaler til ikke at ville have et juletræ.

Ordføreren siger også i samme moment, at det er radikale muslimer. Jeg ved det ikke, jeg kender dem ikke, og jeg ved ikke, om de er radikale eller ikke radikale, eller hvor ekstreme de er. Men jeg ved da, at hvis man er meget, meget radikal og ekstremistisk og samtidig blander det sammen med sharia, er det ikke ligefrem demokratiet, man er tilhænger af. De mennesker derude er åbenbart tilhængere af det beboerdemokrati, der nu måtte være.

Jeg er også rigtig ked af det resultat, der er kommet ud af det. Jeg synes også helt klart, at man – og i særdeleshed i den sag – bør tage hensyn til mindretallet. Det ville være klædeligt, men det har man valgt ikke at gøre.

Med hensyn til grundlovens § 67 har den jo følgende ordlyd:

»Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.«

Anvendelsesområdet for § 67 er gudsdyrkelsen. Altså bestemmelsen omfatter først og fremmest de egentlige ritualer og kultiske handlinger såsom forkyndelse, bøn, gudstjeneste, dåb m.v. Så hvis jeg skal svare helt konkret på det, spørgeren spørger til vedrørende grundlovens § 67, vil jeg sige, at vi snakker om to forskellige ting. Grundlovens § 67 ... (*Tredje næstformand* (Marianne Jelved): Svartiden er udløbet). Jeg prøver at svare i næste omgang.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 16:38

Christian Langballe (DF):

Altså, nu er den sag ude i Egedalsvænge jo ikke en enkeltstående sag. Jeg ved ikke, om ministeren ved det, men i Bruxelles, hvor der er 25,5 pct. muslimer – det er i hvert fald et tal, jeg har hørt – har man jo lige afskaffet det store juletræ, der pryder byen, fordi man mener, at det krænker muslimernes religiøse følelser. Så derfor bliver der ikke noget juletræ næste år. I Birmingham skete det for en hel del år siden.

Jeg synes, at det er en uhyggelig tendens, og jeg stiller simpelt hen det spørgsmål: Kan det virkelig passe, at der i Danmark, som er et kristent land, altså er folk, der ikke kan få lov til at fejre deres jul, sådan som de har lyst til, fordi der sidder nogle, som ikke vil have et juletræ og heller ikke vil have det doneret? De vil slet ikke have med julen at gøre. Kan det virkelig passe, at det er Danmark?

Jeg er bare så forundret over det, og jeg synes, at det er rystende, at bl.a. kulturministeren siger, at det er en naturlig udvikling. Vel er det da ej.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ministeren.

Kl. 16:39

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu spørger ordføreren jo direkte til § 67, og det var faktisk det, jeg prøvede at svare på. Jeg sagde også i min indledende tale, at regeringen ikke finder, at den konkrete sag rejser spørgsmål i forhold til grundlovsbestemmelsen om religionsfrihed. Sådan er det. Der må vi lige skille tingene lidt ad. Men jeg tror, at jeg er lige så ked som ordføreren af, at man i den situation ikke har kunnet enes om at få det juletræ.

Vi har jo respekt for beboerdemokratiet, selvfølgelig har vi det, og det hverken kan eller vil jeg blande mig i. Så det eneste, jeg kan sige, er, at jeg da ville ønske, at man ville genoverveje sagen netop for at tage hensyn til det mindretal, der er ude i boligblokkene, så de netop kan få det juletræ, som de selvfølgelig gerne vil have.

Det håb har jeg stadig, og der er jeg også fuldstændig enig med min ministerkollega, som har sagt fuldstændig det samme, som jeg sagde i min indledende tale. Både han og jeg vil opfordre dem til at genoverveje deres afgørelse.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 16:40

Christian Langballe (DF):

Jeg er i hvert fald bare interesseret i at vide, hvilke svar man egentlig har tænkt sig at give de mennesker derude, for hvis man forholder sig lige så vattet, som man har gjort indtil nu, så underkender man alvoren i problemstillingen. Det drejer sig jo om, at shariaen er ved at sætte sig igennem i sådan nogle kvarterer i Danmark.

Så mener jeg bare, at folk i Danmark har krav på et svar på, hvad man kan gøre, for at det sikres, at der kan fejres en kristen jul, som det sig hør og bør i Danmark. De muslimer, som lever derude, har jo også nydt godt af religionsfriheden og den tolerance, som det danske samfund viser.

Så jeg må sige, at jeg bare er rystet over, at det her finder sted, og det er for mig i hvert fald en klar indikation på, at islam ikke er fredens og tolerancens religion, sådan som bl.a. Poul Nyrup Rasmussen har påstået.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 16:42

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er jo ikke det, jeg skal forholde mig til. Jeg har en del gange prøvet at forholde mig til det spørgsmål, som ordføreren netop har stillet mig. Men jeg vil da sige, at de almene boligselskaber og sektoren er organiseret sådan, at det er kommunalbestyrelsen, der fører tilsyn med boligselskaberne og boligsektoren derude. Det er altså ikke Folketinget, der gør det.

Virkeligheden er jo også, at spørgeren vil have, at jeg skal forholde mig til et spørgsmål om et juletræ, men spørger om noget andet, og jeg svarer på det, som ordføreren rent faktisk spørger mig om.

Når det er sagt – og jeg har også sagt det et par gange – håber jeg da, at de vil genoverveje deres beslutning, for jeg mener helt oprig-

tigt, at vi på den ene side selvfølgelig skal have respekt for det lokale demokrati, for beboerdemokratiet, og så fremdeles, men at vi på den anden side også altid skal vise hensyn til mindretallet.

Derfor kan jeg igen kun opfordre dem til at genoverveje deres afgørelse, så julefreden kan sænke sig derude.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmål nr. 24 er færdigt. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Vi går til spørgsmål nr. 25, som også er til ministeren for ligestilling og kirke af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 438

25) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at stiftsråd og provstiudvalg skal kunne lukke kirker hen over hovedet på de enkelte menighedsråd, sådan som det er blevet foreslået?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 16:43

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at stiftsråd og provstiudvalg skal kunne lukke kirker hen over hovedet på de enkelte menighedsråd, sådan som det er blevet foreslået?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:43

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak, formand. Nu siger ordføreren ikke lige helt præcist, hvor det er blevet foreslået, men siger bare: »sådan som det er blevet foreslået.« Men jeg går ud fra, at spørgeren tænker på den debat om kirkelukninger, der for tiden foregår i København, og der kan jeg oplyse, at den proces er blevet indledt for adskillige år siden, altså før jeg blev minister.

Grunden til, at jeg lige har brug for at understrege det, er, at sidste gang vi talte om det her i salen, gjorde ordføreren i sin vildfarelse mig ansvarlig for – og nu citerer jeg – massakren på de københavnske folkekirker og mente, at jeg stod bag lukningen af de 16 københavnske kirker. Men lad mig lige understrege en gang til, at det er en proces, som blev indledt, adskillige år før jeg blev minister.

Når det er sagt, så er det sådan, at udspillet fra stiftet er i høring hos de berørte menighedsråd frem til januar 2013, og processen foregår således ved inddragelse af de lokale menighedsråd. I øvrigt kan jeg også henviser til, at nedlæggelse af kirker sker ved kongelig resolution. Hvis en kirke skal lukkes helt, forudsætter det altså, at ministeren godkender det og sender indstillingen til dronningen. Men der er ingen regler om, hvem der ellers skal indstille eller godkende, at en kirke skal lukkes.

I løbet af de seneste 40 år er der kun lukket 4 kirker. Det er i alle tilfælde sket efter ønske netop fra menighedsrådet og med opbakning fra biskoppen. En beslutning om at lukke en kirke bør træffes på grundlag af en samlet vurdering af de befolkningsmæssige, kirkelige og økonomiske forhold omkring kirken.

Derfor bør lukningen af en kirke kun ske efter grundige drøftelser, der både inddrager menighedsråd, provstiudvalg og biskop.

Den aktuelle debat om lukning af kirker tyder på, at det vil være godt at få et lidt mere detaljeret regelsæt omkring processen, men det

må i så fald komme som et resultat af udvalgsarbejdet omkring en mere sammenhængende støttestruktur, hvor man bl.a. skal se på stiftsrådets rolle og opgaver.

Det vil jeg selvfølgelig ikke forgrube mig på med en firkantet melding om, hvad der skal ske og hvem der bør have ansvaret. Det tror jeg et eller andet sted også at ordføreren har stor forståelse for, for hvis jeg gjorde det, ville jeg også utidigt blande mig i et arbejde, som vi i øvrigt sammen har sat i gang.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 16:46

Christian Langballe (DF):

Altså, når kirkeministeren siger, at der inden for de sidste 40 år kun er lukket 4 kirker – jeg tror, det var det, kirkeministeren sagde – så lyder det nærmest som et mål i sig selv, at der nu skal lukkes kirker. Jeg synes måske, det er en lidt mærkelig tilgang til det.

Jeg vil sige, at jeg ikke deler ministerens holdning om, at der ikke er nogen klar lovgivning om det. Altså, folkekirken hviler på sædvaner, og det er jo helt klart, at i de sogne, hvor der er blevet lukket kirker, har det selvfølgelig været på opfordring fra det lokale sogn selv, hvor man så i samråd med biskoppen har overvejet situationen og diskuteret det. Det er jo sådan set klart nok, og det er sådan set det, jeg taler for.

Jeg synes også, at der er en mærkelig præmis i at sige, at fordi der ikke er blevet lukket kirker, må vi nu i gang med at få lukket nogle kirker, som om der slet ikke er sket noget, hvad angår folkekirken. Jeg vil godt lige minde om, at der jo i dag både er 5-, 4- og 3-sogns-pastorater, hvor der engang var 1-sogns-pastorater, så der er jo sket sammenlægninger, sådan at man anvender kirkerne efter behov. Så det passer jo ikke, når det bliver fremstillet, som om der overhovedet ikke er sket noget. Det passer overhovedet ikke. Selvfølgelig er der det.

Jeg mener faktisk ikke, at det i sig selv er noget mål at lukke kirker, og det kan da slet ikke være kirkeministerens mål. Det, at der ligger nogle kirker, også i København, betyder jo, at folk kan komme et sted hen og fejre gudstjeneste. Jeg mener da, at det er meget afgørende i et kristent land som Danmark, at den mulighed er der.

Så jeg må sige, at jeg har kirkeministeren lidt mistænkt for, at det så at sige skal være et mål i sig selv at få lukket kirker. Sådan lød det i hvert fald.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 16:48

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tænk, at man får skudt så meget i skoene ud fra ingenting. Som en ganske almindelig servicemeddelelse for at gøre ordføreren glad og for den gode stemnings skyld siger jeg blot, hvor mange kirker der sådan rent historisk er blevet lukket. At det så bliver tolket, som at det skulle være et mål i sig selv – at det skulle være mit mål – er simpelt hen ikke til at fatte.

Det er jo også lige præcis derfor, jeg tog det her citat med, for det var fuldstændig den samme omgang, man kunne høre sidste gang, vi talte om det her. Til trods for at den her proces blev startet, længe før jeg blev kirkeminister, skulle jeg – og jeg citerer igen – være ansvarlig for massakren på de københavnske folkekirker. Det skulle altså være mig, der stod bag lukningen af de 16 københavnske kirker. Helt ærligt, det er altså ikke til at holde ud.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 16:49

Christian Langballe (DF):

Jeg indrømmer, at selve den formulering, der lige blev læst op, måske var lige lovlig vidtløftig. Det indrømmer jeg. I kampens hede kom jeg nok til sådan lige at give den lidt for meget, pumpe den lidt for hårdt.

Men jeg vil stadig væk sige, at man jo er ansvarlig, hvis man går ud og siger noget. Jeg mener, at man som kirkeminister jo også har en pligt til at beskytte sognene.

Det, jeg savner, er sådan set et ganske enkelt og klart svar på, hvem der er ansvarlig. Hvad mener kirkeministeren? Hvem er ansvarlig for lukning af sogne?

Jeg går ud fra, at folkekirken er et græsrodsdemokrati, hvor det så at sige styres nedefra. Man er ansvarlig for sin sognekirke, og hvis der er en kirke, der skal lukkes, er det selvfølgelig menighedsrådet selv, der gør det. Det synes jeg er meget naturligt.

Man så kommer der sådan en topstyring ind, hvor man siger: Jamen det kan godt være, det skal overgives til provstiudvalgene eller stiftsrådene at lukke kirker. Og så mener jeg altså bare, at det ikke er i tråd med det der velordnede anarki, som man har kaldt folkekirken. Det græsrodsdemokrati, der bare er begyndt i sognet, og hvor sognet er omdrejningspunktet.

Det er det, jeg spørger om, for jeg frygter virkelig, at der kommer en topstyring af folkekirken, hvor der så kommer nogle råd, der skal have kompetence til at træffe beslutning om at lukke kirker hen over hovedet på de enkelte sogne. Det vil jeg meget nødtigt have.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 16:51

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Altså, det der med, at tingene løber af med os, er åbenbart noget, der ofte sker for ordføreren, for det er lige sket igen: Jeg har ikke sagt, at det skal være stiftsrådene. Jeg har ikke sagt, at det skal være de forskellige provstiudvalg, der skal have kompetence til det. Det har jeg ikke sagt. (*Christian Langballe (DF)*: Jeg spørger om holdningen til det). Det kommer.

Det er fuldstændig rigtigt, at det jo er et græsrodsdemokrati, og jeg sagde i min indledende tale, at der, hvor man har gjort det, har man jo netop også gjort det i samarbejde med de enkelte menighedsråd. Det var årsagen til, at jeg sagde det.

Lad mig lige læse op, hvad man gør i København: Der siger man jo netop, at det er afgørende, at menighedsrådene får god tid til at forholde sig til det. Det er jo da netop at række hånden ud til menighedsrådene og netop have respekt for det græsrodsdemokrati, som oppe i ordførerens hoved åbenbart ikke eksisterer, fordi der er nogle, der har sagt, at det skal ske på et andet niveau.

Det kan godt være, at ordføreren tager afsæt i betænkning 1527 om provstiudvalg osv., men netop når det drejer sig om det at tage en kirke ud af drift, har vi jo i fællesskab nedsat et udvalg, som skal kigge på det, og spørgeren har været med til at bestemme, hvem der skal sidde i det udvalg, og der er også lavet et kommissorium, hvor spørgeren har været med til at bestemme, hvad der skal stå i det. Der skal man netop kigge på det her.

At man lige pludselig begynde at hidse sig op og begynder at se spøgelse, forstår jeg ærlig talt ikke.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 16:52 julen i et bestemt boligområde, fastholder ministeren, at danske traditioner, herunder julen, er til forhandling, og hvilke grupper og personer mener ministeren at danskerne skal forhandle med? (Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:52

Christian Langballe (DF):

Jeg vil gerne have, at kirkeministeren lader være med at fordreje mine ord. Jeg har stillet et spørgsmål til kirkeministeren, og det er ganske enkelt, hvad kirkeministerens holdning er. Nu havde kirkeministeren så en mulighed for at forklare, hvilken holdning han har. Det var en mulighed, som jeg lagde op til: Hvad er kirkeministerens holdning til det?

Så begynder kirkeministeren at sige, at jeg pådutter ministeren noget. Jeg prøver faktisk at høre, hvad det er, kirkeministeren mener. Så kunne det være, at kirkeministeren måske kunne svare på, hvad kirkeministerens holdning er, og ikke tale om, hvad der ligger i udvalget, for det arbejder indtil sommerferien næste år. Altså: Hvad er kirkeministerens holdning til det her?

Er kirkeministeren enig med mig i, at sognene så at sige udgør omdrejningspunktet for folkekirken, og at det er menighedsrådenes selv, der bestemmer, hvilke kirker der skal lukkes? Det er mit spørgsmål.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 16:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det var jo det, jeg sagde i min tale: Jeg sagde, at det har været sådan indtil nu. Og indtil udvalget er færdigt, kan jeg ikke forestille mig, at det kan blive aktuelt andre steder end i København. Men hvis det blev aktuelt, er det jo lige præcis det samme, som jeg sagde før: Selvfølgelig har jeg da respekt for det græsrodsdemokrati, som netop kendetegner menighedsrådene. Så vi er jo fuldstændig enige.

Men jeg synes, at spørgeren – ligesom spørgeren beskylder mig for at fordreje spørgerens ord – rent faktisk fordrejer mine ord. Jeg er kommet med nogle eksempler på det.

Jeg har ikke sagt, og jeg mener heller ikke, at det skal være provstiudvalgene eller stiftsrådene, eller hvem det nu kan være. Og i de tidligere eksempler, der har været – og det var også derfor, jeg nævnte det – har man jo netop gjort det sammen med menighedsrådene. Man er gået i dialog med dem, og det er også det, der sker ifølge den pressemeddelelse, som jeg lige har læst op.

Det er jo fuldstændig det samme, der sker. Det er også det, som Københavns biskop har sendt ud, og jeg kan læse det op en gang til:

Det er afgørende, at menighedsrådene får god tid til at forholde sig til det uddybende materiale, som stiftet har brugt de seneste måneder på at udarbejde.

Den eneste grund til, at man har udvidet høringsperioden, er – så vidt jeg kan se, og så vidt jeg tolker det – ud fra respekt for det græsrodsdemokrati, der er i folkekirken.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren for ligestilling og kirke, og tak til hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:55

Spm. nr. S 414

26) Til kulturministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Mener ministeren, at det er udtryk for kulturel udvikling, når en boligforening med muslimsk flertal i bestyrelsen vedtager at afskaffe

Kl. 16:55

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Herefter er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. november 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:56).